

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

“Τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και διδασκαλιστών των εκπαιδευτικών περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης μέσα από τις εκθέσεις των επιθεωρητών της περιόδου 1950 – 1960”.

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

ΗΛΙΑΔΟΥ - ΤΑΧΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΓΤΕΣ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΑΝΡΕΑΣ

ΜΠΕΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Πίνακας περιεχομένων

Ευρετήριο	2
<i>Λίστα Πινάκων</i>	2
<i>Λίστα Γραφημάτων</i>	3
Περίληψη	4
Abstract.....	5
1. Εισαγωγή	6
2.Ιστορικό πλαίσιο 1950-1960	11
2.1 Η ιδεολογία της εκπαίδευσης 1950-1960	11
2.3 Η εκπαίδευση των δασκάλων και των διδασκαλισσών της εποχής.....	16
2.3.1 Το ζήτημα του φύλου στην εκπαίδευση των δασκάλων και των διδασκαλισσών της εποχής.	18
2.4 Η εκπαίδευση εκπαιδευτικών και ο ρόλος του επιθεωρητή.....	20
5. Έρευνα – Ανάλυση ερευνητικών δεδομένων	30
5.1 Η δομή των εκθέσεων.	30
5.2.1 Γενική Μόρφωση και Ικανότητες.....	33
5.2.2 Σχόλια κοινωνικού περιεχομένου & σχόλια για την προσωπικότητα του εκπαιδευτικού	36
5.3 Συνοπτική παρουσίαση των στοιχείων των εκθέσεων.....	45
7. Συμπεράσματα.....	65
8. Βιβλιογραφικές Αναφορές.....	69
9. Παράρτημα.....	77

Ευρετήριο
Λίστα Πινάκων

Πίνακας 1: Το φύλο των εκπαιδευτικών. 28

Πίνακας 2: Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών ανάλογα με τις διοικητικές
ικανότητες. 28

Πίνακας 3: Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών ανάλογα με τις διδακτικές
ικανότητες. 28

Πίνακας 4: Συνοπτική παρουσίαση των στοιχείων των εκθέσεων. 48

Λίστα Γραφημάτων

Γράφημα 1: Το φύλο των εκπαιδευτικών.	55
Γράφημα 2: Διοικητική ικανότητα δασκάλων και διδασκαλισσών.	56
Γράφημα 3: Διδακτική ικανότητα δασκάλων και διδασκαλισσών.	56
Γράφημα 4: Χαρακτηριστικά γνωρίσματα δασκάλων και διδασκαλισσών.	57

Περίληψη

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι η ανάλυση των εκθέσεων των επιθεωρητών και τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και διδασκαλισσών τα οποία προβάλλονται σε αυτές κατά την περίοδο 1950 – 1960 στις εκπαιδευτικές περιφέρειες Εορδαίας και Κοζάνης.

Τα βασικά ερευνητικά ερωτήματα που διατυπώνονται είναι το πώς προσδιορίζεται ο ρόλος των δασκάλων και των διδασκαλισσών μέσα από τον λόγο των Επιθεωρητών αναφορικά με τη διοικητική ικανότητα, την οργάνωση της τάξης, την προσωπικότητα και την κοινωνική αποδοχή. Στην παρούσα έρευνα υιοθετείται η ιστορική – ερμηνευτική μέθοδος ανάλυσης των ερευνητικών δεδομένων

Στα βασικά πορίσματα που προέκυψαν αποδείχθηκε ότι οι επιθεωρητές εστίαζαν περισσότερο στην προσωπικότητα και στην κοινωνική αποδοχή των δασκάλων και των διδασκαλισσών. Επίσης, όπως πιο πάνω η κυρίαρχη ιδεολογία της εθνικοφροσύνης επηρεάζει την αξιολόγηση των Επιθεωρητών. Κύριος στόχος της είναι να δει αν οι εκπαιδευτικοί συμβάλλουν στον εθνικό φρονηματισμό των παιδιών. Προϋπόθεση βέβαια για αυτό είναι να δει κατά πόσον οι ίδιοι εμφορούνται από εθνικά φρονήματα. Για αυτό το λόγο πρέπει και οι εκπαιδευτικοί να διακατέχονται από αυτή την αντίληψη.

Λέξεις-Κλειδιά: Αξιολόγηση, Επιθεωρητές, Δάσκαλοι, Διδασκάλισσες.

Abstract

The aim of the present study was to analyze the reports of the inspectors and the characteristics of the teachers and teachers presenting the educational districts of Eordaias and Kozani during the period 1950-1960.

The key research questions that guided the analysis. The main question is how the role of teachers and teachers was determined through the inspectors' speech on administrative competence, classroom organization and personality and social acceptance. Furthermore, it was investigated which of the above roles precedes the Inspectors' speech for them. The present research adopts the qualitative methodology, and in particular the historical-interpretive method of analyzing research data.

The key findings revealed that the inspectors focused more on the personality and social acceptance of teachers and teachers. It also seems to follow the basic direction of the era, focusing on the transmission of national ideas. For this reason, teachers should also be aware of this concept.

Keywords: Assessment, Inspectors, Teachers.

1. Εισαγωγή

Δεν υπάρχει ομοφωνία μεταξύ των θεωρητικών σχετικά με τον όρο της *αξιολόγησης*, οπότε, οι απόψεις των θεωρητικών παρουσιάζουν αποκλίσεις. Σύμφωνα με τον Τσιάκαλο, «η αξιολόγηση είναι μια διαδικασία η οποία συνοδεύει κάθε λογικά σχεδιασμένη δραστηριότητα. Με την έννοια αυτή, το εκπαιδευτικό έργο δεν μπορεί παρά να αξιολογείται συνεχώς» (Τσιάκαλος, 1992: 29). Τα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της μορφής αξιολόγησης είναι πως υπάρχουν χώρες που την εφαρμόζουν ακόμα, καταγράφοντας τις δράσεις, τις κινήσεις κ.λπ. εκπαιδευτικών και μαθητών, στο πλαίσιο στοιχειοθέτησης ανάλογων εκθέσεων (Καπαχτσή, 2008: 19). Επρόκειτο ωστόσο για έναν Επιθεωρητή για όλη τη χώρα, που ασκούσε και εκπαιδευτική πολιτική ως υπουργικός σύμβουλος (Καρακατσάνη, 2012: 284). Το σύστημα επιθεώρησης εξελίχθηκε λίγες δεκαετίες αργότερα σε ένα πολύπλοκο, γραφειοκρατικό και συγκεντρωτικό σύστημα εποπτείας και διοίκησης, το οποίο σπανίως κατόρθωνε να λειτουργήσει ολοκληρωμένα, δημιουργούσε ωστόσο μια ασφυκτική εξάρτηση η οποία σε συνδυασμό με την ένδεια των δασκάλων μείωνε σημαντικά το κύρος τους (Τζήκας, 2010).

Ο γράφων εστίασε στο πρώτο κεφάλαιο της έρευνας στο ρόλο του Επιθεωρητή στην αξιολόγηση των δασκάλων και των διδασκαλιστών. Ακόμα, επικεντρώθηκε στην εκπαίδευση τους. Ακολούθως, παρουσιάζεται η δομή των εκθέσεων, καθώς και τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και των διδασκαλιστών, όπως παρουσιάζονται μέσα από αυτές. Γίνεται αναφορά στη γενική μόρφωση και τις ικανότητες, καθώς και παρουσιάζονται τα σχόλια κοινωνικού περιεχομένου αναφορικά με την προσωπικότητα του εκπαιδευτικού. Στο τελευταίο κεφάλαιο, παρουσιάζεται ένας συγκεντρωτικός πίνακας των κυριότερων στοιχείων των εκθέσεων. Τέλος, αναφέρονται τα συμπεράσματα και παρουσιάζονται οι βιβλιογραφικές αναφορές που χρησιμοποιήθηκαν

Η αξιολόγηση των δασκάλων και των διδασκαλισσών θα μπορούσε ακόμα να συνδεθεί με την έννοια της ανάπτυξης των μελών του κοινωνικού συνόλου, αναφορικά με τις διανοητικές, πνευματικές, ηθικές και λοιπές ιδιότητες. Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συνιστά μια μακρά διαδικασία που αποσκοπεί στο να εξασφαλίσει και να αξιολογήσει την ποιότητα της εκπαίδευσης γενικότερα, μέσω της αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού της. Έτσι, λοιπόν, γίνεται αντιληπτό ότι η διαδικασία αυτή θέτει επί τάπητος το πρόβλημα της «εκπαίδευσης» των μελλοντικών εκπαιδευτικών και της «παιδαγωγικής κατάρτισής τους. Συν τοις άλλοις, έχει και άλλες διαστάσεις, καθώς είναι άμεσα συνδεδεμένη με τις διαδικασίες «εισόδου» του νέου εκπαιδευτικού στο χώρο της εργασίας, αλλά και γενικότερη οργάνωση της εκπαίδευσης, που αποτελεί βασικό στοιχείο το οποίο ενδέχεται να διευκολύνει ή να δυσχεράνει το έργο του εκπαιδευτικού (Πηγιάκη, 1999).

Καθίσταται, λοιπόν, σαφές το γεγονός ότι αν ένας εκπαιδευτικός είναι αποτελεσματικός ή όχι αυτό μπορεί να επηρεάζεται από πολλές συνιστώσες, όπως είναι για παράδειγμα οι κοινωνικές συνθήκες, ο μισθός κλπ. Έτσι, η αξιολόγηση που γίνεται πρέπει να συνεκτιμά όλους τους παράγοντες για να μπορέσει να είναι αντικειμενική. Επίσης, θα έχει νόημα κάθε προσπάθεια αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου γενικά, προφανώς και του έργου των εκπαιδευτικών ειδικά, όταν αποβλέπει στην παραγωγή πληροφοριών που θα μπορούν να αξιοποιηθούν προς κάθε κατεύθυνση και με βασικό γνώμονα τη βελτίωση της εκπαιδευτικής πράξης και του σχολείου γενικότερα.

Σύμφωνα με τον Πασιαρδή (1996), στην ιστορία της εκπαιδευτικής πολιτικής καταγράφονται πολλές προτάσεις για τα μοντέλα αξιολόγησης. Αυτές αποτελούν προσπάθειες επηρεασμένες κάθε φορά από το πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο, ή από τις επικρατούσες θεωρίες που αναπτύχθηκαν στον τομέα της διοίκησης της εκπαίδευσης. Η αξιολόγηση στοχεύει στο να βελτιώσει το εκπαιδευτικό επάγγελμα, να αναβαθμίσει την αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών και να βελτιώσει ποιοτικά τη μάθηση που λαμβάνει χώρα εντός της σχολικής αίθουσας. Κατά άλλους ερευνητές, στόχος της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου είναι η αναγνώριση των δυνατών και των αδύναμων σημείων του διδακτικού έργου, ώστε να

βελτιώνεται η ποιότητα της εκπαίδευσης που παρέχεται στους μαθητές, όπως και η δυνατότητα των μαθητών για καλύτερη επίδοση (Millman, 1981. Bridges, 1992. Darling-Hammond, Wise & Pease, 1983. Crow & Peterson, 1983. Johnson, 1990). Ωστόσο, η αξιολόγηση πρέπει να είναι συνδεδεμένη με τις αξίες που υπηρετεί και με τις υψηλές προσδοκίες που η κοινωνία πρέπει να έχει από κάθε σχολείο της (Πηγιάκη, 1999).

Γενικά, θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η αποτελεσματική εκπαιδευτική αξιολόγηση δεν είναι ένα «συμβάν» που εμφανίζεται στο τέλος ενός έργου, αλλά είναι μια συνεχής διαδικασία που βοηθά τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων να κατανοήσουν καλύτερα το έργο που παράγει ο δάσκαλος και πώς επηρεάζει τους συμμετέχοντες, τους οργανισμούς-εταίρους και την κοινότητα. και πώς επηρεάζεται από εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες. Συνεπώς η αποτίμηση του έργου των εκπαιδευτικών θα καταδείξει και τις επιμέρους ευθύνες τους, και θα διασφαλίσει μια ενιαία, ομοιόμορφη, πανομοιότυπη λειτουργία, ευθυγραμμισμένη σε ένα πρότυπο (Παπακωνσταντίνου, 1993).

Η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου θα πρέπει να εντάσσεται στο «σχέδιο δράσης» του σχολείου, στο οποίο εξειδικεύονται και περιγράφονται οι δραστηριότητες της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών και αξιολογούνται στο τέλος του σχολικού έτους. Οι αξιολογήσεις περιλαμβάνουν την καθιέρωση πρότυπων προγραμμάτων και βέλτιστων πρακτικών παρέχοντας ανατροφοδότηση σχετικά με το τι λειτούργησε και τι απέτυχε. Επιπρόσθετα, οι αξιολογήσεις αποτελούν ένα εργαλείο καλής διαχείρισης και βελτίωσης της ποιότητας -απόκτηση γνώσης σχετικά με αποτελεσματικές στρατηγικές για τον τρόπο βελτίωσης των επιδόσεων του κάθε εκπαιδευτικού όσον αφορά τον τρόπο διδασκαλίας.

Στην Ελλάδα, το ζήτημα της αξιολόγησης στην εκπαίδευση και ειδικότερα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών έχει προκαλέσει έντονο προβληματισμό και συζητήσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων. Ωστόσο, αφορά ένα ζήτημα το οποίο δεν έχει διερευνηθεί με τον κατάλληλο τρόπο από το επιστημονικό πεδίο της ιστορίας της εκπαίδευσης. Για αυτό το λόγο,

διαπιστώνεται η κυριαρχία δύο όψεων, αυτή της άρνησης προς την αξιολόγηση λόγω της άσκησής της παλαιότερα με αρνητικό τρόπο, και αυτή της αποδοχής της ως μοναδικού τρόπου αναβάθμισης και βελτίωσης του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος (Σαπουνάς, 2014).

Η αξιολόγηση περιλαμβάνει ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά όπως είναι:

- η αξιοπιστία (reliability),
- η αντικειμενικότητα (objectivity),
- η εγκυρότητα (validity), και
- η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της, δηλαδή η χρησιμότητά της (usability) (Αθανασίου, 2007. Αθανασίου, Λοΐζου & Ελευθερίου, 2007).

Οι Worthen & Sanders και Webster & Stufflebeam (όπ. αναφ. στο Δημητρόπουλος, 1998) τείνουν προς την υποστήριξη της άποψης ότι η αξιολόγηση συνιστά ένα μέσο καθορισμού της αξίας που χαρακτηρίζει τα πράγματα, τα πρόσωπα, τις καταστάσεις κλπ. Η αξιολόγηση θεωρείται ότι επεκτείνεται σε δύο επίπεδα. Το πρώτο είναι το μακροδιδασκτικό επίπεδο, δηλαδή το θεσμικό-οργανωτικό επίπεδο, ενώ το δεύτερο το μικροδιδασκτικό, δηλαδή το ατομικό. Στην πρώτη περίπτωση, η αξιολόγηση σχετίζεται με ενέργειες και παρεμβάσεις που γίνονται συνολικά σε όλα τα επίπεδα του εκπαιδευτικού συστήματος. Στη δεύτερη περίπτωση, η αξιολόγηση που γίνεται σε ατομικό (μικροδιδασκτικό) επίπεδο εστιάζει στους έμψυχους παράγοντες του εκπαιδευτικού έργου. Με άλλα λόγια, σχετίζεται με τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς (Ξωχέλλης, 2006).

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και πιο συγκεκριμένα του εκπαιδευτικού του έργου, συνιστά ένα τμήμα της εκπαιδευτικής αξιολόγησης. Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου δεν σχετίζεται μόνο με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αλλά και των εκπαιδευομένων, καθώς η ακαδημαϊκή πορεία και τα σχολικά αποτελέσματα που έχουν οι εκπαιδευτικοί οδηγούν σε διαπιστώσεις σχετικά με το έργο των εκπαιδευτικών και του υπόλοιπου προσωπικού του σχολείου (Κασσωτάκης, 1992).

Ωστόσο, σύμφωνα με τις επιδιώξεις που εξυπηρετεί η αξιολόγηση μπορεί είτε να είναι ελεγκτική είτε να είναι ανατροφοδοτική. Η πρώτη κατεύθυνση εστιάζει στο βαθμό επίτευξης της στοχοθεσίας που έχει προσδιοριστεί από τον εκπαιδευτικό δηλαδή στο κατά πόσο είναι αποτελεσματική η εκπαιδευτική διαδικασία. Στη δεύτερη κατεύθυνση, το ενδιαφέρον επεκτείνεται σε όλους τους παράγοντες και τις παραμέτρους που ασκούν σημαντικές επιδράσεις στα ποιοτικά χαρακτηριστικά της εκπαιδευτικής διαδικασίας (Σαπουνάς, 2014).

Παρά τον ανατροφοδοτικό χαρακτήρα της αξιολόγησης, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι γενικά από τα παλαιότερα χρόνια μέχρι και σήμερα, αυτή είχε τη μορφή εποπτείας και ελέγχου των εκπαιδευτικών και της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η διαδικασία της αξιολόγησης, εκφράζει την τάση και την πρόθεση της πολιτείας για την επιβολή και τον έλεγχο των σχολείων από την εξουσία.

Η επιβολή ελέγχου θα διαφανεί και στην παρουσίαση των εκθέσεων των επιθεωρητών στα επόμενα κεφάλαια, καθώς διαπιστώνεται ότι ήδη από τότε (αλλά μέχρι και σήμερα με πιο έμμεσους τρόπους) οι κρίσεις περιλάμβαναν στοιχεία, όχι μόνο για τις διδακτικές ικανότητες και την επάρκεια του εκπαιδευτικού, αλλά για το σύνολο της προσωπικότητας (π.χ. αν είναι υπεύθυνος, εθνικόφρων, αν χαίρει εκτίμησης από τα μέλη της κοινότητας, αν έχει λάβει επαίνους κλπ.), της συμπεριφοράς και το βίο του εκπαιδευτικού, ξεφεύγοντας και ξεπερνώντας τα όρια του σχολείου.

Γενικά, είναι σημαντικό να τονιστούν τα διαφορετικά κριτήρια αξιολόγησης που ενδέχεται να μεταβάλλονται ανάλογα με το είδος της με το άτομο που αξιολογεί, με τους σκοπούς και τους στόχους που τίθενται αφού όλοι αυτοί οι παράγοντες συσχετίζονται και αλληλοεξαρτώνται.

Σύμφωνα με τον Δημητρόπουλο (1998), από τον έναν Επιθεωρητή στον άλλον υπάρχει διαφοροποίηση των κριτηρίων αξιολόγησης, τα οποία δύνανται να εστιάζουν:

- στην Επιστημονική και Παιδαγωγική συγκρότηση του εκπαιδευτικού

- στη Διδακτική ικανότητά
- στην Οργάνωση και το κλίμα στην τάξη
- στην Οργανωτικό σχεδιασμό και τη λειτουργία της σχολικής ζωής
- στην Αξιολόγηση μαθητών
- στην Ανάληψη ή την υιοθέτηση καινοτομιών ή πρωτοβουλιών όσον αφορά το εκπαιδευτικό κομμάτι
- στη Συνεργασία του με εκπαιδευτικούς, μαθητές, κοινωνικούς φορείς ή την κοινωνία.

Εν κατακλείδι, η αξιολόγηση πρέπει να συναρτάται με το πλαίσιο μέσα στο οποίο πραγματοποιείται, διαφορετικά δεν αποτελεί διαδικασία βελτίωσης και επίλυσης εκπαιδευτικών ζητημάτων. Τέλος, αναβαθμίζει την ποιότητα της εκπαίδευσης, όταν δεν λειτουργεί ελεγκτικά και κανονιστικά, αλλά αναστοχαστικά, αναπτυξιακά, όταν αξιοποιεί καλές πρακτικές, όταν συνδέεται με επιμορφωτικές δράσεις και με διαδικασίες καθοδήγησης.

2.Ιστορικό πλαίσιο 1950-1960

2.1 Η ιδεολογία της εκπαίδευσης 1950-1960

Ο εμφύλιος πόλεμος επηρέασε όλους τους τομείς του ελληνικού κράτους, όπως και την εκπαίδευση. Ο αντίκτυπος του είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες. Αρχικά, μεγάλο μέρος των σχολείων είχαν υποστεί ζημιές, τόσο αναφορικά με τη δομή όσο και με το υλικό τους. Ακόμα, υπήρχε έλλειψη σε έμπυχο δυναμικό (Κάτσικας & Θεριανός, 2007. Παπαμανώλης, 1990).

Με δεδομένες τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες κατά την περίοδο αυτή δεν ήταν δυνατόν να υπάρξουν ουσιαστικές μεταβολές στην παιδεία που κατά τον Δ. Γληνό εξακολουθούσε να παραμένει ο «άταφος νεκρός»(Παπαμανώλης, 1990. Κάτσικας & Θεριανός, 2007). Επιπρόσθετα, αναλφάβητο ήταν ένα μέρος του ελληνικού πληθυσμού. Ένας μεγάλος αριθμός παιδιών δεν παρακολουθούσαν τα μαθήματα του σχολείου, αλλά και

σε πολλές περιπτώσεις όπου πολλά παιδιά σταματούσαν την φοίτηση τους στη μέση της σχολικής χρονιάς. Σύμφωνα με τα στατικά στοιχεία της εποχής, το σχολικό έτος του 1950-1951 οι μαθητές που διέκοψαν τη φοίτησή τους στο ελληνικό σχολείο ήταν 102.893 μαθητές, ενώ 150-200.000 παιδιά δεν φοίτησαν καθόλου. Την αμέσως επόμενη χρονιά διαπιστώθηκε ότι ο αριθμός των μαθητών που πήγαιναν στο σχολείο μειώθηκε αισθητά. Στη χώρα λειτουργούσαν περίπου 93 σχολικές μονάδες στις οποίες φοιτούσαν 5.500 μαθητές. Την ίδια χρονική περίοδο, δηλαδή, 1951-1952 υπήρξε διαίρεση της ελληνικής επικράτειας σε τρεις γεωγραφικές ζώνες, αναλόγως του μορφωτικού επιπέδου των μαθητών (Παπαμανώλης, 1990. Κάτσικας & Θεριανός, 2007).

Στην Ελλάδα, λοιπόν, το ποσοστό των αναλφάβητων, προσέγγιζε το 1/3 του πληθυσμού, ενώ στην περιφέρεια το 95% των απόφοιτων του δημοτικού δε συνέχιζαν την εκπαίδευσή τους. Συν τοις άλλοις, παρατηρήθηκε ότι οι μαθητές δημοτικού σε ποσοστό 60% διέκοπταν τη φοίτησή τους από τη Γ΄ ή τη Δ΄ τάξη (Κοσπεντάρης, 1960). Επιπλέον, η μόρφωση που παρέχόταν σε όσα παιδιά του δημοτικού κατάφεραν να τελειώσουν το δημοτικό σχολείο ή ένα σχολείο μέσης εκπαίδευσης ήταν εντελώς ελλιπής (Μπουζάκης, 2006)

Το 1951 ψηφίστηκε ο Αναγκαστικός Νόμος 1823/26.3.1951 που εστίαζε στη ρύθμιση των θεμάτων που αφορούσαν τη Μέση Εκπαίδευση. Πιο συγκεκριμένα, προέβαινε στο διαχωρισμό των σχολείων της Μέσης Εκπαίδευσης σε τρεις κατηγορίες: Γυμνάσια, Φιλολογικά Λύκεια και Φυσικομαθηματικά Λύκεια). Ο συγκεκριμένος νόμος ανέφερε με ρητό τρόπο ότι στόχος της μέσης εκπαίδευσης είναι η «διάπλασιν χρηστών πολιτών εν των πλαισίων των ιδεωδών του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού» (Δημαράς, 1998). Καθίσταται, λοιπόν, εμφανές ότι η ιδεολογία της εποχής, που επηρέαζε αδιαμφισβήτητα και το τομέα της εκπαίδευσης, στόχευε στην δημιουργία πολιτών που διακατέχονταν από έντονο θρησκευτικό και πατριωτικό αίσθημα και ιδεώδες. Του Α.Ν 1823 είχε προηγηθεί ο Νόμος 1811/10.4.1951, που ουσιαστικά λειτουργούσε ως φραγμός για την είσοδο στο δημόσιο πολιτών που δεν ασπάζονταν τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη. Οι δημόσιοι υπάλληλοι ορίζονταν «εκτελεστές της θελήσεως του κράτους» και όφειλαν «πίστιν και

αφοσίωσιν προς την Πατρίδα και τα εθνικά ιδεώδη».

Επίσης, μια ακόμα συνθήκη που πρέπει να αναφερθεί είναι ότι ήδη από το 1948 με τον Α.Ν. 516/1948 η πολιτεία είχε καταρτίσει Συμβούλια Νομιμοφροσύνης τα οποία ήταν επιφορτισμένα με την ευθύνη της γνωμοδότησης για τη νομιμοφροσύνη των δημοσίων και εν δυνάμει δημοσίων υπαλλήλων. Το 1952 ψηφίστηκε στην Ελλάδα νέο Σύνταγμα. Σύμφωνα με το άρθρο 16 που αφορούσε θέματα παιδείας και εκπαίδευσης οριζόταν ότι η *«Η παιδεία τελεί υπό την ανωτάτην εποπτείαν του Κράτους και ενεργείται δαπάνη αυτού ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως»*. Με το ίδιο άρθρο, οριζόταν και ο ελληνοχριστιανικός προσανατολισμός της εκπαίδευσης: *«Εις πάντα τα σχολεία μέσης και στοιχειώδους εκπαιδεύσεως η διδασκαλία αποσκοπεί την ηθικήν και πνευματικήν αγωγήν και την ανάπτυξιν της εθνικής συνειδήσεως των νέων επί τη βάση των ιδεολογικών κατευθύνσεων του Ελληνο-χριστιανικού πολιτισμού»*(Ευαγγελόπουλος, 1999).

Το νέο Σύνταγμα αποτέλεσε μια αντανάκλαση της κατάστασης που επικράτησε κατά την μετεμφυλιακή περίοδο. Κύριος στόχος της πολιτείας ήταν να διασφαλίσει την συντήρηση του ελληνικού ιδεώδους. Η εκπαίδευση αποτέλεσε το βασικότερο μέσο για την μετάδοση αυτής της κουλτούρας, αλλά και οι εκπαιδευτικοί ήταν τα όργανα για την επίτευξή της. Σε ρόλο ελεγκτικό τοποθετήθηκαν οι επιθεωρητές που με βάση τους Αναγκαστικούς Νόμους 1112/1946 και 1857/1951 έπρεπε και οι ίδιοι να ξεχωρίζουν για το «άμεμπτο ήθος» (Καραφύλλης, 2002).

2.2 Εκπαιδευτική πολιτική στη Δυτική Μακεδονία

2.2.1 Ο ρόλος του Ελληνικού Κράτους

Το ελληνικό κράτος ακολουθώντας την πολιτική του εξελληνισμού και της αφομοίωσης για τους αλλόγλωσσους πληθυσμούς προσπάθησε ήδη ακόμα από τον 19ο αιώνα με την ίδρυση οικοτροφείων και την παροχή υποτροφιών σε σλαβόφωνους μαθητές να τους συγκεντρώσει σε περιοχές όπου υπήρχε ελληνόφωνη πληθυσμιακή υπεροχή προκειμένου να αφομοιωθούν γλωσσικά (Ηλιάδου- Τάχου, 2006). Με αυτόν τον τρόπο, στο εκπαιδευτικό σύστημα εντάχθηκαν οι ξενόφωνοι και ταυτόχρονα

εφαρμόστηκαν προγράμματα εκμάθησης της κυρίαρχης γλώσσας και των θεμελιωδών πολιτιστικών συμπεριφορών.

Η εκπαιδευτική πολιτική που σχετίζονταν με τη Μακεδονία διαμορφώθηκε από την κυρίαρχη αστική τάξη, η οποία συνεργαζόταν με την κυβέρνηση Τσολάκογλου. Η μέθοδος που επιλέχθηκε για την προβολή της ελληνικότητας και της πολιτισμικής συνέχειας ήταν η επαναφορά των οραμάτων των καθαρολόγων για επικυριαρχία της καθαρεύουσας (Ηλιάδου – Τάχου, 2006).

Η κατοχική περίοδος και στη συνέχεια ο εμφύλιος πόλεμος λειτούργησαν ανασταλτικά στην ομαλή λειτουργία των εκπαιδευτικών δομών στη Δυτική Μακεδονία. Εξαιτίας των παραπάνω γεγονότων, καταστράφηκαν πολλά εκπαιδευτήρια ή επιτάχθηκαν από τους κατακτητές και τους κομμουνιστές. Το εκπαιδευτικό κλίμα της εποχής μπορεί να χαρακτηριστεί από τις δεσμεύσεις των σχολικών μονάδων από τις κατοχικές αρχές. Η αστική τάξη η οποία στήριζε ως τότε την εκπαιδευτική προσπάθεια, είχε καταστραφεί (Ανδρέου & Ηλιάδου – Τάχου, 2014).

Στην μεταπολεμική Ελλάδα και στο πλαίσιο ενός κράτους που βασίζει την ύπαρξη του στην μονοδιάστατη αντίληψη μιας θεωρητικής παιδείας και των κλασικών γραμμάτων, δεν μπορούσε να αλλάξει τίποτα ουσιαστικό για την μετεκπαίδευση των δασκάλων. Ο κύριος στόχος της μετεκπαίδευσης ήταν η παραγωγή στελεχών καθώς ο φορέας και ο τρόπος παρέμειναν ίδιοι. Κατά το έτος 1950 εκδόθηκε ένα διάταγμα που αναμόρφωσε το πρόγραμμα μαθημάτων της μετεκπαίδευσης χωρίς να αλλάζει ο προσανατολισμός της. Τα καθήκοντα του διευθυντή σπουδών ορίστηκαν το 1951 και στην συνέχεια το 1953 εισάχθηκε το μάθημα του επαγγελματικού προσανατολισμού στις Παιδαγωγικές Ακαδημίες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, στο διδασκαλείο μέσης εκπαίδευσης και στην μετεκπαίδευση των δασκάλων. Το 1954 ένας αριθμός σημαντικών αλλαγών παρουσιάστηκαν με πρώτη την μείωση του αριθμού των εισαγομένων σε 60, την κατάργηση των αδειών άνευ αποδοχών και την χορήγηση τους μόνο μετ' αποδοχών. Τέλος, το όριο ηλικίας αυξήθηκε στις εισαγωγικές εξετάσεις στα 40 έτη για όσους λόγω επιστράτευσης δεν

μπορούσαν να λάβουν μέρος το προηγούμενο διάστημα(Ανδρέου & Ηλιάδου –Τάχου, 2014).

2.2.2 Ο ρόλος των επιθεωρητών στην εκπαίδευση

Ο επιθεωρητής αποτέλεσε το κυριότερο παράδειγμα ελεγκτικού μηχανισμού που είχε ως στόχο να εφαρμόσει τα πρότυπα του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού. Αποτέλεσε ένα από τα κυριότερα κρατικά όργανα που επέβλεπαν την ισχύουσα κατάσταση στα σχολεία της χώρας. Στα βασικά καθήκοντά του περιλαμβανόταν η παρακολούθηση και η επίβλεψη του έργου των δασκάλων και των διδασκαλισσών, η προαγωγή ή υποβάθμιση της θέσης τους. Η κριτική που ασκούσε ο επιθεωρητής, δεν περιοριζόταν στην ικανότητα διδασκαλίας, αλλά αφορούσε την προσωπική ζωή, τα πολιτικά φρονήματα και τις κοινωνικές συναναστροφές του. Ο θεσμός αυτός παρέμεινε στο προσκήνιο της ελληνικής εκπαίδευσης μέχρι το 1985 (Καραφύλλης, 2010. Τζήκας, 2011).

Έτσι, το μετεμφυλιακό κράτος προσπάθησε να καταστήσει το δημόσιο μέσα από τα «πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων» ένα χώρο αυστηρά προοριζόμενο για τον κόσμο των «εθνικοφρόνων πολιτών» του ελληνικού κράτους. Ακολούθως η κυβέρνηση Συναγερμού (Παπάγου), προχώρησε το 1953 σε μια εκτεταμένη διαδικασία εκκαθάρισης των εκπαιδευτικών που δεν διακατέχονταν, σύμφωνα με τις εκθέσεις αξιολόγησης, από εθνικόφρονα συναισθήματα (Κάτσικας & Θεριανός, 2007).

Παρατηρείται, λοιπόν, η τάση της συγκέντρωσης των εξουσιών στο κράτος, το οποίο αναλαμβάνει πλήρως τον έλεγχο και τη χρηματοδότηση της αγωγής των πολιτών, ενώ κύριο μέλημα του ήταν να ακολουθούνται τα ιδεώδη του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού με αυτόν τον συντηρητικό χαρακτήρα που είχε το νέο σύνταγμα, όσον αφορά στην εκπαίδευση αλλά και γενικότερα, εκτός από τα άλλα δεν ευνόησε την εξέλιξη της τεχνικής επαγγελματικής κατάρτισης των πολιτών (Ευαγγελόπουλος, 1984. Τζήκας, 2011).

Ακόμα, πρέπει να τονιστεί ότι την συγκεκριμένη περίοδο προβάλλεται ο τύπος του δασκάλου παντογνώστη. Αντίθετα, ο μαθητής αποτελεί έναν παθητικό δέκτη που επιβάλλεται να αποδέχεται άκριτα, να ενστερνίζεται και να αφομοιώνει κάθε γνώση που παρέχεται από το σχολείο. Ο εκπαιδευτικός συνιστά ένα μέσο μετάδοσης των ιδεών και των αξιών της εξουσίας. Στόχος είναι οι μαθητές-αυριανοί πολίτες να υπακούσουν στις αρχές της παθητικότητας, της εξάρτησης, της θρησκευτικότητας. Βασική επιδίωξη του συγκεκριμένου εκπαιδευτικού συστήματος ήταν να προετοιμάσει τους μαθητές για την αποδοχή μιας τέτοιου είδους κοινωνίας, αλλά και να τους μετατρέψει σε άβουλα και παθητικά όντα, που να μην μπορούν να την αμφισβητήσουν. Η τήρηση όλων των παραπάνω εναπόκειται στον έλεγχο του επιθεωρητή ο οποίος είχε και τον τελευταίο λόγο (Καραφύλλης, 2002).

Οι εκπαιδευτικοί βίωναν άγχος και φόβο ως προς την αξιολόγηση από τον επιθεωρητή, καθώς ελλόχευε ο κίνδυνος απολύσεων λόγω πολιτικών φρονημάτων. Απόρροια της κατάστασης ήταν η αναγκαστική συμμόρφωση του διδακτικού προσωπικού με τις επιταγές και τις υπουργικές οδηγίες αναφορικά με όλους τους τομείς της διδακτικής πράξης (Νούτσος, 1979).

2.3Η εκπαίδευση των δασκάλων και των διδασκαλισσών της εποχής.

Οι εκθέσεις των επιθεωρητών εκτός από τα λοιπά χαρακτηριστικά που κατέγραφαν, ανέφεραν και τη διαδικασία κατάρτισης των δασκάλων και των διδασκαλισσών που έχουν λάβει οι δάσκαλοι και οι διδασκάλισσες της εποχής. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ολοκλήρωναν τη φοίτηση στο Διδασκαλείο. Στη συνέχεια, μπορούσαν να μετεκπαιδευτούν και να επιμορφωθούν. Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών θεσμοθετήθηκε ουσιαστικά στην Ελλάδα μετά τη Μεταπολίτευση, το οποίο είχε ως βασικό πρόσταγμα τον αστικό εκσυγχρονισμό την εκπαίδευσης. Η μετεκπαίδευση των δασκάλων-διδασκαλισσών γινόταν με ευθύνη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου από το 1965-1967.

Την περίοδο του 1967-1972 την ευθύνη για την επιμόρφωση και την εκπαίδευση των δασκάλων-διδασκαλισσών έφερε το Διδασκαλείο Δημοτικής Εκπαίδευσης, ενώ από το 1973-1995 το Μαράσλειο Διδασκαλείο. Επίσης, η επιμόρφωση μπορεί να γινόταν με ευθύνη των επιθεωρητών, οι οποίοι διοργάνωναν σεμινάρια και συνέδρια (Μπουζάκης, Τζήκας & Ανθόπουλος, 2000) με στόχο την ενίσχυση των διδακτικών στελεχών των σχολείων. Με άλλα λόγια, οργάνωναν μαθήματα, ασκήσεις και συνεδρία κλπ. Επίσης στόχος ήταν να ανυψωθεί η επιστημονική η στάθμη των εκπαιδευτικών λειτουργών, να ενημερωθούν για τις νεότερες τάσεις και μεθόδους της σχολικής εργασίας και να καθοδηγηθούν σε προσεγγίσεις που αφορούσαν την επιστημονική έρευνα σχολικών ζητημάτων. Η επιμόρφωση για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα αποτέλεσε μία ενημέρωση στην εξέλιξη των επιστημών της αγωγής ή στη βελτίωση της διδακτικής. Ανάθεσαν αυτά τα καθήκοντα σε πρόσωπα που ασκούν εποπτεία, καθοδήγηση και αξιολόγηση, τους επιθεωρητές (Μπουζάκης, Τζήκας & Ανθόπουλος, 2000).

Παρόλα αυτά παρατηρείται ότι συγκριτικά με τις εκθέσεις που παρουσιάζονται στο ερευνητικό μέρος, οι επιθεωρητές δεν φαίνεται να επιφορτίζονται με το ρόλο της διοργάνωσης τέτοιου είδους δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με όσα αναφέρουν οι Μπουζάκης, Τζήκας & Ανθόπουλος (2000) μετά την επιμόρφωση των δασκάλων και των διδασκαλισσών στη συν-διδασκτική μέθοδο και για πολύ μεγάλη χρονική περίοδο, η επιμόρφωση, ως ενημέρωση στις εξελίξεις των επιστημών της αγωγής ή ως βελτίωση της διδακτικής και παιδαγωγικής ικανότητας των δασκάλων και των διδασκαλισσών στο σύνολο τους, ανατέθηκε, σε ετήσια συνεδριακή μορφή, στα πρόσωπα που ασκούσαν εποπτεία, καθοδήγηση και αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, δηλαδή, στους επιθεωρητές (Μπουζάκης, Τζήκας & Ανθόπουλος, 2000). Ο ρόλος των επιθεωρητών άρχισε να μεταλλάσσεται από το 1915 και μετά. Ο επιθεωρητής έπρεπε να μεριμνά για την συμπληρωματική μόρφωση των δασκάλων και των διδασκαλισσών της περιφέρειας του, διοργανώνοντας μία σειρά μαθημάτων από διάφορους κλάδους της παιδαγωγικής και αξιοποιώντας υποδειγματικές διδασκαλίες. Ο

επιμορφωτικός ρόλος του επιθεωρητή συνέχισε να υφίσταται νομικά μέχρι την κατάργηση του θεσμού (Μπουζάκης, Τζήκας & Ανθόπουλος, 2000).

Ακόμα, το 1977 (Π.Δ. 127/1977 και 459/1978) ιδρύθηκαν οι δύο πρώτες Σχολές Επιμόρφωσης Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΣΕΛΜΕ) και οι δύο Σχολές Επιμόρφωσης Λειτουργών Δημοτικής Εκπαίδευσης (ΣΕΛΔΕ) το 1979 (Π.Δ. 255/1979), στις οποίες η φοίτηση διαρκούσε ένα έτος. Μέχρι το 1983, είχαν δημιουργηθεί συνολικά 8 ΣΕΛΜΕ και 10 ΣΕΛΔΕ που εδρεύανε στα κυριότερα αστικά κέντρα της χώρας. Καθοριστικός παράγοντας στη λειτουργία των Σχολών Επιμόρφωσης ήταν οι πολιτικές συνθήκες και συγκυρίες της εποχής (Βεργίδης 1995. 1996).

Οι Σχολές Επιμόρφωσης λάμβαναν υπόψη ότι οι εκπαιδευτικοί έχουν δικαίωμα στην επιμόρφωση, παρά το γεγονός ότι εποπτεύονταν άμεσα από την πολιτική εξουσία (Υφαντή & Βοζαΐτης 2011), αλλά και ότι ετησίως επιμορφωνόταν μικρός αριθμός εκπαιδευτικών. Με τον νόμο πλαίσιο 1566/85 του ΠΑΣΟΚ, οι Σχολές Επιμόρφωσης καταργήθηκαν και αντικαταστάθηκαν από τα Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα.

2.3.1 Το ζήτημα του φύλου στην εκπαίδευση των δασκάλων και των διδασκαλισσών της εποχής.

Παράλληλα με όσα συμβαίνουν εκείνη την περίοδο στην εκπαίδευση, παρατηρείται και μια άνοδος του αριθμού των διδασκαλισσών που εκπαιδεύονται και εργάζονται στο σχολείο (βλ. γράφημα 1: Το φύλο των εκπαιδευτικών, Ερευνητικό Μέρος). Η αποδοχή από την κοινωνία του γεγονότος ότι η εκπαίδευση των κοριτσιών ήταν απαραίτητη, η οικοδόμηση ξεχωριστών σχολικών δικτύων που επιδίωκαν να τις εκπαιδεύουν, αλλά και οι αντιλήψεις της κοινωνίας. Στα σχολεία θηλέων ήταν ακατάλληλο να υπάρχουν άνδρες κληρικοί-εκπαιδευτικοί που οδήγησαν και δημιούργησαν, θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς, την επαγγελματική κατηγορία των γυναικών εκπαιδευτικών. Αυτό είχε ως απόρροια τα άτομα γυναικείου φύλου να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας. Το επάγγελμα των διδασκαλισσών θεωρούνταν αποδεκτό για τις γυναίκες που προέρχονταν από

αστικά περιβάλλοντα και πιο συγκεκριμένα των μεσαίων στρωμάτων (πέραν των χειρωνακτικών επαγγελμάτων που ασκούσαν οι γυναίκες των λαϊκών τάξεων).

Για την κοινωνική της νομιμοποίηση και την ιδεολογική της προώθηση, η διδασκαλία «φυσικοποιήθηκε» και «από-επαγγελματοποιήθηκε». Η ενασχόληση των γυναικών με το συγκεκριμένο επάγγελμα συσχετίστηκε με τις ιδιότητες που αποδίδονται στη γυναικεία φύση, αυτές της μητρότητας, της φροντίδας και της ανατροφής. Ουσιαστικά, κατά τα παλαιότερα χρόνια υπήρξε προβολή του επαγγέλματος των διδασκαλισσών ως προέκταση του ρόλου της γυναίκας-μητέρας εντός της οικίας (Dalakoura&Ziogou-Karastergiou, 2016).

Η πίεση ωστόσο για μείζονα αποτελεσματικότητα του θεσμού (για λόγους εθνοτικούς και πολιτισμικής υπεροχής ή εθνικής αποτελεσματικότητας) προκάλεσε επιπτώσεις στην εκπαίδευση των διδασκαλισσών. Πιο συγκεκριμένα, είχε ως απόρροια την οργάνωση και συστηματοποίηση της εκπαίδευσης τους ως επαγγελματικής. Έτσι η θέση της εκπαιδευτικού από δασκάλας-μητέρας στις αρχές του 19ου αιώνα, τα τελευταία 25 χρόνια του ίδιου αιώνα επαγγελματοποιήθηκε και σταδιακά στις αρχές του 20ού μετατράπηκε στην επαγγελματική ταυτότητα της επιστήμονος-καθηγήτριας και την ίδια περίπου περίοδο στην πανεπιστημιακό-ερευνητρια (Dalakoura&Ziogou-Karastergiou, 2016).

Η αλλαγή του ρόλου των διδασκαλισσών, αλλά και των δασκάλων προήλθε από μεταβολές των ιστορικών συνθηκών και από την επιρροή αντιφατικών ιδεολογικών περιβαλλόντων, τα οποία καθόρισαν τα επαγγελματικά χαρακτηριστικά τους. Για παράδειγμα, οι κοινωνικές αναπαραστάσεις των διδασκαλισσών ήταν συχνά αντιφατικές και αλληλοαναιρούμενες και συνδυαστικά με τις συνθήκες του επαγγέλματος συνέβαλλαν στην καλλιέργεια προβληματισμών και αμφισβητήσεων δημιουργήσαν στις γυναίκες εκπαιδευτικούς διλήμματα και αμφισβητήσεις, αλλά συγχρόνως οδήγησαν στη διαμόρφωση στρατηγικών προσαρμογής ή και υπέρβασης των προβλημάτων (Dalakoura&Ziogou-Karastergiou, 2016).

Γενικά, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι φαίνεται η εστίαση του επιθεωρητή να είναι περισσότερο στο επάγγελμα των διδασκαλισσών παρά των δασκάλων καθώς διαπιστώνονται στερεότυπα που αφορούσαν το φύλλο των εκπαιδευτικών. Τα συγκεκριμένα στερεότυπα δημιουργούν ανισότητες και σχέσεις εξουσίας ανάμεσα στα δύο φύλα τα οποία πηγάζουν από τις κοινωνικές αντιλήψεις της εποχής για το ρόλο των γυναικών και την επαγγελματική απασχόλησή τους.

Στο χώρο του ελληνικού κράτους και των ορθόδοξων/ελληνικών κοινοτήτων της οθωμανικής επικράτειας, η εκπαίδευση/κατάρτιση των γυναικών εκπαιδευτικών φαίνεται να είναι συνδεδεμένη ιστορικά με την «ανώτερη» ή μέση εκπαίδευση των κοριτσιών. Έτσι η αρχή για την εκπαίδευση των διδασκαλισσών τοποθετείται περίπου χρονικά με την έναρξη της σύστασης και της λειτουργίας σχολείων για τα κορίτσια. Συν τοις άλλοις, αρχίζει σιγά σιγά με η συστηματοποίησή της, η οποία έχει άμεση σχέση με τη μορφή των εκπαιδευτηρίων της «ανώτερης» ή μέσης εκπαίδευσης των γυναικών κατά τη διάρκεια του του 19ου έως και τις αρχές του 20ού αιώνα (Dalakoura & Ziogou-Karastergiou, 2016).

2.4Η εκπαίδευση εκπαιδευτικών και ο ρόλος του επιθεωρητή

Στο σχολείο παραδοσιακά οι εκπαιδευτικοί “αξιολογούνταν” από τον επιθεωρητή και στη συνέχεια από το σχολικό σύμβουλο. Ουσιαστικά, πρόκειται για μια εποπτεία του εκπαιδευτικού έργου, δηλαδή η πολιτεία δημιουργεί δομές και θεσμούς με στόχο τον έλεγχο της παρεχόμενης εκπαίδευσης (Τζήκας & Φασφαλής, 2009. Zepeda 2002, Γιοκαρίνης, 2000. DeWitt, 1997. Σδρόλιας, 2015).

Αυτό που αξίζει να επισημανθεί είναι ότι ο επιθεωρητής ούτε τα ξέρει όλα, αλλά ούτε και είναι πάντα απαλλαγμένος από λάθη, όπως ένας άγγελος που παραθέτει μόνο εντολές για εφαρμογή. Ουσιαστικά, παίζει το ρόλο του διευκολυντή, του βοηθού έχοντας ως σκοπό την επίλυση των εκπαιδευτικών προβλημάτων. Πρέπει να διαδραματίσει έναν πιο αλληλεπιδραστικό ρόλο,

παρά ελεγκτικό, πιο δημοκρατικό από αυθαίρετο (Behlol, Yousuf, Parveen&Kayani, 2011).

Η επίβλεψη πρέπει να είναι σκόπιμη, σε σχέση με τα δημοκρατικά πρότυπα και το συνολικό σύστημα εκπαίδευσης. Δημιουργεί ιδιότητες ηγεσίας στους εκπαιδευτικούς, σέβεται τις μεμονωμένες διαφορές, βοηθά μεμονωμένους εκπαιδευτικούς στη διάγνωση δυσκολιών κατά τη διδασκαλία και αναγνωρίζει την εγγενή σημασία του κάθε εκπαιδευτικού. Υπάρχουν διάφοροι τύποι εποπτείας που περιλαμβάνουν δημοκρατικές, επικοινωνιακές, επιστημονικές και ικανοποιητικές διαπροσωπικές, επιθεωρήσεις (Παπαβασιλείου -Πυργιωτάκη, 2008).

Με την ίδρυση και τη λειτουργία του νεοελληνικού Κράτους ιδρύθηκε στα πρώτα σχετικά νομοθετήματα στο χώρο της εκπαίδευσης και ο θεσμός του επιθεωρητή που είχε ως καθήκον τον έλεγχο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, του εκπαιδευτικού έργου και της σχολικής υποδομής (Παπαβασιλείου -Πυργιωτάκη, 2008).

Ο ελεγκτικός μηχανισμός των επιθεωρητικών επιτροπών διατηρήθηκε μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα, με τον οποίο δημιουργήθηκε ο θεσμός του επιθεωρητή. Ουσιαστικά, αποτελεί την πρώτη μεγάλη προσπάθεια ανασυγκρότησης της εκπαίδευσης που πραγματοποιήθηκε το καίριο έτος του 1895 με το συγκεκριμένο νόμο. Εκτός των άλλων ο νόμος ασχολήθηκε εκτενώς με το θέμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, θεσμοθετώντας τους επιθεωρητές. Έτσι η αξιολόγηση του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου των δασκάλων άρχισε ουσιαστικά μετά το 1895 με τον παραπάνω νόμο. Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι αποτέλεσε τον βασικό πυλώνα της πρώτης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στη νεοελληνική εκπαίδευση (Καραφύλλης, 2010).

Στα άρθρα του, ο νόμος αναφερόταν στη διαδικασία της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών από τον επιθεωρητή. Η τοποθέτηση του τελευταίου γίνεται ανά νομό και ακόμη προσδιορίζονται η εκπαίδευση και τα καθήκοντα του. Ο ρόλος του είναι καθοδηγητικός, διοικητικός και εποπτικός (Καραφύλλης,

2010). Βάσει των νομοθετικών διατάξεων, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι οι αρμοδιότητες του επιθεωρητή, περιλάμβαναν αρκετές ενέργειες.

Αρχικά, το καθήκοντολόγιο του περιλάμβανε την, αν εξάμηνο, επιθεώρηση του εκπαιδευτικού έργου των δασκάλων και των δημοτικών σχολείων της περιοχής που ήταν υπό την ευθύνη του. Επίσης ανάμεσα στα καθήκοντά του ήταν η υποβολή εκθέσεων για το διδακτικό προσωπικό του χώρου ευθύνης τους, το οποίο είχαν επιθεωρήσει, η μέριμνα για την ανέγερση σχολικών κτιρίων, η εισήγηση στο εποπτικό συμβούλιο για τιμωρίες ή απολύσεις δασκάλων που υπέκυπταν σε παραπτώματα, καθώς και διοργάνωση παιδαγωγικών συνεδρίων για τους δασκάλους σχετικά μεθοδολογικά και παιδαγωγικά προβλήματα που προέκυψαν κατά τη μαθησιακή διαδικασία (Καραφύλλης, 2010. Γρόλιος & Τζήκας, 2002. Ηλιάδου, 2004. Μαυρογιώργος, 1993. Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου, 1994. Τσάνη, 2015. Παπαβασιλείου-Πυργιωτάκη, 2008).

Ο θεσμός του επιθεωρητή δέχτηκε έντονη κριτική καθώς οι αξιολογητές επιθεωρητές δεν φαίνεται να κατείχαν τις δεξιότητες εκείνες που θα επέτρεπαν να αξιολογήσουν αντικειμενικά και ταυτόχρονα εξατομικευμένα και η κρίση τους υπαγορεύονταν έκδηλα από καθαρά στερεοτυπικές και παραδοσιακές αντιλήψεις. Ωστόσο, δεν φάνηκε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του θεσμού, ο οποίος θα έπρεπε να χαρακτηρίζεται από επιστημονικά στοιχεία. Αντίθετα, σε συνεργασία με το παρακράτος της εποχής, επικεντρώνονταν στο να συλλέγουν πληροφορίες για τη ζωή των δασκάλων, σε προσωπικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Απομακρύνονταν, έτσι, από τις επιστημονικές και διδακτικές ικανότητες των εκπαιδευτικών. Σε αντίθεση με αυτά αναλώνονταν, σε, σε λεπτομερή ενημέρωση για την προσωπική κοινωνική και πολιτική ζωή των δασκάλων που είχαν υπό την εποπτεία τους, χωρίς να ασχολούνται σοβαρά με το επιστημονικό και καθηγητικό έργο που τους είχε ανατεθεί και αναλογούσε δεοντολογικά στο θεσμό του επιθεωρητή ως προς το διδακτικό και παιδαγωγικό έργο του εκπαιδευτικού Καραφύλλης, 2010. Γρόλιος & Τζήκας, 2002. Ηλιάδου, 2004. Μαυρογιώργος, 1993. Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου, 1994. Τσάνη, 2015. Παπαβασιλείου-Πυργιωτάκη, 2008).

Η παιδαγωγική καθοδήγηση ήταν ανάμεσα στα πολλά καθήκοντα των Επιθεωρητών. Είχε εποπτικά, διοικητικά και καθοδηγητικά καθήκοντα, τα οποία με την πάροδο του χρόνου και τις πολιτικές αλλαγές αυξάνονταν και περιελάμβαναν υπηρεσιακά, πειθαρχικά θέματα ή και ακόμα αναφορικά με τη προσωπική ζωή των εκπαιδευτικών. Παρόλα αυτά, λόγω αρκετών διαφωνιών των εκπαιδευτικών αναφορικά με τον ελεγκτικό ρόλο που υιοθέτησαν οι Επιθεωρητές, (π.χ. είχαν και διοικητικά καθήκοντα) προτάθηκε από τα αρμόδια όργανα ο θεσμός του Σχολικού Συμβούλου (Ευαγγελόπουλος, 1998. Ζαΐμη, 2007).

Εν κατακλείδι, πρέπει να επισημανθεί ότι σύμφωνα με τους Ανδριανόπουλο, Καμαρινόπουλο, Τζώνη, (2006-2007: 57) *«η αξιολόγηση του διδακτικού και εκπαιδευτικού έργου μπορεί να είναι αρνητικά φορτισμένη από το παρελθόν, είναι όμως μια διαδικασία ουσιαστική στο σχολείο. Οι εκπαιδευτικοί και ιδιαίτερα οι νέοι και λιγότερο έμπειροι χρειάζεται τη βοήθεια και τη συμπαράσταση ενός ειδικού στο έργο τους. Ενός ατόμου που θα παρακολουθεί με συνέπεια τις προσπάθειες τους, θα παρακολουθεί τα αποτελέσματα και θα συζητά μαζί τους «χορταστικά» το ΤΙ το ΠΩΣ και το ΓΙΑΤΙ αυτών των ενεργειών και των αποτελεσμάτων. Ενός ειδικού ο οποίος θα είναι φίλος, συνεργάτης και συμπαραστάτης στο έργο τους, θα τους προβληματίζει και θα τους ενισχύει για καινοτομίες, έτσι ώστε συνεχώς να βελτιώνονται και αντίστοιχα να παράγουν συστηματικά και το επιθυμητό έργο στην εκπαίδευση.»*

3. ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: Στόχοι και ερευνητικό υλικό

Τα βασικά ερευνητικά ερωτήματα που καθόρισαν και τους στόχους της έρευνας είναι τα εξής:

1. Πώς προσδιορίζεται ο ρόλος των δασκάλων και των διδασκαλισσών μέσα από τον λόγο των Επιθεωρητών αναφορικά με

A. τη διοικητική ικανότητα

B. την οργάνωση της τάξης

Γ. την προσωπικότητα και την κοινωνική αποδοχή

2. Ποιος από τους παραπάνω ρόλους προτάσσεται στον λόγο των Επιθεωρητών για αυτούς/ές.

Προκειμένου, για την εκπόνηση της έρευνας χρησιμοποιήθηκε ως ερευνητικό υλικό το αρχειακό υλικό των Εκθέσεων των Επιθεωρητών Εκπαίδευσης εκπαιδευτικών περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης της περιόδου 1950-1960. Οι τίτλοι των εκθέσεων των δασκάλων και διδασκαλισσών από τους επιθεωρητές οι οποίες συλλέχθηκαν από το Γενικό Αρχείο του Κράτους του νομού Κοζάνης παραθέτονται στη συνέχεια:

Δ Ελένη, Δημοτικό Σχολείο Αναρράχης, 1961

Κ Αγνή, 2^ο 6/ξιο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1955

Κ Ευαγγελία, Δημοτικό Σχολείο Κομνηνών Εορδαίας, 1958

Θ Ελένη, Δημοτικό Σχολείο Ποντοκώμης, 1958

Τ Ιωάννης, 3/ξιο Δημοτικό Σχολείο Πολυμύλου, 1953

Φ Φιδομήλα, 1^ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1960

Χ Ευφροσύνη, 3^ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1959

Κ Σοφία, Δημοτικό Σχολείο Ολυμπιάδας, 1958

Α Κωνσταντίνος, 1ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1965

Κ Κωνσταντίνος, Δημοτικό Σχολείο Αναρράχης, 1960

Κ Ευστάθιος, Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου, 1958

Π Δημοσθένης, 2/ξιο Δημοτικό Σχολείο Κοιλιάδας, 1953

Σ Μιχαήλ, 2^ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1958

Α Βασιλική, 3^ο 5/ξιο Δημοτικό Σχολείο
Πτολεμαΐδας, 1954

Δ Βασιλική, 2/ξιο Δημοτικό Σχολείο Θυμαριάς, 1953

Β Δωροθέα, 3^ο 5/ξιο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1955

Β Θάλεια, 2^ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1953

Κ Παναγιώτης, 3^ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1958

Λ Χαρίκλεια, 1^ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, 1953

Δ Μαριάνθη, Δημοτικό Σχολείο, 1959

Έτσι, στόχος της παρούσας εργασίας ήταν η ανάλυση των εκθέσεων των επιθεωρητών και τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και διδασκαλισμών προβάλλουν των εκπαιδευτικών περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης της περιόδου 1950-1960. Στην προκειμένη εργασία, το υλικό που αξιοποιείται απ' αρχής μέχρι τέλους προέρχεται από αρχεία και πρωτογενείς πηγές.

4.Μεθοδολογία της έρευνας

Κατά την διεξαγωγή της παρούσας έρευνας συλλέξαμε στοιχεία από το Γενικό Αρχείο του Κράτους (Γ.Α.Κ.) του νομού Κοζάνης τα οποία αποτελούσαν αρχειακό υλικό του γραφείου της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης νομού Κοζάνης. Η πρόσβαση στα αρχεία εξασφαλίστηκε κατόπιν σχετικής αίτησης που υποβλήθηκε στο Γ.Α.Κ. νομού Κοζάνης και αφορούσε τη δημιουργία αντιγράφων των επιλεγμένων εκθέσεων των δασκάλων και διδασκαλισσών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της χρονολογικής περιόδου 1950-1960 τις οποίες αξιολόγησαν οι επιθεωρητές Β. Αμβροσίου και Λ. Λυμπέρης.

Το υλικό το οποίο συγκεντρώθηκε στη δική μας έρευνα συγκροτείται από υπηρεσιακές εκθέσεις για δασκάλους έγγαμους ή άγαμους και των δυο φύλων και αφορούσαν την περίοδο 1950-1960 από τους επιθεωρητές Λ. Λυμπέρη και Β. Αμβροσίου. Για την έρευνα χρησιμοποιήθηκαν 20 εκθέσεις επιθεωρητών οι οποίες επιλέχθηκαν μέσα από ένα αρχείο 65 ατομικών φακέλων των ίδιων εκπαιδευτικών και προτιμήθηκαν εκθέσεις με κριτήριο την λεπτομερή αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της εποχής. Πρόκειται για μια έρευνα που αφορά 13 γυναίκες και 7 άντρες απόφοιτους Διδασκαλείων και Παιδαγωγικών Ακαδημιών.

Οι εκθέσεις οι οποίες δεν συμπεριλήφθηκαν στην έρευνα της εργασίας δεν ήταν λεπτομερείς σε πολλά σημεία .

α) 15 εκθέσεις δεν ανέφεραν για την πρόοδο των μαθητών

β) 7 εκθέσεις δεν ανέφεραν για τις εξωσχολικές δράσεις των εκπαιδευτικών

γ) 11 εκθέσεις είχαν μόνο τρία κριτήρια αξιολόγησης, όπως, διοικητική ικανότητα, χαρακτήρας –ήθος και επιστημονική - διδακτική κατάρτιση.

δ) 12 εκθέσεις δεν ανέφεραν για τα θεμελιώδη καθήκοντα, όπως εθνικόφρων .

Σκοπός της έρευνας, σύμφωνα με τις αρχές της ποιοτικής μεθοδολογίας, δεν είναι να ελέγξει υποθέσεις που έχουν στοιχειοθετηθεί πριν την έναρξη της. Αντίθετα, σκοπός είναι να ανακαλύψει πτυχές και διαστάσεις που δεν είχαν αναδειχθεί πρωτύτερα, εξετάζοντας σε βάθος το ζήτημα που μελετάται. Για τον λόγο αυτό, χαρακτηριστικό στοιχείο της συγκεκριμένης μεθοδολογίας είναι η υιοθέτηση και η διεξαγωγή ευέλικτων ερευνητικών σχεδίων, τα οποία δύνανται να επαναπροσδιορίζονται σε όλες τις φάσεις της διαδικασίας (Denzin & Lincoln, 2005).

Η ιστορική ερμηνευτική μέθοδος τοποθετεί και ερμηνεύει τα κείμενα, στο κοινωνικό πλαίσιο της εποχής τους. Κάθε ερμηνευτική προσέγγιση φωτίζει όψεις του αντικειμένου/φαινομένου, οι οποίες κάθε φορά διευρύνονται, εμπλουτίζονται, εμβαθύνονται. Στην Ιστορία, αυτό που προσπαθεί να κατανοήσει ο ιστορικός δεν είναι το ίδιο το παρελθόν, αλλά τα παραδεδομένα στο παρόν κατάλοιπα του. Πρόκειται για μια νοητική διεξόδωση σε ό,τι έχει διαφυλαχθεί, με στόχο την ανασύσταση του πνεύματος του παρελθόντος. Ως εκ τούτου, η ιστορική κατανόηση προϋποθέτει και την κριτική διερεύνηση των πηγών (Ζιώγου-Καραστεργίου, 2008). Χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις όπου επιθυμείται να καταστεί σαφές, κατανοητό και καταληπτό οτιδήποτε λέγεται ή γράφεται (Μπονίδης, 2004). Μέσω της ιστορικής ερμηνευτικής μεθόδου αποκτούμε μια διεισδυτική ματιά και ανιχνεύουμε τις ιδεολογικές κατευθύνσεις του σε συνάρτηση με το ιστορικό περιβάλλον. Συνδέεται αναγκαστικά με ένα συγκεκριμένο κοινωνικό και πολιτισμικό πλαίσιο το οποίο αναπόφευκτα διαποτίζεται από τις δικές του αξίες, συνεπώς από την ιδεολογία του.

«Τα ιστορικά αρχεία, ως τεκμήρια δημόσιων ή ιδιωτικών οργανισμών, έχουν κριθεί άξια διατήρησης για μελέτη και έρευνα και έχουν κατατεθεί ή έχουν επιλεγεί για κατάθεση σε ένα αρχειακό ίδρυμα» (Shellenberg, 1956).

Ο βασικότερος ορισμός της ποιοτικής έρευνας προτείνεται από τους Denzin & Lincoln (2005). Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι, ενώ παρατηρούνται διαφορές στο περιεχόμενο των ορισμών, εν τούτοις το βασικό νόημα του της έννοιας της ποιοτικής έρευνας παραμένει σταθερό. Ένας από τους τρόπους οριοθέτησης της ποιοτικής έρευνας είναι ότι συνιστά μια δραστηριότητα εντός συγκεκριμένου πλαισίου (situated activity), κατά την οποία γίνεται η τοποθέτηση του παρατηρητή στον κόσμο. Ουσιαστικά η ποιοτική έρευνα περιλαμβάνει ερμηνευτικές και υλικές πρακτικές που συμβάλλουν στο να γίνεται ορατός ο κόσμος, καθώς και στο μετασχηματισμό του.

Μετατρέπουν τον κόσμο σε μια σειρά από αναπαραστάσεις του εαυτού, συμπεριλαμβανομένων των σημειώσεων πεδίου, των συνεντεύξεων, των συνομιλιών, των φωτογραφιών, των μαγνητοφωνήσεων και των σημειώσεων σε ημερολόγια. Σε αυτό το επίπεδο, *«η ποιοτική έρευνα περιλαμβάνει μια ερμηνευτική, νατουραλιστική προσέγγιση στον κόσμο. Αυτό σημαίνει ότι οι ποιοτικοί ερευνητές μελετούν τα πράγμα-τα στο φυσικό τους πλαίσιο, επιχειρώντας να δώσουν νόημα ή να ερμηνεύσουν τα φαινόμενα με όρους των νοημάτων που οι άνθρωποι δίνουν σε αυτά»* (Denzin & Lincoln, 2005: 3).

Η ποιοτική έρευνα δίνει έμφαση στο νόημα και όχι στη συμπεριφορά των ανθρώπων. Οι ποιοτικοί ερευνητές, σύμφωνα με την Willig (2001), ενδιαφέρονται για το νόημα, για τον τρόπο που οι άνθρωποι βιώνουν τα γεγονότα. Η ποιοτική μεθοδολογική προσέγγιση θεωρήθηκε κατάλληλη, καθώς έπρεπε να μελετηθούν τα αρχεία και να αναδειχθούν οι ερμηνείες των επιθεωρητών ως προς τις πρακτικές των δασκάλων και των διδασκαλισσών. Η μελέτη των γραπτών τεκμηρίων (artefacts, documents) σχετίζεται με στοιχεία που έχουν παραχθεί για συγκεκριμένους σκοπούς. Τέτοιου είδους τεκμήρια είναι οι επιστολές, οι αυτοβιογραφίες, τα δημόσια έγγραφα, οι φωτογραφίες, το έντυπο υλικό, αναρτήσεις σε σελίδες κοινωνικής δικτύωσης κλπ. (Angrosino, 2007).

Η ανάλυση δεδομένων δεν γίνεται μόνο με βάση προκαθορισμένες κατηγορίες, αλλά είναι μια διαδικασία ευέλικτη, η οποία επιτρέπει σε καινούργιες κατηγορίες και θέματα να αναδυθούν από τα δεδομένα. Το πλαίσιο της μελέτης προσαρμόζεται συνεχώς, καθώς μαζεύονται και αναλύονται δεδομένα, επιτρέποντας σε καινούργια ερωτήματα να διατυπωθούν. Τα κριτήρια ποιότητας είναι η εργαλειακή χρησιμότητα των αποτελεσμάτων (instrumental utility), η πειστικότητα των αποτελεσμάτων, η συνοχή (coherence) της μελέτης και η διορατικότητα (insight) (Wolcott, 2008).

Οι ερευνητές που υιοθετούν την ποιοτική προσέγγιση αντιλαμβάνονται την κοινωνική ζωή ως μια ρέουσα πραγματικότητα και προσπαθούν να την κατανοήσουν στη δυναμική της διάσταση. Δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στους τρόπους με τους οποίους ερμηνεύεται, βιώνεται και αναπαράγεται ο κοινωνικός κόσμος από τους κοινωνικούς δρώντες μέσα στο πλήθος των καθημερινών τους διαδράσεων και πρακτικών. Η ποιοτική προσέγγιση μελετά τα κοινωνικά φαινόμενα στην πολλαπλότητα τους και εστιάζει στη διαφοροποίηση και στην ποικιλία της κοινωνικής ζωής. (Πουρκός, 2010).

5. Έρευνα – Ανάλυση ερευνητικών δεδομένων

5.1 Η δομή των εκθέσεων.

Στις εκθέσεις των επιθεωρητών, αρχικά αναγράφεται το όνομα, το έτος γέννησης και ο τόπος. Στη συνέχεια, αναγράφεται το πότε πήρε πτυχίο ο δάσκαλος ή η δασκάλισσα, ο βαθμός του πτυχίου, καθώς και η χρονολογία διορισμού. Επίσης γίνεται αναφορά στα χρόνια προϋπηρεσίας που έχει, στο αν είναι έγγαμος/ έγγαμη – άγαμος/άγαμη, υγιής και αρτιμελής. Τέλος τα δημογραφικά στοιχεία περιλαμβάνουν την τάξη διδασκαλίας, το μάθημα το οποίο διδάσκει, αλλά και τα προσωπικά στοιχεία του επιθεωρητή.

Όσον αφορά την δομή των εκθέσεων ακολουθεί η ενότητα που εστιάζει στη διδασκαλία του μαθήματος όπως για παράδειγμα στην πρώτη έκθεση ο επιθεωρητής αναφέρει ότι:

«Διδασκαλία ωδικής: Η δασκάλισσα έκανε σχετική συζήτηση για το θέρος και κατόπιν είπε στα παιδιά ότι θα μάθουν ένα τραγούδι για το καλοκαίρι. Τραγουδούσε δύο φορές το τραγούδι. Απήγγειλε το τραγούδι ως ποίημα και ερμήνευσε τις άγνωστες λέξεις. Απήγγειλαν το ποίημα οι μαθητές, τραγουδούσε η δασκάλισσα, τραγουδούσαν οι μαθητές με σιγανή φωνή και με άλλους τρόπους μέχρι να μάθουν το τραγούδι αυτό. Τραγουδούσαν και άλλα γνωστά άσματα»

Ο επιθεωρητής ακολούθως κάνει παρατηρήσεις σχετικά με τη διδασκαλία όπως αναφέρεται στο απόσπασμα *«Παρατηρήσεις: Η διδασκαλία διεξήχθη κανονικά. Η δασκάλισσα έχει κατάλληλη φωνή και επίδοση στη μουσική.»*

Στη συνέχεια, γίνεται αναφορά στην πρόοδο των μαθητών, όπου παρατηρούμε ότι περιλαμβάνονται αρνητικά σχόλια όπως για παράδειγμα: *«Πρόοδος των μαθητών: Από τους 24 παρόντες μαθητές, οι 8-9 δεν ήταν ικανοί προς προαγωγή. Αμφιβάλλουμε δεν αν οι 10 απόντες ήταν καλοί*

μαθητές. Άλλωστε, η διδασκάλισσα παραδέχθηκε ότι το ένα τρίτο των μαθητών ήταν καθυστερημένοι και δεν έπρεπε να προαχθούν.»

Ακόμα, οι εκθέσεις περιλαμβάνουν τον άξονα του χαρακτηρισμού της διδασκαλίας και των δασκάλων, ο οποίος χωρίζεται σε τέσσερις κατηγορίες τα θεμελιώδη καθήκοντα, τα ειδικά καθήκοντα και δράσεις, τα πειθαρχικά αδικήματα και χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Για παράδειγμα στα θεμελιώδη καθήκοντα αναφέρεται:

«Είναι εθνικόφρων. Σέβεται τους νόμους του κράτους και πειθαρχεί στις διαταγές των προϊσταμένων της . Δεν εγκαταλείπει αδικαιολόγητα τη θέση της. Δεν ασκεί άλλο επάγγελμα. Διάγει βίο ηθικό και φιλήσυχο.»

Όσον αφορά τα ειδικά καθήκοντα γίνεται αναφορά για την επάρκεια διδασκαλίας αν αυτή γίνεται με ζήλο και αν επιτυγχάνονται τα αποτελέσματα που πρέπει. Ακόμα οι δάσκαλοι και οι διδασκάλισσες αξιολογούνται ως προς το αν μπορούν να επιβληθούν ως προς την υπόλοιπη τάξη.

Στον τρίτο άξονα που αφορά τα πειθαρχικά αδικήματα γίνεται αναφορά στο αν έχουν εμπλακεί σε τέτοια και ο τελευταίος άξονας που σχετίζεται με τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα περιλαμβάνει στοιχεία για την επάρκεια της μόρφωσης των δασκάλων και των διδασκαλισσών ως προς την άσκηση του έργου τους, καθώς και αν κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας τους αξιοποιούν τη μνήμη τη φαντασία, την προσοχή, το ενδιαφέρον και το συναίσθημα. Τέλος αξιολογούνται για τη συμπεριφορά τους και οι εκθέσεις κλείνουν με ένα συμπέρασμα το οποίο αποτελεί μία κατακλείδα που εστιάζει στη συμπεριφορά, στην επιστημονική επάρκεια και την προσωπικότητά του εκπαιδευτικού. Τα παραπάνω φαίνονται στο ακόλουθο απόσπασμα:

«Πειθαρχικά αδικήματα και αμοιβή: αμοιβές και ποινές μηδέν. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα: κατέχει επαρκή μόρφωση προς άσκηση του έργου της, συνέταξε τις εργασίες: η μνήμη, φαντασία, προσοχή, ενδιαφέρον παρατηρήσεις, συναίσθημα και διδασκαλία παραμυθιών. Επιδεικνύει

αξιοπρεπή συμπεριφορά εντός και εκτός υπηρεσίας. Συμπέρασμα: Η διδασκάλισσα Δ. Έλλη κρίνεται επιστημονικώς και διδακτικώς επαρκής, διοικητικώς λίαν δεξιά, ευσυνείδητη, αξιοπρεπής και εργατική»

Ωστόσο είναι σημαντικό να τονιστεί ότι μερικές εκθέσεις ενδέχεται να διαφέρουν ως προς τη δομή, περιλαμβάνοντας τα εξής στο παρακάτω απόσπασμα της έκθεσης ενός διδασκάλου:

- 1) Χαρακτήρας-ήθος: ο δάσκαλος αυτός παρουσιάζει διαμορφωμένο χαρακτήρα και ήθος. Είναι φιλόπρονος, ευγενικός, σοβαρός και αξιοπρεπής στην εμφάνιση. Τον διακρίνει φιλοπονία, η πρωτοβουλία και είναι πολύ δραστήριος. Είναι πολύ καλός οικογενειάρχης και τον εκτιμούν οι συνάδελφοι του καθώς και οι κάτοικοι της περιοχής.
- 2) Επιστημονική και διδακτική κατάρτιση: οι γνώσεις οι οποίες έχει γενικά και ειδικά είναι πάρα πολλές και αυτό το συμπεράναμε από την παρακολούθηση που κάναμε κατά την επιθεώρηση του σχολείου του απ' την ενεργό συμμετοχή στο τοπικό παιδαγωγικό συνέδριο του προηγούμενου σχολικού έτους.
- 3) Διοικητική Ικανότητα: την τάξη και το σχολείο το διοικεί επάξια. Ως διευθυντής του σχολείου τηρεί υποδειγματικά το αρχείο του σχολείου και της σχολικής ευφορίας. Η εμφάνιση του σχολείου και των γύρο χώρων, η κανονική λειτουργία του σχολείου του, η τακτική φοίτηση των μαθητών και ο εκκλησιασμός των μαθητών, αποτελούν για αυτόν ιδιαίτερη φροντίδα.
- 4) Αφοσίωση στο καθήκον: είναι πειθαρχικός δάσκαλος, αφοσιωμένος και ευσυνείδητος ως προς την εκτέλεση των έργων του. Ιδιαίτερα είναι η μέριμνα αυτού για την ηθικοποίηση και την πρόοδο των μαθητών του.

- 5) Παροχή εξαιρετικών υπηρεσιών: οργάνωσε κατ' επανάληψη συγκεντρώσεις γονέων και κηδεμόνων των παιδιών και ανέπτυξε θέματα εθνικοπαιδαγωγικού περιεχομένου.

Παρατηρείται ότι ενώ χωρίζεται σε διαφορετικούς άξονες, εντούτοις τα βασικά χαρακτηριστικά που αναγράφονται στις εκθέσεις είναι παρόμοια. Με άλλα λόγια, γίνεται αναφορά στο χαρακτήρα, την προσωπικότητα, την επαγγελματική επάρκεια καθώς και τη ζωή των δασκάλων και των διδασκαλισσών μέσα και έξω από το σχολικό πλαίσιο.

5.2 Τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και των διδασκαλισσών.

5.2.1 Γενική Μόρφωση και Ικανότητες

Στην αρχή όλων των εκθέσεων που παρουσιάζονται στην παρούσα εργασία, αναγράφεται η εκπαίδευση των δασκάλων και των διδασκαλισσών. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται αν είναι πτυχιούχοι διδασκαλείων, παιδαγωγικής Ακαδημίας Αθηνών κλπ.

Σχετικά με την επιστημονική ή γενική μόρφωση εντός των εκθέσεων υπάρχουν ποικίλοι χαρακτηρισμοί όπως «Ικανός, Πλέον ή ικανός, Λίαν Ικανός, Επαρκής, Λίαν Επαρκής, Καλή, Συνήθης» κλπ. Αναφορικά με τη διδακτική ικανότητα των δασκάλων και των διδασκαλισσών αναφέρονται οι χαρακτηρισμοί «Ικανός, Πλέον ή ικανός, Λίαν Ικανός, Επαρκής, Λίαν επαρκής, άρτιος» κλπ. Ενδεικτικά παραδείγματα των εκθέσεων παρουσιάζονται ακολούθως, «*Ειδικά καθήκοντα και δράσεις: διδακτικώς χαρακτηρίζεται επαρκής, διδάσκει με ζήλο αλλά δεν επιτυγχάνει τα αποτελέσματα που πρέπει λόγω έλλειψης πείρας. Διοικεί λίαν δεξιώς την τάξη της και επιβάλλεται με ευχέρεια στους μαθητές του σχολείου. Βοηθάει το διευθυντή του σχολείου σε κάθε προσπάθεια του. (...) Ειδικά καθήκοντα: Διδακτικώς είναι ικανή, επιτυγχάνει καλά αποτελέσματα. Επιδεικνύει ενδιαφέρον για τα ζητήματα του σχολείου και αγαπάς τους μαθητές της.*»

Ωστόσο, σε περιπτώσεις, όπως η παρακάτω, όπου η διδασκαλία ήταν συγκεκριμένη (Γεγονότα από την Κυριακή των Βαΐων – Ανάστασης

του Κυρίου), ο Επιθεωρητής αναφέρει ότι δεν ήταν δυνατόν να εξαχθούν συμπεράσματα σχετικά με τη διδασκαλία, αλλά εν τούτοις σύμφωνα με τα λεγόμενα των προκατόχων του, μπορεί να χαρακτηριστεί ως επιστημονικώς ικανή.

«Από την ανωτέρω διδασκαλία, δεν είναι εύκολο να εξαχθεί συμπέρασμα σχετικά με τη διδακτική ικανότητα. Ο προκατόχος μου χαρακτηρίζει αυτή ως επιστημονικώς ικανή. Επιτυγχάνει καλά αποτελέσματα, διοικεί λίαν δεξιώς τη τάξη της. Ίδρυσε μαθητική κοινότητα στη τάξη της.»

Αναφορικά με τη διοικητική ικανότητα παρατηρούνται όροι όπως «Δεξιός, Πλέον ή δεξιός, Λίαν δεξιός» κλπ. *«Διοικητική επιβολή: Διοικητικώς χαρακτηρίζεται λίαν δεξιός. Κατορθώνει να ανταποκρίνεται στα καθήκοντα του Διευθυντή του σχολείου. Επιβάλλεται στους μαθητές του και συνεργάζεται αρμονικά με το προσωπικό του σχολείου.»*

Συγκεντρωτικά οι χαρακτηρισμοί παρουσιάζονται στο ακόλουθο παράδειγμα:

«Δίδαξε επί σειρά ετών σε νυχτερινά σχολεία και στο κατηχητικό. Για τη συνολική δράση του τιμήθηκε με δύο ηθικές αμοιβές. Συγκεφαλαιωτικά, μπορούμε να χαρακτηρίσουμε αυτόν ως:

- 1. Επιστημονικώς ικανό.*
- 2. Διδακτικώς ικανός*
- 3. Διοικητικώς λίαν δεξιός*
- 4. Σχετικά με την ευσυνειδησία, λίαν ευσυνείδητος*
- 5. Τη συμπεριφορά, εξαίρετος*
- 6. Την όραση»*

Παρατηρούμε, επίσης, ότι οι εκθέσεις περιλαμβάνουν στοιχεία που αφορούν τις σχέσεις με τους μαθητές, τους συναδέλφους και το διευθυντή του σχολείου. Στη πλειοψηφία των εκθέσεων καθίσταται φανερό ότι οι

δάσκαλοι και οι διδασκάλισσες της εποχής πρέπει να συμμορφώνονται πλήρως στις διαταγές των διευθυντών.

Τα συγκεκριμένα σχόλια υποδεικνύουν ένα είδος αυταρχικής ηγεσίας που χαρακτήριζε το σχολείο εκείνης της εποχής, χωρίς να γίνεται αναφορά στην ανάπτυξη των συνεργατικών πρακτικών ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και τους εκπαιδευτικούς με το διευθυντή.

Η ηγεσία θεωρείται πρωταρχικός παράγοντας για τη βελτίωση της σχολικής αποτελεσματικότητας. Η ηγεσία κάνει τη διαφορά και αν είναι αποτελεσματική βελτιώνει τα σχολεία. Η καλή ηγεσία δεν είναι μόνο σημαντική από μόνη της. είναι επίσης ένας ισχυρός τρόπος για τη βελτίωση της διδασκαλίας στην τάξη. Στο αυταρχικό στυλ ηγεσίας, οι υφιστάμενοι δεν έχουν συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων. Ο ηγέτης λαμβάνει μόνος του τις αποφάσεις, δε δίνει εξηγήσεις και τις επιβάλλει με τη δύναμη της εξουσίας που του παρέχει η θέση του (Κοκκινάκη, 2006).

Οι σχολικοί ηγέτες είναι άτομα που κατέχουν διάφορους ρόλους μέσα στη σχολική μονάδα, που καθοδηγούν και ασκούν επιρροή ώστε να πραγματοποιηθούν οι σχολικοί στόχοι. Οι επίσημοι ηγέτες -τα άτομα σε καθορισμένες θέσεις εξουσίας- είναι πραγματικοί ηγέτες στο βαθμό που πληρούν τις παραπάνω λειτουργίες (Χατζόγλου, 2010. Menon-Eliophotou, 2011).

Οι ηγετικές λειτουργίες μπορούν να πραγματοποιηθούν με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με τον ηγέτη, το πλαίσιο άσκησης της ηγεσίας και τη φύση των στόχων που επιδιώκονται (Χατζόγλου, 2010. Menon-Eliophotou, 2011).

Ακόμα, στις εκθέσεις περιλαμβάνονται σχόλια που αφορούν το ενδιαφέρον των δασκάλων και των διδασκαλισσών σχετικά με τις δραστηριότητες της σχολικής ζωής, την ευσυνειδησία (π.χ. Ευσυνείδητος, Λίαν Ευσυνείδητος, Φιλόπρονος, Ασυνείδητος κλπ.), τη συμπεριφορά (π.χ. Αξιοπρεπής, Λίαν αξιοπρεπής, Πολύ καλή Εξαίρετος) και την κοινωνική

δράση (π.χ. Δεν έχει, Αδιάφορος, Επωφελής, Εργατικός, Δραστήριος, Λίαν δραστήριος.

Αυτοί οι όροι καταγράφονται στις εκθέσεις όλων των επιθεωρητών. Ωστόσο, αυτό που προκαλεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι ότι στην πλειοψηφία των εκθέσεων αναφέρεται ότι οι δάσκαλοι και οι διδασκάλισσες χαίρουν της εκτίμησης της κοινότητας. Άρα, καθίσταται σαφές ότι η εκπαιδευτική διαδικασία δεν βρίσκεται πέρα από το κοινωνικό συγκείμενο. Εν τούτοις, αξιολογείται με βάση της απόψεις της κοινωνίας, γεγονός που αναδεικνύει το χαρακτήρα της.

5.2.2 Σχόλια κοινωνικού περιεχομένου & σχόλια για την προσωπικότητα του εκπαιδευτικού

Γενικά παρατηρείται ότι στις εκθέσεις αξιολόγησης των επιθεωρητών υπάρχουν σχόλια κοινωνικού περιεχομένου, αλλά και αναφορικά με την προσωπικότητα και τα εξωτερικά χαρακτηριστικά του εκπαιδευτικού, τα οποία όπως γίνεται αντιληπτό απομακρύνονται από την διδακτική δεξιότητα του εντός της τάξης.

Κατά το παρελθόν το παραπλανητικό «ιδεολόγημα» ότι ο εκπαιδευτικός επιτελεί λειτουργήμα εστίαζε το ενδιαφέρον στο να εξετάζεται η προσωπικότητα του συνολικά και όχι μόνο η διδακτική επάρκειά του. Πιο συγκεκριμένα, η εξέταση όλων των πτυχών του ρόλου των εκπαιδευτικών βασιζόταν στη φιλοσοφία ότι δεν ήταν απλά μέλη της κοινωνίας, αλλά εκπροσωπούσαν πολιτεία. Για αυτό το λόγο, έπρεπε να εκφράζουν τις εθνικό-θρησκευτικές και ηθικές παραδόσεις του έθνους. Έτσι, καθίσταται σαφές ότι ο επιθεωρητής ήταν επιφορτισμένος με το καθήκον του ελέγχου, τόσο της διδακτικής και επαγγελματικής επάρκειας, αλλά και από την άλλη πλευρά των ιδεολογικών φρονημάτων και της στάσης που κρατούσε στην κοινωνία (Μπουζάκης, 1999. 2005. Μπουζάκης, Τζήκας & Ανθόπουλος, 2005. Μαυρογιώργος, 1984).

Αρχικά, πρέπει να επισημανθεί ότι στις εκθέσεις γίνεται αναφορά στο εάν ο δάσκαλος ή η διδασκάλισσα είναι έγγαμος/έγγαμη, άγαμος/άγαμη, υγιής και αρτιμελής. Αυτές οι παρατηρήσεις, με εστίαση στους όρους «αρτιμελής και υγιής» μας δείχνουν την άποψη της κοινωνίας και της πολιτείας σχετικά με την εμφάνιση του δασκάλου και της διδασκάλισσας. Ειδικά, στην έκθεση της εκπαιδευτικού Κ. Αγνής, προστίθεται και ο όρος «αρτιμελής σωματικώς, ούχι απολύτως υγιής». Στο απόσπασμα εμφανίζονται τα παραπάνω στοιχεία:

« Η διδασκάλισσα Κ. Αγνή είναι πτυχιούχος του 3/ξίου διδασκαλείου Θεσσαλονίκης του 1927 με βαθμό 7,17. Κατάγεται εκ Βλάστης Εορδαίας και είναι εγγεγραμμένη στα δημοτολόγια της κοινότητας το έτος γέννησης το 1908. Σωματικά είναι αρτιμελής, απολύτως υγιής και είναι έγγαμος με ένα παιδί.»

Αντίθετα, στην έκθεση αξιολόγησης της Θ. Ελένης παρακάτω ο επιθεωρητής αναφέρει ότι «είναι αρτιμελής, αλλά ασθενική». Ωστόσο, παρατηρείται ότι το συγκεκριμένο χαρακτηριστικό δεν αναφέρεται σε όλες τις εκθέσεις.

« Η Θ. Ελένη γεννήθηκε στο Κάρς το 1908. Είναι πτυχιούχος του διδασκαλείου Κοζάνης το 1930 με βαθμό πτυχίου 8,16. Είναι έγγαμος με δυο τέκνα. Είναι αρτιμελής αλλά ασθενική. »

Ακολούθως στις εκθέσεις γίνεται αναφορά στη διδασκαλία των δασκάλων και των διδασκαλισσών, ενδεικτικό παράδειγμα είναι το εξής

«Στη συνέχεια εξέτασε αριθμητική έδωσε αρχικά ίδια και ακολούθησαν οι μαθητές απλά προβλήματα διαίρεσης με μονοψήφιο (...) Η διήγηση της ήταν καλή, όπως και η επεξεργασία της. Η διδασκάλισσα καθ' όλο το διάστημα της ανωτέρω εργασίας ήταν ζωντανή, κατείχε τη διδασκόμενη ύλη και έδειχνε ενδιαφέρον προς αυτή. Απευθυνόταν με έκδηλη στοργή προς όλους τους μαθητές και με εύστοχες και πολλές ερωτήσεις κρατούσε αμείωτο το ενδιαφέρον των μαθητών.»

Σε ορισμένες περιπτώσεις, στη συνέχεια, αναφέρεται η επίδοση των μαθητών, ενώ σε άλλες γίνεται αναφορά σε παρατηρήσεις. Για παράδειγμα, υπάρχουν χαρακτηρισμοί που αναφέρουν ότι η «διδασκαλία διεξήχθη επιτυχώς». Επίσης, σημειώνεται ότι οι μαθητές συμμετείχαν και συζητούσαν επαρκώς. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι η προσωπικότητα του δασκάλου χαρακτηρίζει όχι μόνο το εκπαιδευτικό του έργο αλλά και η κοινωνική του συμπεριφορά. Γίνονται αναφορές όπως:

«Θεμελιώδη καθήκοντα: Είναι εθνικόφρων. Σέβεται τους νόμους του κράτους και πειθαρχεί στις διαταγές των προϊσταμένων της. Δεν εγκαταλείπει αδικαιολόγητα τη θέση της, δεν ασκεί άλλο επάγγελμα. Διάγει βίο ηθικό και φιλήσυχο. (...) Είναι εθνικόφρων και νομοταγής. Σέβεται τους νόμους και εκτελεί με προθυμία τις διαταγές των προϊσταμένων της. Δεν εγκαταλείπει αδικαιολόγητα στη θέση του, δε πολιτικολογεί, επιδεικνύει καλή διαγωγή. (...) Είναι ακραιφνώς εθνικών φρονημάτων, σέβεται τους νόμους, εκτελεί πρόθυμος διαταγές των προϊσταμένων της δεν εγκαταλείπει τη θέση της, δε πολιτικολογεί και επιδεικνύει άριστη διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας. (...) Ο διδάσκαλος είναι εθνικόφρων φροντίζει για τη διάδοση της εθνικής ιδέας. Σέβεται τους νόμους και εκτελεί πρόθυμα τις διαταγές των προϊσταμένων του. Δεν εγκαταλείπει αδικαιολόγητα τη θέση του (...).»

Παρατηρούμε, ότι τα υπάρχον επαινετικά σχόλια. Πιο συγκεκριμένα, καταγράφονται για τους δασκάλους οι οποίοι διδάσκουν την εθνική αγωγή. Η Εθνική Αγωγή φαίνεται ότι κατέχει σημαντική θέση στο σχολείο του τότε και για το λόγο είναι σημαντικό να προωθείται από τους δασκάλους και τις διδασκάλισσες. Όπως αναφέρεται στις εκθέσεις, είναι σημαντικό να αναπτύσσονται θέματα εθνικοπαιδαγωγικού χαρακτήρα.

«ε) Παροχή εξαιρετικών υπηρεσιών: οργάνωσε κατ' επανάληψη συγκεντρώσεις γονέων και κηδεμόνων των παιδιών και ανέπτυξε θέματα εθνικοπαιδαγωγικού περιεχομένου. Καλλιεργεί αξιόλογο σχολικό κήπο για προσοδοφόρους σκοπούς.»

Όπως παρατηρείται, στο επόμενο παράδειγμα που παρουσιάζεται η καλλιέργεια του εθνικοπαιδαγωγικού χαρακτήρα, κρίνεται ως «*παροχή εξαιρετικών υπηρεσιών*». Συνεπώς, γίνεται κατανοητό ότι οι δάσκαλοι και οι διδασκάλισσες της εποχής κρίνονται και για τα φρονήματά τους και την καλλιέργεια αυτών σε γονείς και μαθητές, σε μια εποχή πολιτικών ανακατατάξεων.

Γενικά, οι αναφορές των Επιθεωρητών που περιλαμβάνονται στις αξιολογήσεις, σχετικά με τα εθνικά και κοινωνικά φρονήματα, είναι πάγια τακτική κατά τη διάρκεια της περιόδου που εξετάζεται. Διαπιστώνεται, επίσης, ότι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ο έλεγχος είναι σαφώς έντονος, απόδειξη του γεγονότος της ύπαρξης συχνών χαρακτηρισμών. Οι Επιθεωρητές δεν περιορίζονται απλώς στην απόδοση μονολεκτικών χαρακτηρισμών, αλλά εν τούτοις είναι περιγραφικοί και αφιερώνουν μεγαλύτερο μέρος στην περιγραφή της δράσης του δασκάλου.

Η αξιολόγηση των δασκάλων και των διδασκαλισσών κρίνεται, επίσης, με βάση την κοινωνική προσφορά τους, όπως για παράδειγμα αν παίρνουν επαίνους, αν έχουν αναπτύξει συγγραφικό, κοινωνικό και σχολικό έργο. Για παράδειγμα, σε μία από τις εκθέσεις αναφέρεται ότι ο εκπαιδευτικός συνέβαλλε στη μείωση του αριθμού των αναλφάβητων.

Μέσα από τη μελέτη των εκθέσεων της υπηρεσιακής ικανότητας των δασκάλων και των διδασκαλισσών των περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης μέσα από τις εκθέσεις των επιθεωρητών της περιόδου 1950-1960, θα μπορούσαν να εξαχθούν ορισμένα βασικά συμπεράσματα. Αρχικά, παρατηρείται ότι ακολουθούνται παρόμοιες τακτικές αξιολόγησης εκ μέρους των Επιθεωρητών. Επίσης, η βασικότερη διαπίστωση που εξάγεται από το περιεχόμενο των εκθέσεων είναι ο ασφυκτικός έλεγχος που ασκούν οι Επιθεωρητές στη διδασκαλία των δασκάλων και των διδασκαλισσών τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό βίο.

Συν τοις άλλοις, αναφορικά με το τομέα της ευσυνειδησίας παρατηρείται ότι οι δάσκαλοι και οι διδασκάλισσες θεωρούνται

εξοικειωμένοι με αυτό τον τρόπο αξιολόγησης. Αποδέχονται το σκεπτικό των Επιθεωρητών και την κυρίαρχη ιδεολογία, καθώς χαρακτηρίζονται στην πλειοψηφία τους ευσυνείδητοι και δραστήριοι. Παρατηρήθηκε, ωστόσο, ότι σε κάποιες ελάχιστες περιπτώσεις, υπήρχαν ποινές. Αντίθετα, όταν οι εκπαιδευτικοί έκαναν πράξεις εξαιρετικού σθένους ή συνέβαλλαν με εποικοδομητικό τρόπο στο σχολικό και κοινωνικό πλαίσιο, λάμβαναν αμοιβές και αυτό αναγνωριζόταν ως εξέχων στην έκθεση αξιολόγησης τους.

«β) Η επιστημονική και διδακτική κατάρτιση. Η διδασκάλισσα έχει επαρκής γνώσεις και ενδιαφέρεται για την επαύξηση αυτών, όπως διαπιστώσαμε από την παρακολούθηση της εργασίας της κατά την επιθεώρηση της του παρελθόντος σχολικού έτους.

γ) Διοικητική ικανότητα. Διοικεί την τάξη επαρκώς και φέρεται με καλοσύνη στους μαθητές και βοηθάει τον διευθυντή σε ζητήματα του σχολείου.

δ) Αφοσίωση στο καθήκον. Είναι πειθαρχική διδασκάλισσα και μεριμνά για την ηθικοποίηση και την πρόοδο των μαθητών της.

ε) Παροχή εξαιρετικών υπηρεσιών. Δεν διαπιστώσαμε κάποιο αξιόλογο εξωσχολική δράση, ή άλλη εξαιρετική υπηρεσία. »

«Χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Κατέχει ικανή γενική μόρφωση. Είναι ασθενική. Φαίνεται ευφυής, αλλά η συμπεριφορά της είναι αγενής ως προς τους ανωτέρους της και τους κατωτέρους της. Κάποιο μέλος της σχολικής ευφορίας παραπονέθηκε γιατί μέσα στο γραφείο του σχολείου κατά τρόπο ανάρμοστο. Την χαρακτηρίζουμε αξιοπρεπή με επιφύλαξη και θα παρακολουθήσουμε και θα διαπιστώσουμε αν συμμορφωθεί κατόπιν των συστάσεων που της δόθηκαν.»

Παρατηρείται ότι η εικόνα των δασκάλων και των διδασκαλισσών που παρουσιάζεται μέσα από την αξιολόγηση των επιθεωρητών, περιλαμβάνει ένα εύρος τόσο θετικών όσο και αρνητικών χαρακτηρισμών.

Οι αρνητικοί, κυρίως, χαρακτηρισμοί, πηγάζουν από την εστίαση των Επιθεωρητών να απαντήσουν σε ερωτήματα, όπως είναι ο βαθμός αφοσίωσης των δασκάλων και των διδασκαλισσών, ο βαθμός επάρκειας, η αγάπη τους για το επάγγελμα, το ποσοστό ευθυγράμμισης με τις εκπαιδευτικές απαιτήσεις και το ζήτημα της γλώσσας.

Τα θετικά και τα αρνητικά χαρακτηριστικά αν συνδυαστούν θέτουν μια βασική προϋπόθεση που χαρακτηρίζει ένα σχολείο στο οποίο οι δάσκαλοι έχουν κάνει την κατάλληλη προετοιμασία, προβαίνουν στη διατύπωση σχεδίων εργασίας και στην προβολή της παρουσίας τους. Επίσης, το υπόβαθρό τους πρέπει να περιλαμβάνει εγκυκλοπαιδικές γνώσεις, διδασκαλία ποικίλων ειδών λόγου, την ίδρυση βιβλιοθηκών, την εκμάθηση προς τους μαθητές δεξιοτήτων μελισσοκομίας, δένδροκομίας και χειροτεχνίας κλπ.

Συνοψίζοντας είναι σημαντικό να τονιστεί ότι ο «γενικός» γλωσσικός προσανατολισμός των επιθεωρητών και οι σκέψεις που διατυπώνουν, βρίσκονται σε αντιπαράθεση με τον «ειδικό» τρόπο που εκθέτουν τα εκπαιδευτικά προβλήματα και κυρίως με τη συγκεκριμένη αξιολόγηση, καθώς επιχειρούν να ερμηνεύσουν «την υστέρηση» την εκπαιδευτική που παρατηρείται και να την αποτυπώσουν.

Γενικά, ο χαρακτήρας του ελληνικού κράτους κατά την εποχή εκείνη είναι αυστηρά συγκεντρωτικός, γραφειοκρατικός αυταρχικός και κυρίως πατερναλιστικός (Μπουζάκης, 2005), ενώ ο Τσουκαλός (1986) σημειώνει πως βασικό χαρακτηριστικό όλων των ιεραρχικά δομημένων συστημάτων είναι ο υπηρεσιακός έλεγχος. Αυτός ο αυστηρός έλεγχος διαφαίνεται και στο σχολικό πλαίσιο και στο θεσμό των Επιθεωρητών.

Ο υπηρεσιακός έλεγχος συνιστά μια μορφή έκφρασης της εξουσίας και αποτελεί έναν τρόπο σύνδεσης των διαφόρων επιπέδων της οργανωτικής μονάδας. Έτσι, *«οι συγκεκριμένες εργασιακές δραστηριότητες που 'οφείλονται' από τον εργαζόμενο δεν ορίζονται από την 'αυθαίρετη βούληση' του οποιουδήποτε προϊσταμένου ή ελέγχοντος, αλλά απορρέουν*

από ένα προκωδικοποιημένο σύστημα κανόνων, κριτηρίων, αρμοδιοτήτων, που περιγράφουν και οριοθετούν το συγκεκριμένο οφειλόμενο έργο»(Τσουκαλας, 1986: 64). Στο Δημόσιο επομένως η υπηρεσιακή «εξουσία» είναι ρυθμισμένη με αυστηρό τρόπο (Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου, 1994).

Οι παρατηρήσεις αυτές διαπιστώνεται ότι ισχύουν και στην περίπτωση της εκπαίδευσης. Παρόλα αυτά, παρουσιάζουν κάποιες ιδιαιτερότητες εξαιτίας της ειδικής ιδεολογικής λειτουργίας της γι' αυτό και ο υπηρεσιακός έλεγχος είχε ένα ειδικό βάρος και μια ειδική λειτουργία. Η εκπαίδευση αποτελεί ένα κρατικό μηχανισμό που συμβάλλει στην νομιμοποίηση της κρατικής ιδεολογίας (Νούτσος, 1986).

Λαμβάνοντας υπόψη την οπτική αυτή, υφίσταται προβολή του δασκάλου ως ένας λειτουργός που διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο εντός του κοινωνικού πλαισίου. Συν τοις άλλοις, το σύστημα μόρφωσής του εκπαιδευτικού υπάγεται σε έλεγχο από το κράτος. Το εκπαιδευτικό έργο εντάσσεται μέσα σε ένα πλαίσιο που εξυπηρετεί πολιτικές – ιδεολογικές στοχεύσεις που προβάλλονται από τις κυρίαρχες κοινωνικές ομάδες κάθε περιόδου.

Ο εκπαιδευτικός και το σχολείο γενικά διαδραματίζει καίριο ρόλο στο τρόπο που θα οικοδομηθεί το ιδεολογικό σύστημα. Ο ρόλος όμως αυτός που ανατέθηκε στους εκπαιδευτικούς, δεν αποτελεί επιλογή τους αλλά τους επιβλήθηκε μέσα από τον υπηρεσιακό έλεγχο. Σε αυτό συνέβαλλε και ο ρόλος των επιθεωρητών. Επομένως οι εκθέσεις αξιολόγησης αυτής της περιόδου εντάσσονται στο πλαίσιο μιας προγραμματισμένης ιδεολογικής και πολιτικής επιθετικής επιχείρησης που χαρακτήριζε την κοινωνία.

Οι Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου (1994) αναφέρουν ότι το υλικό αντίκρισμα (προαγωγή, ευνοϊκή μετάθεση κ.α στη θετική εκδοχή της έκθεσης) προερχόταν ως απόρροια των εκθέσεων. Συγκεκριμένα με βάση αυτό, επιβάλλονταν συγκεκριμένοι προσανατολισμοί στους

εκπαιδευτικούς, έτσι ώστε να δρουν με ένα οριοθετημένο τρόπο εντός και εκτός σχολείου, αλλά και όροι εργασίας, μη αμειβόμενης, εκτός σχολείου.

Το συγκεντρωτικό και γραφειοκρατικό ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα αποκτά ένα νέο πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό μέσα από τη διδασκαλία που ήταν σε μεγάλο βαθμό προκαθορισμένη (αναλυτικό και ωρολόγιο πρόγραμμα). Ωστόσο, λόγω του γεγονότος ότι ήταν πιθανό να υπήρχαν περιθώρια διαφοροποιημένων προσεγγίσεων, ο Επιθεωρητής προβαίνει στον έλεγχο της διδασκαλίας, στην παρατήρηση και στην επιβολή ενός συγκεκριμένου διδακτικού τρόπου.

Αναφερόμενοι οι Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου στο τρόπο που λειτουργούν οι εκθέσεις αξιολόγησης των δασκάλων και των διδασκαλισσών, διαπιστώνουν ότι είχαν διπτό σκοπό. Αρχικά, να καταπιέσουν τους εκπαιδευτικούς με τη χρήση του πειθαρχικού καταναγκασμού και δεύτερον να τους ενσωματώσουν. *«Το πεδίο ελέγχου εκτεινόταν και έξω από την εργασία στο σχολείο και τα ελεγχόμενα ήταν ο ιδεολογικός προσανατολισμός του εκπαιδευτικού, που κατηγοριοποιούνταν στη δράση και τη συμπεριφορά»* (Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου, 1994: 282).

Ο Καραφύλλης θα πει ότι ο Επιθεωρητής δε θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων απέναντι στο θεσμό που υπηρετούσε και το πώς αυτός επιστημονικά έπρεπε να είναι. *«Αντίθετα αναλωνόταν σε συνεργασία με το παρακράτος της εποχής για να φτάσει σε λεπτομέρειες για την προσωπική και κοινωνική ζωή των δασκάλων που είχαν υπό την εποπτεία τους, χωρίς να ασχολούνται σοβαρά με το επιστημονικό και καθοδηγητικό έργο και αναλογούσε δεοντολογικά στο θεσμό του Επιθεωρητή ως προς το διδακτικό και μόνο έργο του εκπαιδευτικού»* (Καραφύλλης, 2002:52).

Ο θεσμός του επιθεωρητή αποτελεί μια μέθοδο που αξιοποιήθηκε από την πολιτεία για την κάλυψη της ανάγκης ελέγχου των δασκάλων και των διδασκαλισσών από την κεντρική εξουσία. Έτσι, λοιπόν, καθίσταται εμφανές ότι ο δάσκαλος και ο Επιθεωρητής έρχονται συχνά αντιμέτωποι.

Η διαδικασία της αξιολόγησης έχει άμεση σχέση με την σταδιοδρομία των υπαλλήλων εκπαιδευτικών. Συνιστά κάτι παραπάνω από μια απλή εργασιακή υπόθεση, καθώς ο ιδιωτικός βίος, η δράση και το ήθος των δασκάλων και των διδασκαλισσών διαδραματίζουν σημαίνοντα ρόλο και λαμβάνονται υπόψη για την απόδοση χαρακτηρισμών ως προς το πρόσωπό του/της.

Από τις εκθέσεις των Επιθεωρητών που εστιάζουν στην υπηρεσιακή ικανότητα των δασκάλων και των διδασκαλισσών διαπιστώνεται ότι ακολουθούνται παρόμοιες τακτικές αξιολόγησης. Συν τοις άλλοις, παρατηρείται ότι δίνεται ελάχιστο σημασία στις διδακτικές ικανότητες και δεξιότητες των δασκάλων και των διδασκαλισσών, που γενικά θα έπρεπε να είναι και το ζητούμενο της αξιολόγησης. Εν τούτοις, άμεσες επιδράσεις και μείζονα σημασία δίνεται στην αξιολόγησή της προσωπικότητας και της εξωσχολικής δραστηριότητάς. Παρατηρήθηκε η απόδοση χαρακτηρισμών ως άρτια μορφωμένοι ή επαρκείς δάσκαλοι που επιδεικνύουν εξωσχολική προπαγανδιστική δράση (Καραφύλλης, 2002), ενώ δάσκαλοι με ανώτερη μόρφωση θεωρούνται υποδεέστεροι των προαναφερθέντων συναδέλφων τους γιατί δεν επιδίδονται σε εξωσχολική δράση.

Ακόμα, είναι γίνεται φανερό μέσα από τις εκθέσεις ότι οι Επιθεωρητές δεν έχουν λάβει την κατάλληλη ενημέρωση και επιμόρφωση αναφορικά με το τρόπο αξιολόγησης. Αυτό είναι εμφανές μέσα από την έλλειψη σε διδακτικές αρχές και στόχους. Οι Επιθεωρητές ασκούν ασφυκτικό έλεγχο στη ζωή των δασκάλων και των διδασκαλισσών. Στην άλλη άκρη της διελκυστίνδας, οι εκπαιδευτικοί φαίνεται να είναι εξοικειωμένοι με τον τρόπο που σκέφτονται οι επιθεωρητές, αλλά και γενικά με την ιδεολογία που κυριαρχεί στην κοινωνία της εποχής. Στην πλειοψηφία αποδίδονται οι χαρακτηρισμοί «ευσυνείδητοι και δραστήριοι» και παρατηρείται μόνο μία αναφορά σε ποιινή.

Ο τρόπος που λειτουργεί η αξιολόγηση αλλά και οι επιδράσεις της γίνονται κατανοητός αν ληφθούν υπόψη παράλληλα με τη φύση του

κρατικού μηχανισμού και του εκπαιδευτικού συστήματος. Το ελληνικό κράτος συνιστά ένα συγκεντρωτικό σύστημα που λειτουργεί ως εξουσία πάνω στους δημοσίους υπαλλήλους και όχι ως δύναμη οικονομικού προσανατολισμού. Έτσι, λοιπόν, καθίσταται εμφανές ότι ο τρόπος που ασκείται η εκπαιδευτική πολιτική αντικατοπτρίζει πολιτικά – ιδεολογικά στοιχεία και όχι κοινωνικά- οικονομικά – πολιτιστικά.

Συνεπώς, η διαδικασία της αξιολόγησης των δασκάλων και των διδασκαλισσών στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, λαμβάνεται υπόψη υπό το πρίσμα ενός συγκεκριμένου πολιτικού και ιδεολογικού συγκείμενου που λειτουργεί προς την οικοδόμηση μιας καθορισμένης ιδεολογίας που εκμεταλλεύεται ως μέσο το δάσκαλο και ο Επιθεωρητής αποτελεί το μοχλό αυτής (Καραφύλλης, 2002). Εν κατακλείδι, οφείλουμε να επισημάνουμε ότι αυτό το στοιχείο καθίσταται έκδηλο μέσα από το γεγονός ότι δεν γίνεται αναφορά για την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα, αφού κυρίαρχη απαίτηση για την περίοδο που εξετάζεται ήταν η ιδεολογική δράση των δασκάλων και των διδασκαλισσών έξω κυρίως από το σχολικό πλαίσιο, η οποία συμβάλλει στη διαμόρφωση σε μεγάλο βαθμό της εικόνας για την υπηρεσιακή ικανότητα των δασκάλων και των διδασκαλισσών.

Εν κατακλείδι, πρέπει να επισημανθεί ότι η κριτική προσέγγιση των κειμένων των αξιολογήσεων των επιθεωρητών δεν έχει στόχο να κρίνει ηθικά τους επιθεωρητές, αλλά στοχεύει στην ανάδειξη του τρόπου με τον οποίο γινόταν αντιληπτή η αξιολογική διαδικασία, αλλά και πως τα υποκείμενα συγκροτούνται ως δυναμικοί φορείς και εκφραστές των κυρίαρχων ιδεολογικών ζητημάτων της εποχής.

5.3 Συνοπτική παρουσίαση των στοιχείων των εκθέσεων

Στον παρόν κεφάλαιο παρουσιάζεται ένας συνοπτικός πίνακας με τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά που εξήχθησαν από τις εκθέσεις των

Επιθεωρητών της περιόδου 1950-1960, αναφορικά με τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και διδασκαλισσών των εκπαιδευτικών περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης.

Πίνακας 4: Συνοπτική παρουσίαση των στοιχείων των εκθέσεων.

<u>A/A</u>	<u>Όνομ/νυμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
1	Δ Ε.	1961	Επαρκής Διδάσκει με ζήλο Δεν επιτυγχάνει αποτελέσματα ελλείπει πείρας	Διοικεί «λίαν δεξιώς» Επιβάλλεται στους μαθητές Βοηθάει το διευθυντή του σχολείου	Αρτιμελής, Υγιής Διάγει βίον ηθικών και φιλήσυχον Επαρκή μόρφωση	Σέβεται τους νόμους Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων Εθνικόφρων Ευσυνείδητη, αξιοπρεπής και εργατική	Αξιοπρεπή συμπεριφορά εντός και εκτός υπηρεσίας

<u>A/A</u>	<u>Όν/νυμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
2	Κ Α.	1955	Επιστημονική επάρκεια, ικανή Καλύτερη διδασκάλισσα της εποχής	Διοικητικώς δεξιά	Αρτιμελής, Υγιής Αγάπη προς το έργο της και το παιδί . Οικογενειάρχης, απολαμβάνει εξαιρετικό κύρος από την κοινότητα	Ευσυνείδητη Πρόθυμη.	Ευγενική Συμπεριφορά Δραστήρια Αξιοπρεπής

A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
3	Κ Ε.	1958	Ικανή στη διδασκαλία Επαρκή μόρφωση	Επιδεικνύει ενδιαφέρον για τα ζητήματα του σχολείου και αγάπη προς τους μαθητές Διοικητικώς δεξιά	Σεμνή, μετρημένη και ευγενής Επιδεικνύει καλή διαγωγή	Εθνικόφρων Σέβεται τους νόμους Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων Ευσυνείδητη	Αξιοπρεπή στάση προς τους συναδέλφους

A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
4	Τ Ι.	1953	Ανάπτυξη θεμάτων εθνικοπαιδαγωγικού περιεχομένου Επαρκή μόρφωση	Διοικητικώς δεξιά Ενδιαφέρεται για τη φοίτηση των μαθητών του Ποινή λόγω επιβολής σωματικής ποινής σε μαθητή	Οικογενειάρχης	Ευσυνείδητος Επιδεικνύει καλή διαγωγή	Σοβαρός, φιλήσυχος, αξιοπρεπής, δραστήριος

<u>A/A</u>	<u>Όν/υμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
5	Φ Φ.	1960	Άρτια ως προς τη διδασκαλία της Επιστημονική επάρκεια Ικανή μόρφωση λόγω της μελέτης βιβλίων Κατάλληλη προετοιμασία πριν τη διδασκαλία	Επιδεικνύει ενδιαφέρον για τα ζητήματα του σχολείου Διοικητικώς λίαν δεξιά	Εργατική	Σέβεται τους νόμους Ευσυνειδητη	Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας

<u>A/A</u>	<u>Όν/υμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
6	Κ Σ.	1958	Διδακτική Επάρκεια Επαρκή γενική μόρφωση	Διοικητικώς δεξιά Βοηθάει το διευθυντή	Υγιής Αρτιμελής Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας Υπηρεσιακό ζήλο Έξυπνη Εργατική	Εθνικόφρων Ευσυνειδητη Πειθαρχική	Ευγενική Λίαν Αξιοπρεπής Εξαιρετική συμπεριφορά

<u>A/A</u>	<u>Όν/νυμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
7	Κ Α.	1965	Άρτια διδακτική, ειδική και γενική μόρφωση Επιστημονική επάρκεια	Διοικητικώς λίαν δεξιά Βοηθάει στο σχολείο Αμοιβή	Εργάζεται με ζήλο Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας Εξάαιρετος Επωφελής	Εθνικόφρων Πειθαρχικός Ευσυνειδητος	Φιλήσυχος βίος Ευγενικός

<u>A/A</u>	<u>Όν/νυμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
8	Κ Κ.	1964	Άρτια διδακτική Γενική μόρφωση Προετοιμασία για τη διδασκαλία Επιστημονική επάρκεια	Διευθυντής Αμοιβή	Υγιής Αρτιμελής Φιλήσυχος βίος Ανεπτυγμένο συναίσθημα ευθύνης	Εθνικόφρων- φροντίζει για τη διάδοση της εθνικής ιδέας Σέβεται τους νόμους Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων	Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας

A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
9	Κ Κ.	1960	Επιστημονική επάρκεια	Διοικητικώς λίαν δεξιά Εργάζεται μετά ζήλου	Υγιής Αρτιμελής Εξαιρετος Δραστήριος	Εθνικόφρων Ευσυνειδητος Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων	Φρόνιμος Ευγενής Αξιοπρεπής

A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
10	Π Δ.	1953	Επιστημονική επάρκεια Εξαιρετος	Διευθυντής Αμοιβή	Υγιής Αρτιμελής Οικογενειάρχης Εκτίμηση από τους συναδέλφους και την κοινωνία Δραστήριος	Εθνικόφρων Ευσυνειδητος Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων	Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας Φρόνιμος Ευγενής Αξιοπρεπής

<u>A/A</u>	<u>Ον/νυμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
11	Σ Μ.	1958	Επιστημονική επάρκεια Άρτια διδακτική	Διοικητικώς λίαν δεξιά Αγάπη προς τους μαθητές	Εξαιρετος Δραστήριος	Ευσυνειδητος Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων	Άριστη συμπεριφορά

<u>A/A</u>	<u>Ον/νυμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
12	Δ Β.	1953	Άρτια διδακτική Γενική μόρφωση	Διοικητική Επάρκεια Ποινή	Αξιοπρεπή εμφάνιση Σοβαρή	Οικογενειάρχης Εκτίμηση από τους συναδέλφους και την κοινωνία	Ευγενής Φιλήσυχη Πρόθυμη

A/A	Όν/νυμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
13	Θ Β.	1953	Άρτια διδακτική, ειδική και γενική μόρφωση Επιστημονική επάρκεια	Διοικητικώς δεξιά	Αξιοπρεπή εμφάνιση	Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων Οικογενειάρχης Εκτίμηση από τους συναδέλφους και την κοινωνία Ευσυνειδητη	Ευγενής Δραστήρια Φρόνιμη Αξιοπρεπής Εξάιρετη Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας

A/A	Όν/νυμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
14	Π Κ.	1958	Άρτια διδακτική, ειδική και γενική μόρφωση Επιστημονική επάρκεια	Βοηθάει το διευθυντή του σχολείου και συνεργάζεται με τους συναδέλφους Διοικητικώς λίαν δεξιός	Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας Δραστήριος	Ευσυνειδητος Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων	Ευγενής Αξιοπρεπής

<u>A/A</u>	<u>Ον/υμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
15	Λ Χ.	1953	Άρτια διδακτική, ειδική και γενική μόρφωση Επιστημονική επάρκεια	Βοηθάει το διευθυντή του σχολείου	Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας Οικογενειάρχης κοινωνία Εξαιρετη Δραστήρια	Ευσυνειδητη Αξιοπρεπής Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων	Φρόνιμη Ευγενής Εκτίμηση από τους συναδέλφους και την

<u>A/A</u>	<u>Ον/υμο</u>	<u>Χρονολ</u>	<u>Διδακτική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Διοικητική</u> <u>Ικανότητα</u>	<u>Χαρακτηριστικά</u>	<u>Ευσυνειδησία</u>	<u>Συμπεριφορά</u>
16	Α Β.	1953	Άρτια διδακτική, ειδική και γενική μόρφωση Επιστημονική επάρκεια	Διοικητικώς δεξιά Καλοσύνη προς τους μαθητές	Δραστήρια Φρόνιμη Φιλόπονη	Ευσυνειδητη Εκτίμηση από τους συναδέλφους και την κοινωνία Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων	Αξιοπρεπής Ευγενής Εξαιρετη

A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
17	ΘΕ.	1958	Ικανή στη διδασκαλία Γενική μόρφωση	Διοικητικώς λίαν δεξιά Αμοιβή	Ασθενική Εργατική	Εθνικόφρων Ανεπτυγμένο συναίσθημα ευθύνης Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας	Χαρακτηρίζεται αξιοπρεπής με επιφύλαξη Αγένεια προς τους ανωτέρους της

A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
18	Δ Β	1956	Επιστημονική Επάρκεια Άρτια διδακτική Εξαιρετη	Βοηθάει το διευθυντή του σχολείου και συνεργάζεται με τους συναδέλφους Διοικητικώς δεξιά	Υγιής Αρτιμελής Οικογενειάρχης Εκτίμηση από τους συναδέλφους και την κοινωνία Δραστήρια	Ευσυνειδητη Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων Καλή διαγωγή εντός και εκτός υπηρεσίας	Φρόνιμη Ευγενής Αξιοπρεπής

A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
19	Κ.Ε	1958	Επιστημονική επάρκεια	Επιδεικνύει ενδιαφέρον για τα ζητήματα του σχολείου Αμοιβή Διοικητικώς λίαν δεξιά	Υγιής σωματικός και ψυχικός Αρτιμελής	Εθνικόφρων Πειθαρχεί στις διαταγές των ανωτέρων Ευσυνειδητος	Εξάίρετος Δραστήριος Φρόνιμος Ευγενής Αξιοπρεπής

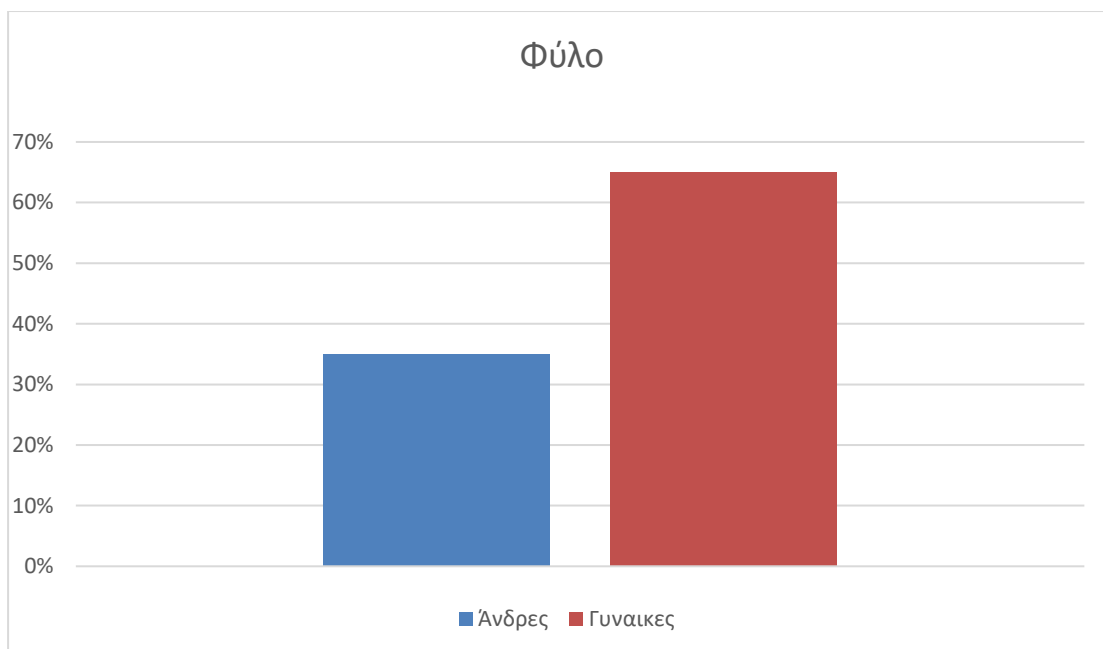
A/A	Όν/υμο	Χρονολ	Διδακτική Ικανότητα	Διοικητική Ικανότητα	Χαρακτηριστικά	Ευσυνειδησία	Συμπεριφορά
20	Δ. Μ	1959	Διδακτικώς επαρκής Εργάζεται μετά τινος ζήλου	Διοικεί μετά δεξιότητος την τάξη της	Κατέχει γενική μόρφωση Ψυχικώς και σωματικώς υγιής Εξάιρετη διαγωγή Αρτιμελής	Πειθαρχική, δεν κατηγορήθηκε ποτέ για ανάμειξη σε αντεθνικές οργανώσεις,	Πράος, επιδεικνύει εξαιρετική διαγωγή

Ακολούθως παρουσιάζονται τα στατιστικά στοιχεία σε μορφή γραφημάτων που εξήχθησαν από την μελέτη των εκθέσεων των Επιθεωρητών της περιόδου 1950-1960, αναφορικά με τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και διδασκαλισσών των εκπαιδευτικών περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης.

Αναφορικά με το φύλο, παρατηρήθηκε ότι στην πλειοψηφία τους οι εκθέσεις εστίαζαν στην αξιολόγηση των διδασκαλισσών, όπως φαίνεται και στο γράφημα και πίνακα 1.

ΦΥΛΟ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ (N)
ΑΝΔΡΕΣ	7
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	13
ΣΥΝΟΛΟ	20

Πίνακας 1: Το φύλο των εκπαιδευτικών.

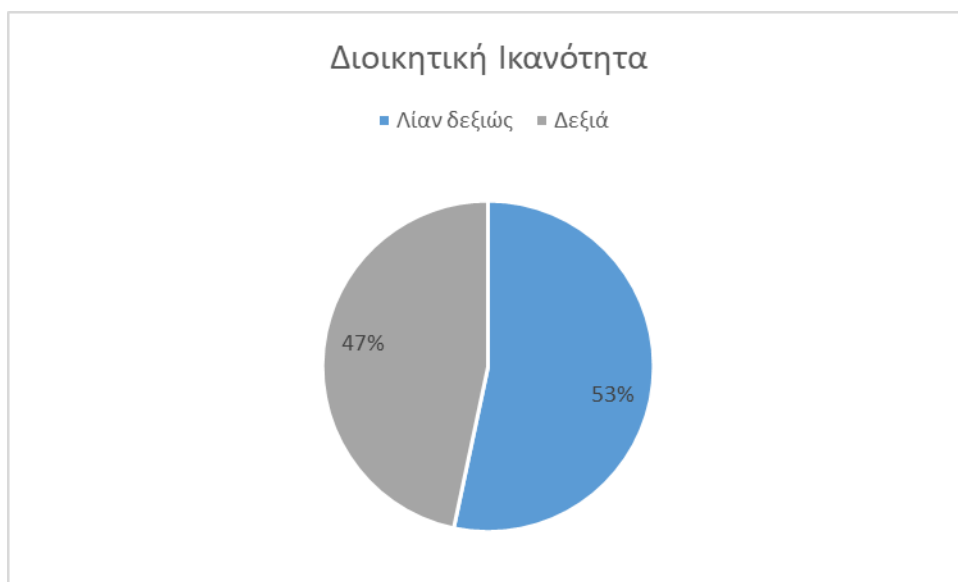

Γράφημα 1: Το φύλο των εκπαιδευτικών.

Σχετικά με τη διοικητική ικανότητα, οι επιθεωρητές κρίνουν ότι η πλειοψηφία των δασκάλων και των διδασκαλισσών εντάσσεται στην κατηγορία «λίαν δεξιώς».

ΕΠΙΠΕΔΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ (N)
ΛΙΑΝ ΔΕΞΙΩΣ	9
ΔΕΞΙΑ	11
ΣΥΝΟΛΟ	20

Πίνακας 2: Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών ανάλογα με τις διοικητικές ικανότητες.

Γράφημα 2: Διοικητική ικανότητα δασκάλων και διδασκαλισσών.

Σχετικά με τη διδακτική ικανότητα, οι επιθεωρητές κρίνουν ότι η πλειοψηφία των δασκάλων και των διδασκαλισσών είναι επαρκής, ως προς την άσκηση των καθηκόντων τους εντός της τάξης, όπως φαίνεται στο γράφημα και πίνακα 3.

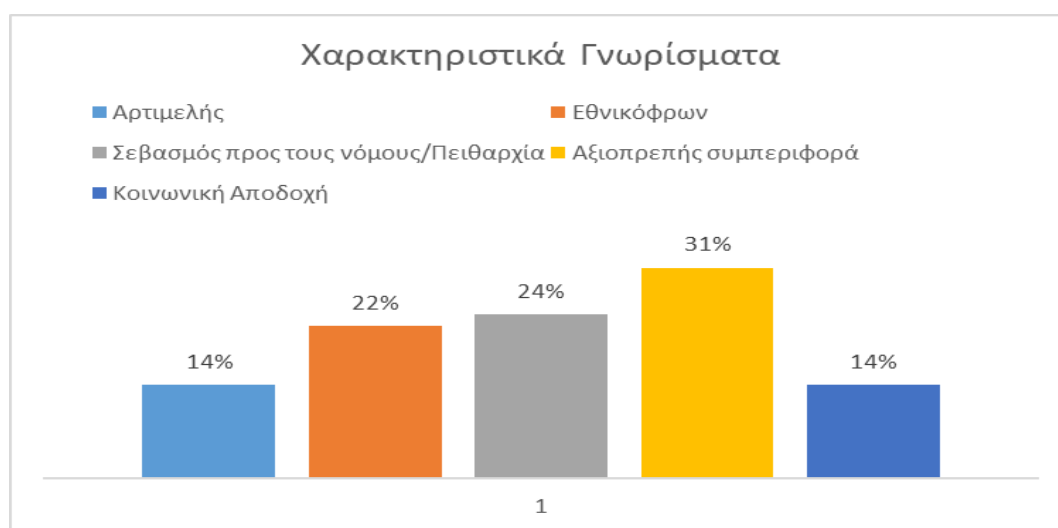
ΕΠΙΠΕΔΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ (N)
ΕΠΑΡΚΗΣ	12
ΑΡΤΙΑ	8
ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ	0
ΣΥΝΟΛΟ	20

Πίνακας 3: Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών ανάλογα με τις διδακτικές ικανότητες.

Γράφημα 3: Διδακτική ικανότητα δασκάλων και διδασκαλισσών.

Σχετικά με τα γνωρίσματα που επισημαίνουν οι επιθεωρητές, επικεντρώνονται κυρίως στη συμπεριφορά των δασκάλων και των διδασκαλισσών. Επίσης, ιδιαίτερα αυξημένο ποσοστό παρουσιάζει η κατηγορία «σεβασμός προς τους νόμους/πειθαρχία», αλλά και αν οι εκπαιδευτικοί είναι εθνικόφρονες ή όχι.

Γράφημα 4: Χαρακτηριστικά γνωρίσματα δασκάλων και διδασκαλισσών.

6. Συζήτηση

Στόχος της παρούσας εργασίας ήταν η ανάλυση των εκθέσεων των επιθεωρητών και τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και διδασκαλισσών προβάλλουν των εκπαιδευτικών περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης της περιόδου 1950-1960. Στην προκείμενη εργασία, το υλικό που αξιοποιείται απ' αρχής μέχρι τέλους προέρχεται από αρχεία και πρωτογενείς πηγές. Ένα από τα βασικά ερευνητικά ερωτήματα που καθόρισαν και τους στόχους της έρευνας είναι το πώς προσδιορίζεται ο ρόλος των δασκάλων και των διδασκαλισσών μέσα από τον λόγο των Επιθεωρητών αναφορικά με τη διοικητική ικανότητα, την οργάνωση της τάξης και την προσωπικότητα και την κοινωνική αποδοχή. Επίσης, το δεύτερο ερευνητικό ερώτημα ήταν ποιος από τους παραπάνω ρόλους προτάσσεται στον λόγο των Επιθεωρητών για αυτούς/ές.

Από την ανάλυση των εκθέσεων διαπιστώθηκε ότι τα ερευνητικά ερωτήματα που έθεσε ο ερευνητής στην αρχή της έρευνας απαντήθηκαν. Πιο συγκεκριμένα από την διαγραμματική παρουσίαση των εκθέσεων και τον πίνακα που καταρτίστηκε αναδείχθηκαν με σαφή τρόπο οι δυνατότητες αλλά και τα όρια του θεσμού. Ο Επιθεωρητής αποτελεί έναν ελεγκτικό μηχανισμό που ασκεί εποπτικό εξουσιαστικό ρόλο. Στόχος του είναι, όχι η παροχή βοήθειας και καθοδήγησης προς τους δασκάλους και τις διδασκάλισσες, αλλά η τήρηση της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι οι εκθέσεις εστιάζουν περισσότερο σε γνωρίσματα του χαρακτήρα και της προσωπικότητας των δασκάλων και των διδασκαλισσών παρά σε στοιχεία της διδακτικής δεινότητας και των ικανοτήτων τους. Επίσης, διαπιστώθηκε ο ισχυρός έλεγχος από το σώμα των επιθεωρητών προς τους δασκάλους και τις διδασκάλισσες της εποχής. Ο έλεγχος αυτός δεν γίνεται μόνο μέσα από τους επιθεωρητές. Οι τελευταίοι αποτελούν το μέσο. Ο έλεγχος ασκείται από την κοινωνία και το κράτος. Στόχος των επιθεωρητών ήταν να μεταβιβάσουν τα ιδεολογικά και πολιτικά μηνύματα της εποχής στο

σχολείο. Το παραπάνω αποτελεί και το βασικό κριτήριο της επιτυχίας του θεσμού.

Το στοιχείο της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού αποτελεί ένα τρόπο ελέγχου της ιδιωτικής ζωής του, ο οποίος σύμφωνα με την ΔΟΕ, αλλάζει ανάλογα με την περίοδο και είτε δηλώνεται με ευθύ τρόπο είτε περιλαμβάνεται στο τομέα της αξιολόγησης της δημόσιας και της ιδιωτικής ζωής του εκπαιδευτικού. Επίσης ένα ακόμα παράδειγμα που πρέπει να αναφερθεί είναι ότι στην περίοδο της χούντας υπήρχε έλεγχος των πολιτικών πεποιθήσεων, όπως συμβαίνει και σε αυτή την περίοδο που μελετάμε. Βλέπουμε ότι οι πολιτικές πεποιθήσεις είναι κυρίαρχες στις εκθέσεις με τους όρους «εθνικόφρων η ακραιφνώς εθνικών φρονημάτων», αλλά και ο εκπαιδευτικός κρίνεται για το εάν μεταδίδει την εθνική ιδέα. Γίνεται συγκεκριμένη μνεία στο ζήτημα αυτό και επιβραβεύεται από τους επιθεωρητές (Κεσίδου, Γκόλια, Κυρίδης & Βαμβακίδου, 2006).

Ο κύριος παράγοντας για τη ρύθμιση της υπαλληλικής σταδιοδρομίας των δασκάλων και των διδασκαλισσών της μεταπολεμικής περιόδου είναι οι εκθέσεις των επιθεωρητών. Η κατηγοριοποίηση των δασκάλων και των διδασκαλισσών που επέτρεπε σε πολύ νεότερους να προαχθούν, νωρίτερα από παλαιότερους στην υπηρεσία, συναδέλφους τους γινόταν αποκλειστικά με βάση την έκθεση ουσιαστικών προσόντων καθώς και τις ποινές που επέβαλε και τις αμοιβές που απένειμε ο επιθεωρητής. Αν ληφθούν υπόψη το μικρό ποσοστό των δασκάλων που προάγονταν σε ανώτερους βαθμούς, ότι η προαγωγή βασιζόταν σε κριτήρια βαθμολόγησης και ότι αν γινόταν είχε σημαντικές διαφοροποιήσεις στις αποδοχές παρατηρούμε ότι η ατομική αξιολόγηση των δασκάλων και των διδασκαλιών είχε ιδιαίτερη σημασία. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να παραβλέπονται οι επιπτώσεις αυτών που θα επηρέαζαν τόσο την υπηρεσιακή όσο και την προσωπική ζωή τους (Κεσίδου, Γκόλια, Κυρίδης & Βαμβακίδου, 2006).

Όπως αναφέρει ο Τσουκαλάς ο υπηρεσιακός έλεγχος στα δομημένα συστήματα που βασίζονται στην ιεραρχία αποτελεί έναν

απαραίτητο τρόπο έκφρασης της εξουσίας που σχετίζεται με τη σύνδεση των διαφόρων επιπέδων της οργανωτικής μονάδας. Έτσι τα καθήκοντα του εργαζόμενου δεν ορίζονται από τη βούληση του προϊσταμένου αλλά απορρέουν από ένα ήδη κωδικοποιημένο σύστημα που περιλαμβάνει συγκεκριμένους κανόνες, κριτήρια και αρμοδιότητες και που συμβάλλουν στην περιγραφή και στην υιοθέτηση του οφειλόμενου έργου (Τσουκαλάς, 1986).

Η εκπαίδευση σε σχέση με άλλα συστήματα του ευρύτερου δημόσιου τομέα παρουσιάζει ιδιαιτερότητες λόγω της ειδικής ιδεολογικής λειτουργίας της και για αυτό το λόγο ο υπηρεσιακός έλεγχος αποκτά και ο αυτός συγκεκριμένα χαρακτηριστικά (Althousser, 1977). Όμως παρατηρούμε ότι το πεδίο του ελέγχου δεν περιορίζεται μόνο στο σχολείο αλλά εκτείνεται και έξω από αυτό, καθώς ελέγχεται ο ιδεολογικός προσανατολισμός του εκπαιδευτικού στο πλαίσιο μιας προγραμματισμένης ιδεολογικής και πολιτικής επιχείρησης που χαρακτηρίζεται μεταπολεμική ελληνική κοινωνία.

Η επιβολή αυτού του κυρίαρχου ιδεολογικού συστήματος έγινε μέσα από τον υπηρεσιακό έλεγχο του θεσμού των επιθεωρητών. Η αποτύπωση του εθνικού φρονήματος εμφανίζεται να αποτελεί ένα σημαντικό χαρακτηριστικό για τους δασκάλους και τις διδασκάλισσες και είναι σημαντικός για το χώρο της εκπαίδευσης. Έτσι, παρατηρείται ότι θεωρείται αρνητικό αν δεν καλλιεργείται από τους εκπαιδευτικούς. Το τρίπτυχο πατρίδα - οικογένεια - θρησκεία εντοπίζεται στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και τα οποία αναδεικνύουν την εθνική ιδεολογία όπως αυτή προβάλλεται από την κυβέρνηση (Κεσίδου, Γκόλια, Κυρίδης & Βαμβακίδου, 2006).

Το ζήτημα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών εμφανίστηκε από πολύ παλιά στο προσκήνιο των εκπαιδευτικών ζυμώσεων στον ελληνικό χώρο αλλά και στον ευρύτερο τομέα των εκπαιδευτικών θεμάτων. Όποια κι αν είναι η φιλοσοφία της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών είτε θα

μπορούσε να χαρακτηρίσει φανερή και είτε ως λανθάνουσα, το ζήτημα πλέον έχει τεθεί και πρέπει να αναλυθεί.

Μέχρι και σήμερα η άσκηση εκπαιδευτικής πολιτικής γίνεται από τον ίδιο κρατικό φορέα και οι βασικά όργανα για να παραλάβουν και να εκτελέσουν τις πολιτικές αποφάσεις, τις διατάξεις, τους νόμους και τις διοικητικές ρυθμίσεις, είναι οι διευθυντές εκπαίδευσης, οι συντονιστές εκπαιδευτικού έργου και παλαιότερα οι επόπτες εκπαίδευσης και οι επιθεωρητές. Οι σχέσεις που διαμορφώνονται ανάμεσα στους πομπούς/φορείς της αξιολόγησης, την ίδια την αξιολόγηση/ μήνυμα, τους δέκτες/ εκπαιδευτικούς και στο μέσον πραγμάτωσης της αξιολόγησης, αναδεικνύουν τις πρακτικές της πειθαρχίας και της υπακοής ως βασικές συνισταμένες του εκπαιδευτικού συστήματος. Αυτές διαχέονται στην καθημερινότητα με αποτέλεσμα την αντικειμενοποίηση του υποκειμένου. Παρατηρείται επίσης ότι η αξιολόγηση στοχεύει στο να υποτάξει την εκπαιδευτική ετερότητα και να την «κλείσει» σε συγκεκριμένα πρότυπα και στεγανά (Κεσίδου, Γκόλια, Κυρίδης & Βαμβακίδου, 2006).

Επειδή όμως ο κάθε άνθρωπος επηρεάζεται από την εποχή και της την κοινωνία μέσα στην οποία αυτός διαμορφώνεται, θα πρέπει να επισημανθεί ότι μια δημοκρατική κοινωνία μπορεί να διαμορφώσει τις ασφαλιστικές δικλείδες, που θα έχουν ως αποτέλεσμα την υγιή αξιολόγηση και την σωστή, θετική εφαρμογή του συγκεκριμένου θεσμού. Αυτό θα συμβάλλει στην αποτροπή του εκφυλισμού της αξιολόγησης σε ένα μέσο ελέγχου των ιδεολογιών. Όπως παρατηρήθηκε, ο θεσμός του επιθεωρητή, αποτέλεσε μια έκφραση ενός στυγνού πολιτικοκοινωνικού κατεστημένου, αναιρώντας στην πράξη τη σκοπιμότητα δημιουργίας του.

7. Συμπεράσματα

Στόχος της παρούσας εργασίας ήταν η ανάλυση των εκθέσεων των επιθεωρητών και τα χαρακτηριστικά των δασκάλων και διδασκαλισσών προβάλλουν των εκπαιδευτικών περιφερειών Εορδαίας και Κοζάνης της περιόδου 1950-1960. Μέσα από τις εκθέσεις των διαπιστώθηκε ότι στην πλειοψηφία του ήταν γυναίκες, γεγονός που προβληματίζει αναφορικά με όσα αναφέρθηκαν στο θεωρητικό μέρος σχετικά με το ρόλο των γυναικών.

Στις εκθέσεις των επιθεωρητών, αρχικά αναγράφεται το όνομα, το έτος γέννησης και ο τόπος. Στη συνέχεια, αναγράφεται το πότε πήρε πτυχίο ο δάσκαλος ή η διδασκάλισσα, ο βαθμός του πτυχίου, καθώς και η χρονολογία διορισμού. Επίσης γίνεται αναφορά στα χρόνια προϋπηρεσίας που έχει, στο αν είναι έγγαμος/ έγγαμη – άγαμος/άγαμη, υγιής και αρτιμελής. Τέλος τα δημογραφικά στοιχεία περιλαμβάνουν την τάξη διδασκαλίας, το μάθημα το οποίο διδάσκει, αλλά και τα προσωπικά στοιχεία του επιθεωρητή.

Τα βασικά συμπεράσματα της έρευνας περιλαμβάνουν σχόλια σχετικά με το περιεχόμενο των εκθέσεων αυτών. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρήθηκε ότι οι εκθέσεις εστιάζουν περισσότερο σε γνωρίσματα του χαρακτήρα και της προσωπικότητας των δασκάλων και των διδασκαλισσών παρά σε στοιχεία της διδακτικής δεινότητας και των ικανοτήτων τους. Επίσης, διαπιστώθηκε ο ισχυρός έλεγχος από το σώμα των επιθεωρητών προς τους δασκάλους και τις διδασκάλισσες της εποχής. Ο έλεγχος αυτός δεν γίνεται μόνο μέσα από τους επιθεωρητές. Οι τελευταίοι αποτελούν το μέσο. Ο έλεγχος ασκείται από την κοινωνία και το κράτος. Στόχος των επιθεωρητών ήταν να μεταβιβάσουν τα ιδεολογικά και πολιτικά μηνύματα της εποχής στο σχολείο.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των εκθέσεων στην πλειοψηφία τους οι εκπαιδευτικοί κρίθηκαν ως επαρκείς ή άρτιοι σχετικά με τη διδακτική τους ικανότητα. Επίσης, κανένας δεν κρίθηκε ως ανεπαρκής. Ως γνωστόν, ο εκπαιδευτικός καλείται διαχρονικά να αποτελεί την αυθεντία της γνώσης

και την απόλυτη φιγούρα επιβολής στους μαθητές του, συντηρώντας και αναπαράγοντας σε οριζόντιο επίπεδο και σε επίπεδο καθημερινών σχέσεων την επιζητούμενη κάθετη ιεραρχική δομή της ευρύτερης κοινωνίας. Ωστόσο, επίσης διαχρονικά διατυπώνεται με σαφήνεια η απαίτηση από την Πολιτεία να υπόκειται και ο ίδιος σε μια σειρά θεσμικών μορφών κοινωνικού ελέγχου που προσβλέπουν στη δική του η συμμόρφωση και χειραγώγηση στη βάση των ίδιων εκείνων αρχών που καλείται να μεταλαμπαδεύσει σε δεύτερο χρόνο στους μαθητές του, μεταξύ των οποίων προεξάρχει η υποταγή στην εξουσία της αυθεντίας.

Ο επιθεωρητής αποτέλεσε ένα όργανο δια μέσου του οποίου πραγματοποιήθηκε η ιδεολογική λειτουργία της αξιολόγησης τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που μελετάται. Ο επιθεωρητής επιτέλεσε διαμεσολαβητικό ρόλο ανάμεσα στη διοίκηση και του προσωπικού των σχολικών μονάδων μέσα σε ένα συγκεκριμένο ιδεολογικό συγκείμενο. Η κάθετη ιεράρχηση του εκπαιδευτικού προσωπικού εξασφάλιζε στον Επιθεωρητή μεγάλη δύναμη, γι' αυτό ακριβώς το λόγο οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονταν στην εξουσία επιδίωκαν τη στελέχωση των θέσεων αυτών με άτομα που εγγυόταν την υλοποίηση της εκάστοτε εκπαιδευτικής πολιτικής (Καραφύλλης, 2010. Γρόλιος & Τζήκας, 2002. Ηλιάδου, 2004. Μαυρογιώργος, 1993. Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου, 1994. Τσάνη, 2015. Παπαβασιλείου-Πυργιωτάκη, 2008).

Ωστόσο, η αξιολόγηση των εκθέσεων δεν εγείρει προβληματισμούς μόνο για εκείνη την εποχή, αλλά και την σημερινή, καθώς παρατηρείται η επάνοδος του ζητήματος της αξιολόγησης στην επικαιρότητα. Η εκπαίδευση μέσα στο σημερινό πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης έχει άμεση σχέση με τομείς όπως είναι η οικονομική αποτελεσματικότητα. Η διαδικασία της αξιολόγησης θεωρείται απαραίτητη και συνδέεται με όρους όπως είναι η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα.

Παρατηρείται ότι παρόλο που ο θεσμός του επιθεωρητή έχει αλλάξει και έχει μετονομαστεί στο θεσμό του Σχολικού Συμβούλου, ακόμα γίνονται έμμεσες αξιολογικές κρίσεις λεκτικά και μη λεκτικά, καθώς δεν υπάρχουν

γραπτές αξιολογήσεις. Η εποπτεία της εκπαίδευσης από το θεσμό του επιθεωρητή και του σχολικού συμβούλου σχετίζεται με τη διαρκή “επίβλεψη” του τρόπου που λειτουργεί το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά και το κατά πόσο είναι αποτελεσματικό σύμφωνα με την εκπαιδευτική πολιτική και τη κείμενη νομοθεσία (Κωστίκα, 2004. Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου, 1994).

Η παιδαγωγική καθοδήγηση που προσέφεραν και προσφέρουν αυτοί οι δύο θεσμοί σχετίζεται με τη συμβουλευτική, την ενημέρωση, την πληροφόρηση, την υποστήριξη και την καθοδήγηση προς το έργο των εκπαιδευτικών, με απώτερο στόχο το να βελτιώσουν την παρεχόμενη εκπαίδευση (Κωστίκα, 2004. Ανδρέου & Παπακωνσταντίνου, 1994). Συν τοις άλλοις, αναλαμβάνει και το διαπραγματευτικό ρόλο ανάμεσα στο σχολείο και την οικογένεια.

Η παιδαγωγική καθοδήγηση ήταν ανάμεσα στα πολλά καθήκοντα των Επιθεωρητών. Είχε εποπτικά, διοικητικά και καθοδηγητικά καθήκοντα, τα οποία με την πάροδο του χρόνου και τις πολιτικές αλλαγές αυξάνονταν και περιελάμβαναν υπηρεσιακά, πειθαρχικά θέματα ή και ακόμα αναφορικά με τη προσωπική ζωή των εκπαιδευτικών. Παρόλα αυτά, λόγω αρκετών διαφωνιών των εκπαιδευτικών αναφορικά με τον ελεγκτικό ρόλο που υιοθέτησαν οι Επιθεωρητές, (π.χ. είχαν και διοικητικά καθήκοντα) προτάθηκε από τα αρμόδια όργανα ο θεσμός του Σχολικού Συμβούλου (Ευαγγελόπουλος, 1998. Ζαΐμη, 2007). Συνεπώς, ο θεσμός του σχολικού συμβούλου, αποτελεί μια καλύτερη εκδοχή που αντικατέστησε τον αυταρχικό και αναχρονιστικό θεσμό του Επιθεωρητή και υλοποιήθηκε ως πράξη το 1982. Ο ρόλος του δεν ήταν διοικητικός παρά μόνο, καθοδηγητικός παρέχοντας στους εκπαιδευτικούς τα κατάλληλα επιστημονικά και παιδαγωγικά εφόδια (Δ.Ο.Ε., 1982).

Γίνεται σαφές ότι πρέπει να υπάρξει επαναπροσδιορισμός του ρόλου του εκπαιδευτικού για το σύστημα της Ελλάδας. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να μη προβλέπουν το μέλλον μέσα από κάποια μορφή ανάγνωσης του παρελθόντος. Οφείλουν να το κάνουν βάσει της εύλογης

παραδοχής πως εν γένει το μέλλον συνδέεται συστηματικά με το παρελθόν, το οποίο με τη σειρά του δεν είναι ένα αυθαίρετο άθροισμα περιστάσεων και γεγονότων. Αυτή η άποψη δείχνει ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το παρελθόν για να μπορέσει να υπάρξει καλύτερος σχεδιασμός στο μέλλον. Έτσι, θα μπορέσουν να μην γίνουν ξανά λάθη και η αξιολόγηση να ταιριάζει στα νέα εκπαιδευτικά δεδομένα. Στον επανασχεδιασμό της αξιολόγησης και του χαρακτήρα της εκπαίδευσης γενικότερα πρέπει να εκτιμηθεί ο χαρακτήρας του νεοελληνικού κράτους και να υιοθετηθούν νέες πρακτικές λειτουργώντας ως μοχλός βελτίωσης και αλλαγής.

8. Βιβλιογραφικές Αναφορές

Angrosino, M. (2007). *Doing ethnographic and observational research*. Sage.

Behlol, M. G., Yousuf, M. I., Parveen, Q., & Kayani, M. M. (2011). Concept of supervision and supervisory practices at primary level in Pakistan. *International Education Studies*, 4(4), 28.

Bridges, E.M. (1992). *The incompetent teacher*. Philadelphia: Falmer Press.

Crow, N. & Peterson, K.(1983). The common sociology between teacher evaluation and teacher development. *ERIC Document Reproduction Service* ED 244, 960.

Dalakoura, K., & Ziogou-Karastergiou, S. (2016). Η εκπαίδευση των γυναικών—Οι γυναίκες στην εκπαίδευση (18ος-20όςαι.): Κοινωνικοί, ιδεολογικοί, εκπαιδευτικοί μετασχηματισμοί και η γυναικεία παρέμβαση [Women's Education—Women in Education (18th-20th Centuries): Social, Ideological and Educational Transformations and Women's Interventions]. Athens: Hellenic Academic Libraries, Retrieved from *URL* <http://hdl.handle.net/11419/2585>.

Darling-Hammond, L., Wise, A.E., & Pease, S.R. (1983). Teacher evaluation in the organizational context: A review of the literature. *Review of Educational Research*, 53, 285-328.

DeWitt, W. (1997). Instructional Supervision. *Educational Leadership*, 34(8), 589-593.

Johnson, S.M. (1990). *Teachers at work: Achieving success in our schools*. New York: Basic Books.

Lincoln, N. K. D. Y. S. (2005). *The Sage handbook of qualitative research*. Sage.

Menon-Eliophotou, M. (2011). Leadership theory and educational outcomes: The case of distributed and transformational leadership.

Millman, J. (Ed.) (1981). *Handbook of teacher evaluation*. Beverly Hills, CA: Sage.

N. 1304/ 1982 για την επιστημονική παιδαγωγική καθοδήγηση και τη διοίκηση στην εκπαίδευση.

Willig, C. (2001). Qualitative research in psychology: A practical guide to theory and method. *Buckingham: OUP*.

Wolcott, H. F. (2008). *Writing up qualitative research*. Sage Publications.

Zepeda, J. S.(2002). Linking Portfolio Development to Clinical Supervision: A Case Study. *Journal of Curriculum and Supervision*, 18(1), 83-102.

Αθανασίου, Λ. (2007). Αξιολόγηση στην εκπαίδευση. Στο Π. Ξωχέλλη (Επιμ.), *Λεξικό της Παιδαγωγικής*, 54-57.

Αθανασίου, Λ., Λοΐζου, Ε. Τ., & Ελευθερίου, Χ. (2007). Η αξιολόγηση του διδακτικού έργου στη Μέση Γενική Εκπαίδευση της Κύπρου: προβλήματα, προσδοκίες, προοπτικές. Οι σχολές των επιστημών της αγωγής: ο ρόλος τους στις προκλήσεις της σύγχρονης κοινωνίας, 90.

Αλτουσέρ, Λ. (1977). Ιδεολογία και ιδεολογικοί μηχανισμοί του κράτους. στο Αλτουσέρ, Λ.(1977). Αθήνα: Θέσεις.

Ανδρέου, Α. & Παπακωνσταντίνου, Γ. (1994). *Εξουσία και οργάνωση-διοίκηση του εκπαιδευτικού συστήματος*. Αθήνα : Νέα Σύνορα-Λιβάνη.

Ανδρέου, Α., & Παπακωνσταντίνου, Γ. (1994). *Εξουσία και οργάνωση-διοίκηση του εκπαιδευτικού συστήματος*. Αθήνα: Νέα Σύνορα-Λιβάνης.

Ανδριανόπουλος, Τ., Καμαρινόπουλος Σπ., Τζώνης, Ν. (2006-2007), « Εποπτεία στην εκπαίδευση : από τον Επιθεωρητή στο Σχολικό Σύμβουλο». ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ. Διαθέσιμο στο: <http://users.sch.gr/andrianop/sxolikos.pdf>

Βεργίδης, Δ. (1995). 'Από τις Σχολές Επιμόρφωσης στα Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα: κριτική επισκόπηση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών', στο Α. Καζαμίας & Μ. Κασσωτάκης, επιμ., *Ελληνική Εκπαίδευση: Προοπτικές ανασυγκρότησης και εκσυγχρονισμού*. Αθήνα: Σείριος.

Βεργίδης, Δ. (1996). Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών στην Ελλάδα μετά τη Μεταπολίτευση', στο Πρακτικά του Ευρωπαϊκού Συμποσίου 'Η ανοιχτή και η εξ αποστάσεως μάθηση ως εργαλείο για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και την εκπαίδευση των μαθητών: πρόκληση για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα',. Αθήνα. 21-23 Ιουνίου 1995, ΥΠΕΠΘ, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Γιοκαρίνης, Κ. (2000). *Ο Σχολικός Σύμβουλος: Εποπτεία και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των εκπαιδευτικών*. Αθήνα: Γρηγόρης.

Γρόλιος, Γ. & Τζήκας, Χ. (2002). *Ηγεμονία, Παιδαγωγική και Εκπαιδευτική Πολιτική. Το Επιστημονικό Βήμα του Διδασκάλου (1953-1967)*. Αθήνα : Μεταίχμιο.

Δ.Ο.Ε. (1982). Επιθεωρήσεις τέλος. Διδασκαλικό Βήμα, 908, 1.

Δ.Ο.Ε. (1982). Μπροστά στο νέο θεσμό του Σχολικού Συμβούλου. Διδασκαλικό Βήμα, 926,1.

Δημητρόπουλος, Ε. (1998). *Οι εκπαιδευτικοί και το επάγγελμά τους. Συμβολή στην ανάπτυξη μιας επαγγελματικής ψυχολογίας του Έλληνα εκπαιδευτικού*.

Ευαγγελόπουλος, Σ. (1998). *Ελληνική Εκπαίδευση. Τόμος Β΄. 20ος Αιώνας*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

Ευαγγελόπουλος, Σ. (1999). *Ελληνική Εκπαίδευση 20ος αιώνας, τόμος β. Β΄*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

Ζαΐμη, Χ. (2007). Ο Σχολικός Σύμβουλος, όψεις της ελληνικής πραγματικότητας: ο ρόλος τους, οι απόψεις και τα προβλήματα: η περίπτωση των Σχολικών Συμβούλων στο 7ο Γραφείο Π.Ε. Ηλιούπολης και στο 1ο Γραφείο Π.Ε. Καλλιθέας. Διπλωματική εργασία. Πάτρα: Ε.Α.Π., Σχολή Ανθρωπιστικών Σπουδών.

Ζιώγου-Καραστεργίου, Σ.,(2008) «Η ιστορία των γυναικών εκπαιδευτικών στην Ελλάδα: Μεθοδολογικές προσεγγίσεις και προοπτικές της έρευνας», Εκπαιδευτικοί και Φύλο.

Ηλιάδου- Τάχου, Σ. (2006). Η εκπαιδευτική πολιτική του ελληνικού κράτους στη Μακεδονία στο πλαίσιο του μακεδονικού ζητήματος. Το παράδειγμα της Δυτικής Μακεδονίας. Αθήνα: Gutenberg

Ηλιάδου, Β. (2004). «Η εικοσάχρονη πορεία του θεσμού του σχολικού συμβούλου», *Μακεδόν*, τ.12 (Χειμώνας 2004).

Ιορδανίδης, Γ. (2002). *Ο ρόλος του προϊσταμένου διεύθυνσης και γραφείου εκπαίδευσης*. Θεσσαλονίκη: Εκδοτικός Οίκος Αδελφών Κυριακίδη.

Καραφύλλης, Α. (2002). *Νεοελληνική Εκπαίδευση: Δύο αιώνες μεταρρυθμιστικών προσπαθειών*.

Καραφύλλης, Α., (2010). *Ο θεσμός του επιθεωρητή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Η αξιολόγηση των δασκάλων στη Θράκη κατά την περίοδο 1950-1982*. Αθήνα: Κριτική.

Κασσωτάκης, Μ. (1992). Το αίτημα της αντικειμενικής αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και τα προβλήματά του στο Α. Ανδρέου (1992).

Αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού έργου: Βασική κατάρτιση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Διήμερο της ΟΙΕΛΕ, Εκδοτικός όμιλος Συγγραφέων-Καθηγητών, Αθήνα, σσ, 46-70.

Κάτσικας, Χ., & Θεριανός, Κ. Ν. (2007). *Ιστορία της Νεοελληνικής Εκπαίδευσης: Από την ίδρυση του ελληνικού κράτους μέχρι το 2007*. Αθήνα: Σαββάλας.

Κεσίδου, Σ., Γκόλια, Π. Κυρίδης, Α. & Βαμβακίδου, Ι. (2006). Εκθέσεις Υπηρεσιακής Ικανότητας Διδακτικού Προσωπικού Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Νεστορίου (1971-1973) στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, Παιδαγωγική Σχολή Φλώρινας, Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Π.Τ.Ν., Όψεις της Δυτικής Μακεδονίας, σσ. 329-346.

Κοκκινάκη, Φ. (2006). *Κοινωνική ψυχολογία: Εισαγωγή στη μελέτη της κοινωνικής συμπεριφοράς*. Αθήνα: Τυπωθήτω.

Κοσπεντάρης, Γ., (1960). Η αγροτική οικονομία και η γεωργική εκπαίδευση, στο «*Νέα Οικονομία*», τ. 7.

Κωστίκα, Ι. (2004). *Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών: Θεωρητική ανάλυση και εμπειρική διερεύνηση*. Θεσσαλονίκη: Αφοί Κυριακίδη.

Μανιτάκης, Α. (1993). «Εθνικός λόγος χθες και σήμερα» στο συλλογικό, *Ο Ιανός του εθνικισμού και η ελληνική βαλκανική πολιτική*, Αθήνα: Ο Πολίτης, 69-70.

Μαυρογιώργος, Γ. (1984). Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού: Γραφειοκρατική συμμόρφωση ή μετασχηματιστική παρέμβαση, *Σύγχρονη Εκπαίδευση*, 15, 11-19. Αθήνα.

Μαυρογιώργος, Γ. (1993). *Εκπαιδευτικοί και αξιολόγηση*. Αθήνα : Σύγχρονη Εκπαίδευση.

Μπονίδης, Κ. (2004). Το περιεχόμενο του σχολικού βιβλίου ως αντικείμενο έρευνας. Αθήνα: Μεταίχμιο.

Μπουζάκης, Σ. (1999). *Νεοελληνική Εκπαίδευση (1821-1998). Εξαρτημένη ανάπτυξη*. Αθήνα: Gutenberg.

Μπουζάκης, Σ. (2005). *Εκπαιδευτικές Μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα*. Αθήνα: Gutenberg.

Μπουζάκης, Σ. (2005). Παγκοσμιοποίηση και Εκπαίδευση: Η υποταγή της εκπαίδευσης στην Οικονομία της Αγοράς στο Δ. Γράβαρης & Ν. Παπαδάκης [επιμ.] *Ελληνική Εκπαίδευση και Εκπαιδευτική Πολιτική, Μεταξύ Κράτους και Αγοράς*, Αθήνα: Σαββάλας..

Μπουζάκης, Σ., Τζήκας, Χ., & Ανθόπουλος, Κ. (2000). Η επιμόρφωση και η μετεκπαίδευση των Δασκάλων–Διδασκαλισσών και των Νηπιαγωγών στο νεοελληνικό κράτος.

Μπουζάκης, Σ., Τζήκας, Χ., Ανθόπουλος, Κ., (2005). *Η κατάρτιση των δασκάλων-διδασκαλισσών και των Νηπιαγωγών στην Ελλάδα, Τ.Β.', Η περίοδος των Παιδαγωγικών Ακαδημιών και των Σχολών Νηπιαγωγών, 1933-1998*. Αθήνα: Gutenberg.

Νούτσος, Χ. (1986). *Ιδεολογία και εκπαιδευτική πολιτική*. Αθήνα: Θεμέλιο.

Νούτσος, Χ., (1979). *Προγράμματα Μέσης Εκπαίδευσης και Κοινωνικός Έλεγχος (1931-1973)*, Αθήνα: Θεμέλιο.

Ξωχέλλης, Π. (2006). Η αξιολόγηση του έργου του εκπαιδευτικού. *Συγκριτική και Διεθνής Εκπαιδευτική Επιθεώρηση*, 7, 42-59.

Παπαβασιλείου -Πυργιωτάκη, Χ., (2008). Από τον επιθεωρητή στο σχολικό σύμβουλο. Διδακτορική Διατριβή, Ρόδος.

Παπακωνσταντίνου, Π. (1993). *Εκπαιδευτικό έργο και αξιολόγηση στο σχολείο*. Αθήνα: Μεταίχιμο.

Παπαμανώλης, Κ. (1990). *ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ (1941-1988)* (Doctoral dissertation,

Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης).

Πασιαρδής Π. (1996). *Η Αξιολόγηση του Έργου των Εκπαιδευτικών*. Αθήνα: Γρηγόρης.

Πηγιάκη Π. (1999). *Προετοιμασία – Σχεδιασμός και Αξιολόγηση της Διδασκαλίας*. Αθήνα: Γρηγόρης.

Πουρκός, Μ. (2010). Η Διαμάχη Μεταξύ Ποιοτικής και Ποσοτικής Έρευνας στις Κοινωνικές Επιστήμες. Στο Μ. Πουρκός & Μ. Δαφέρμος (Επιμ.), *Ποιοτική Έρευνα στις Κοινωνικές Επιστήμες. Επιστημολογικά, Μεθοδολογικά και Ηθικά Ζητήματα* (σσ. 131-176). Αθήνα: Τόπος.

Σαπουνάς, Α. (2014). *Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των σχολικών εγχειριδίων στη σύγχρονη ελληνική εκπαίδευση*.

Σδρόλιας, Κ. (2015). Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ, Διπλωματική Εργασία. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Διαθέσιμο στο: <http://ir.lib.uth.gr/bitstream/handle/11615/45725/14608.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

Τζήκας, Δ. & Φασφαλής, Ν. (2009). Η εποπτεία και η διοίκηση της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Μικρό ιστορικό του θεσμού των επιθεωρητών. *Ρόπτρο*, 25, 22-27.

Τζήκας, Χ. (2011). «Ιστορία της Οργάνωσης και Διοίκησης της Γενικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα 1834-2000». Στο: Σ. Μπουζάκης (Επιμ.). *Πανόραμα Ιστορίας της Εκπαίδευσης: όψεις και απόψεις*. Τόμος Β'. Αθήνα: Gutenberg, 709-734.

Τσάνη, Α., (2015). Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου: Η αποτίμηση του θεσμού της αξιολόγησης από τη

σκοπία των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Διπλωματική Εργασία. Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Τσιάκαλος, Γ.(1992). Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου. Η Ελλάδα εκτός Ευρωπαϊκής τροχιάς. . Στο Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου-βασική κατάρτιση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Αθήνα: Όμιλος Συγγραφέων –Καθηγητών.

Τσουκαλάς, Κ. (1986). *Κράτος, κοινωνία, εργασία στη μεταπολεμική Ελλάδα*. Αθήνα: Themelio.

Υφαντή, Α. & Γ. Βοζαΐτης (2011). 'Ο ρόλος της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών στη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου', στο Β. Οικονομίδης, επιμ., *Εκπαίδευση και επιμόρφωση εκπαιδευτικών: θεωρητικές και ερευνητικές προσεγγίσεις*. Αθήνα: Πεδίο.

Φράγκος, Χρ. (1986). Από τον επιθεωρητή στο σχολικό σύμβουλο. *Τα εκπαιδευτικά*, 1 (1985 – 1986), 35 – 42.

Χατζόγλου, Ν. (2010). Μορφές ηγεσίας στο σύγχρονο project management. Πτυχιακή εργασία για το Τμήμα MBA. Θεσσαλονίκη: Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Γ.Α.Κ Ν. Κοζάνης (1950-1960). 2^ο Γραφείο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

Α.Β.Ε. 208. Αύξ. αριθ. Φακ. .63 ,64, 65, 66, 67, 68, 70.

9. Παράρτημα

- 342 -

εις τους μαθητές του σχολείου.

Βοηθεί τον Δ/τήν του σχολείου εις κάσαν προσπάθειάν του.

*Φιέλησε τήν 8-5-1960 με θέμα "ή μητέρα."

III Παιδαγωγικά αδικήματα και άμοιβαί

*Άμοιβαί-Ποινάί β

IV. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα

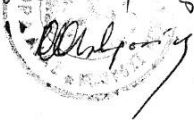
Κατέχει έπαρκή μόρφωσιν προς έκπαιξιν του έργου της.

Συνέταξε τας εργασίας : "Η μνήμη, φαντασία, προσοχή, διασφύρον, παρατήρησις, συναίσθημα, καί διδασκαλία παραμυθίας

*Επιδεικνύει αξιοπρεπή συμπεριφοράν εντός καί εντός ύπης σίας.

Συμπέρασμα

"Η διδασκάλισσα Δέσση ΞΑΛΗ κρίνεται, επιστημονικώς καί διδακτικώς έπαρκής, διοικητικώς λίαν δεξιά, εύσυνείδητος, αξιοπρεπής καί εργατική.

Ακριβής αντίγραφον
Εν φάχει 28.8.61
Ο Διευθυντής

ΒΟΝ ΑΠΑΝΤΗΣΑΙ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Κ.

Εργοζών Κομνηνά 2.5.58
Σφοδαράς

*Γεννήθη στην Θεσσαλία το έτος 1926. Τυχάνει πτυχίου της Π.Α. Αθηνών του έτους 1947 με βαθμόν πτυχίου 8,48
παιδεία την 6-10-1953, ήταν συμπληρωτ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1958
συνολικην υπηρεσιαν 5 ετών 2 μηνών καὶ 25 ἡμερῶν.
Φέρει τὸν 7ον βαθμόν. Τυχάνει ἑγγαμίου μεθ' ἑνὸς τέκνου, ὄγυις καὶ ἀρ-
μελής. Διδάσκει εἰς τὴν Αἰγν τάξιν.

ΠΕΔΑΓΩΓΙΚΑ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ
*Πρόδειξε τὴν ἐξέδου τῆς σελίδος 84 τοῦ ἀλφαριθμητικοῦ εἰς τὴν ὁποίαν
κονίζονται παιδιὰ νὰ κρατοῦν ἀγὰ. Ἐγένε συζήτηση καὶ ἐξεήχη ἡ λέξι
αὐγὸ, ἡ ὁποία ἐγράφη εἰς τὸν πίνακα ὑπὸ τῆς διδασκαλίσσης. Ἀνελθθη αἱ
καὶ ἀπεμονώθη ἡ ὀρθογραφία αὐ. Ἐγραψαν οἱ μαθηταὶ τὴν ὀρθογραφίαν εἰς
τὸν ἀέρα καὶ πίνακα καὶ εὔρον αὐτὴν εἰς ἑλλαμίλλεις. Κατόπιν ἐσημά-
τισαν ὅλοι οἱ μαθηταὶ τὴν λέξιν αὐγὸ με κινητὰ γράμματα καὶ ἀνέγνωσαν
αὐτὴν. Μετὰ ταῦτα ἀνέγνωσαν ἡ διδασκάλισσα τὴν σχετικὴν ἐνότητα, ἀν-
γνώσαν οἱ μαθηταὶ ἐν χορῷ καὶ εἰς ἕκαστος ἰδιαιτέρως καὶ ἀπεδόθη τὸ
περιεχόμενον ὑπὸ τίθρος μαθητοῦ.

Παρατηρήσεις.

*Ἡ διδασκαλία διεξεήχη μῆλλον ἐπιτυχῶς. Δέν ἔκαμεν ἀναγνωστικὰ καίγνι
καὶ ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κειμένου.

Πρόδος τῶν μαθητῶν.

Οἱ περισσότεροι τῶν μαθητῶν τῆς Αἰγν τάξεως ἀνέγνωσαν εὐχερῶς φράσαι
ἐκ τοῦ ἀλφαριθμητικοῦ των.

*Ἐζητήσαμεν ἡ γράφουν εἰς τὰ τετραδία των τὴν φράσιν, "μαρὰ φέρε γάλα
Οἱ περισσότεροι ἔγραψαν αὐτὴν ἄνευ λάθους.

Καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα ἔκαμαν πρόδον.

Χαρακτηρισμός τοῦ διδασκάλου.

I. Θεμελιώδη καθήκοντα. Εἶναι ἐθνικῶρων καὶ νομοταγῆς. Λέβεται τοῦς
νόμους καὶ ἐκτελεῖ προθύμως τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων της. Δέν ἐγ-
ταλείπει ἀδικαιολογητῶς τὴν θέσιν του, δέν πολιτικολογεῖ καὶ ἐπιδεικνυ-
ει καλὴν διαγωγήν.

II. Ἐξέδικα καθήκοντα.

Διδακτικῶς εἶναι ἐκνή, ἐπιτυχάνει δὲ καλὰ ἀποτελέσματα. Ἐπιδεικνύει
ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ζητήματα τοῦ σχολείου καὶ ἀγαπᾷ τοῦς μαθητὰς της.

ΕΛΕΝΗ Θ.

γεννήθη εν Κέρκ-Καυκάσου τό έτος 1908 .τυγχάνει πτυχιούχος του
Δασκαλείου Κοζάνης του έτους 1930 με βαθμόν πτυχίου 8.16.
Διωρόση ην 1-11-1930, ήτοι συμπληροει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1958
συνολικήν υπηρεσίαν 28 ετών 1 μηνός και 30 ήμερών.
Φέρει τον 5ον βαθμόν. Είναι έγγαμος μετά δύο τέκνων. Είναι άρτιμελής έλλ
ασθενική. Άνήκει οργανικώς εις τό σχολειον και διδάσκει εις την Γην
τάξιν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ θρησκευτικών

Η διό/σσα διηγήθη περιληπτικώς όλα τά γεγονότα από της Κυριακής των
Βατών μέχρι της Αναστάσεως του Κυρίου.

Παρατηρήσεις

Εις την Γην τάξιν ,ώς γνωστόν ,διδάσκεται ή Παλαιά Διαθήκη. Η διό/σσα
ήθέλησε να διόδω επικαιρώς τά κερά των παθών του Κυρίου επειδή έπλη
σιάζον αι έορταί του Πάσχα.

Επειδή όμως προσέφερε πολλά δέν επέτυχεν εκείνο, τό όποιον επέδωκε.
"Επρεπεν" εις περισσότερα μαθήματα να διδαχθουν τά άνωτέρω.

Πρόδος των μαθητών

Οι μαθηταί της Γης τάξεως άνάγνωσαν με εύχέρειάν τινα.

Οι περισσότεροι ήλυσαν πρόβλημα, τό όποιον έτέθη εις αυτούς.

Εις τά υπόλοιπα μαθήματα παρουσίασαν πρόδοδν ~~μην~~ εις τινα μάιστα
θρησκευτικά και (ιστορίαν) ικανοποιητικήν τοιαύτην.

Χαρακτηρισμός της διό/σσης.

I. Θεμελιώδη καθήκοντα

Είναι έθνικόφρων. Έχει άνεπτυγμένον εις βαθμόν τινα τό συναίσθημα της
εύθύνης .δέν έγκαταλείπει την θέσιν της ένεν άδελφας, δέν πολιτικολογεί
έπιδεικνύει δέ καλήν διαγωγήν έντός και έκτός υπηρεσίας.

II. Είδικά καθήκοντα:

Εν της ώς ένω διδάσκαλίας δέν είναι εύκολον να εξαχθῃ συμπέρασμα περί
της διδακτικής ικανότητος . 'Ο προκάτοχος ήμών χαρακτηρίζει α.κήν έπι-
στημονικώς ικανήν.

Επιτυγχάνει καλά άποτελέσματα, διοικεί δέ λίαν δεξιώς την τάξιν της
Ίδρυσε μαθητικήν κοινότητα εις την τάξιν της.

Άμοιβαί: Διά της υπ' αριθ. 34/20-7-48 πράξεως του 'Επιθ. Δημ. Σχολείων 'Ι
δαίας άπενεμήθη αυτή έπαινος, διότι παρέμεινεν εις την θέσιν της παρά

τους ενδεχομένους κινδύνους εν συμμοριακῶν προσβολῶν.

2) αιά της ὑπ' ἀριθ. 10/25-55 πράξεως τοῦ Π.Υ.Ε.Σ.Κ. Κοζάνης ἐπιτροπῆς ἀπονομῆ αὐτῆ πλήρους ἐξουσιοδοσίας διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὰς προθεσίας της πρὸς ἀπεκράτως τοῦ διδασκῆτου της. 3) αιά της ὑπ' ἀριθ. 11/6-8-56 πράξεως τοῦ Π.Υ.Ε.Σ.Κ. Κοζάνης, ἐπιτροπῆς ἢ ἀπονομῆ αὐτῆ πλήρους ἐξουσιοδοσίας, δι' ὀργάνωσιν Μαθητικῶν Σχολείων καὶ Κορφωτικῶν Σελιῶν. Οὐδέποτε ἐτιμωρήθη, οὐδέ ἐκπεμθεὶ εἰς βῆρος της κατηγορίας τις.

ΙΥ. Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα :

Κατέχει ἰκανὴν γενικὴν μόρφωσιν. εἶναι ἀσθενική. φαίνεται εὐφυής, διαδῶν αὐτὴν ἀγένειά της εἰς τὴν συμπεριφορὰν της πρὸς ἀνωτέρους καὶ ἑτέρους της. Περικονεῖται εἰς ἡμᾶς μέλος τῆς σχολ. ἐφορείας ὅτι εἰσελθὼν τὸ Γραφεῖον τοῦ σχολείου, ἐφῆρθη εἰς αὐτὸν κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον. Πᾶς χαρακτηρίζομεν αὐτὴν ἀξιοπρεπῆ μὲ ἐπιφύλαξιν, ὅς παρακολουθήσωμεν διὰ διαπιστώσωμεν εἰς τὰ συμμοριωτῶν κινήσιν τῶν δοθειῶν εἰς αὐτὴν συστημάτων.

ΙV. Συμπέρασμα

Ἡ διδασκάλισσα Θεοδωρίδου Ἑλένη κρίνεται ἐπιστημονικῶς καὶ διδακτικῶς ἰκανή, διοικητικῶς λίαν δεξιά, εὐδυνεχόητος, ἀξιοπρεπῆς καὶ ἐργατικῆς.

Ἀποδοτὴς ἀνὸς ἡμετέρας

Ἐν Πρωτῶν ἐπιτροπῆς 27-4-58.

ΙΩΑΝΝΗΣ Τ.

Τμηματάρχης Α'
του 3/Ξείου Δημ. Σχολείου ΠΟΛΥΜΥΛΟΥ

29
του Έτους 1933 με

Πτυχιούχος του 1/Ξείου Δ' τάξης με βαθμόν πτυχίου 3,80
Διωρήσθη τὸ πρῶτον τὴν 29-9-24 καὶ ἔχει μέχρι 31.12.52 συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἔτη 35 μῆνας 3 ἡμέρας 2
Εἰς τὸν ὄν φέρει βαθμόν τοῦ Τμηματάρχου Α' προήχθη τὴν 31-3-47 καὶ ἔχει ἔν αὐτῷ μέχρι 31.12.52 ἔτη 9 μῆνας 9 ἡμέρας. —
α) Χαρακτήρ-ἦθος : Ὁ διδ/λος οὗτος εἶναι σοβαρὸς, φιλῆσυχος, ἀειοπρεπὴς τὴν συμπεριφορὰν καὶ δραστήριος.
Εἶναι καλὸς οἰκογενειάρχης καὶ ἐκτιμᾶται δεδόντως παρὰ τῶν συναδελφῶν του καὶ τῶν κατοίκων.

β) Ἐπιστημονικὴ καὶ διδακτικὴ κατάρτισις : Κατέχει ἐπαρκεῖς διὰ τὸ λειτουργημὲν του γνώσεις, ὡς διεπιστώσαμεν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεώς του.
γ) Διοικητικὴ ἱκανότης : Δύναται νὰ διοικῆ τὴν τάξιν του καὶ τὸ σχολεῖον δεξιῶς. Ἐπαρκῶς ἐπίσης ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ σχολείου του, τὴν τακτικὴν φορτίσιν τῶν μαθητῶν του καὶ τὸν ἐκκλησιασμὸν αὐτῶν.

Ὡς Δ/ντῆς τοῦ σχολείου τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τοῦ σχολείου καὶ τῆς οχολικῆς ἐφορείας μετὰ σχετικῆς τάξεως.

δ) Ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον : Εἶναι πειθαρχικὸς διδ/λος, δέν ἔχομεν ὁ λόγους διὰ νὰ ἀποφανθῶμεν δι' αὐτὸν ὅτι παραμελεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του. Ἀντιθέτως ἐκ τῶν ἐν γένει ἐνεργειῶν καὶ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεώς του, ἐ σχηματίσαμεν τὴν γνώμην ὅτι, ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον εἰς τὴν εὐσυνεχῆ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

ε) Παροχὴ ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν :

Ἐργάνασεν συγκεντρώσεις τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου του, ἐν αἷς ἀνέπτυξεν θέματα ἐθνικοπαιδαγωγικοῦ περιεχομένου καλλιεργεῖ ἀξιόλογον σχολικὸν κῆπον διὰ προσοδοφόρους σκοποὺς. Τοῦτο καλλιεργεῖ διὰ γεωμήλων.

Ἐτιμωρήθη ὑπὸ τοῦ Ε.Σ.Σ.Ε. Κοζάνης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10/25.6.52 ἀποφάσεώς του διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἐπιπλήξεως δι' ἐπιβολὴν σωματικῆς ποινῆς εἰς μαθητὴν του. Σήμερον δέν ἐκκρεμεῖ εἰς βάρους του ἄλλη κατηγορία.

Προτείνομεν, ὅπως περιληφθῆ εἰς τοὺς πίνακας προακτῶν εἰς Δ/ντῆς Β' κατ' ἀρχαιότητα. —

Ἐν Πτολεμαῖοις τῆ 11.1.1953

Ἐπιθεωρητὴς
Α. Λυμπερῆς

Αγγ. 2/10/60

ΦΙΛΟΜΗΛΑ Φ.

ε.π. 30-5-60 *Εγεννήθη εν *Εξαστέρω *Ανατ.Θράκης τὸ ἔτος 1909. Τυχάνει πτυχιούχος 1
3/ταξίου Διδασκαλείου Κοζάνης τοῦ ἔτους 1926 με βαθμὸν πτυχίου 7,24.
Διωρίσθη τὴν 15-11-26, παρητήθη τὴν 24-7-46, ἐπαναδιωρίσθη τὴν 23-10-48,
ἦτοι κέκτηται συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίας μέχρι 30-12-1960, 31 ἔτων, 10
μηνῶν καὶ 16 ἡμερῶν, φέρει δὲ τὸν 4ον βαθμὸν. Τυχάνει ἔγγαμος μετὰ 2 τ
νων. Ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ διδάσκει εἰς τὴν Βαν τάξιν.

Ι. ΥΠΟΧΡΩΣΗ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Επίδειξε πώς εκτελείται ή πράξις της προσθέσεως όταν τοποθετούνται οι προσθετέοι κάθε πώς ως εξής:

Έλυσαν εν πρώτοις διάφορα προβλήματα από μνήμης καὶ γραπτῶς τοποθετηθέντων τῶν ἀριθμῶν ὀριζοντιῶς.

Ἡ διδασκαλίσα ἐκάλεσε τοὺς μαθητὰς τῆς νῆ προσθέσουν δύο ψηφίους ἀριθμοὺς, κρατῆν τὴν ἀποκρίαν συσκότως ἐξετέλεσαν οἱ μαθηταὶ μὴ καὶ μάλιστα, δὲν καταρῶσαν νὰ εὐθροῦν τὸ ἀθροῖμα τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν.

Οὕτω λαβούσα ἀφορμὴν ἔδειξε πώς εκτελεῖται ἡ πράξις τῆς προσθέσεως καθέτως.

Ἐδειξε πώς τοποθετοῦνται οἱ ἀριθμοὶ πώς εκτελεῖται ἡ πρόσθεσις, ποῖ οἱ ἀριθμοὶ λέγονται προσθετέοι, ἄθροισμα κτλ.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ μαθηταὶ ἔλυσαν ἀπλᾶ προβλήματα εἰς τὸν πίνακα καὶ ἐν τετραδίοις.

Παρατηρήσεις

Ἡ διδασκαλίσα διεξήχθη ἐπιτυχῶς. Οἱ μαθηταὶ παρηκολούθησαν αὐτὴν μετὰ ἰκέρῳ ἐνδιαφέρον καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Οἱ μαθηταὶ τῆς Βαθ τάξεως ἀνέγνωσαν εὐχερῶς, κατ' ἔννοιαν καὶ κατὰ φυσικὸν τρόπον. Οὗτοι ἦσαν εἰς θέσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιθεωρήσεως νὰ εκτελοῦν τὰς τέσσαρας πράξεις ἀπὸ μνήμης καὶ γραπτῶς τοποθετουμένων τῶν ἀριθμῶν ὀριζοντιῶς.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα εἶχον κάμει ἐκανοποιητικὴν πρόδον.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΗΣ

I. Θεμελιώδη καθήκοντα : Εἶναι ἀκραιφνῶν ἐθνικῶν φρονημάτων. Σέβεται τὸ Νόμου καὶ εκτελεῖ προθύμως τὰς διαταγὰς τῶν προϊστάμενων τῆς. Δὲν ἐκαταλείπει τὴν θέσιν τῆς ἀδικαιολογήτως, δὲν πολιτικολογεῖ καὶ ἐπιβάλλει ἀρίστην διαγωγὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

II. Ἐξωκτὸν καθήκοντα καὶ ὁρᾶσις.

Διδακτικῶς κρίνεται ἀρτίως, ἐργάζεται δὲ λίαν ἀποδοτικῶς. Ἀναπτύσσει πρωτοβουλίαν καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ζητήματα τοῦ σχολείου. Συνετὸν κατὰ πολὺ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ σχολικοῦ κήπου. Ἐπιτελεῖ ἐνίοτε εἰς συγκεντρώσεις τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων. Διολογεῖ ἀπὸ δεξιῶς τὴν τάξιν τῆς.

III. Ἀμοιβαί : Ποινὰς δὲν ἐπηνέθη οὐδὲ ἐτιμωρήθη

Ι Υ. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα

Κατέχει Ικανήν μέρωσαν διότι μελετᾷ διάφορα βιβλία καὶ προετοιμάζεται καταλλήλως ὅταν κρθεῖται νά διδάξῃ. Συνέταξε τὰς ἐργασίας: 1) ἡ μνήμη (2) ἡ φαντασία, 3) ἡ προσοχή καὶ 4) τὸ διάφερον. Ἐπιδεικνύει ἐξαιρετόν συμπεριφορὰν ἐντός καὶ ἐκτός ὑπηρεσίας.

Υ. Συμπέρασμα

Ἡ διδασκάλισσα Φαλλιαρίδου Φιλομήλα κρίνεται ἐπιστημονικῶς Ικανή, διδακτικῶς ἀρτια, διοικητικῶς λίαν δεξιὰ, λίαν εὐσυνείδητος, ἐξαιρετος καὶ ἐργατικῆ.

ΣΟΦΙΑ Κ.

Εχούσιν 7 Οργανισμ. 109-1-58

Εγγενήση εν "προστίσει" "αρκου, εν τίνος 1930. Τυγχάνει πτυχιούχος της Π.Δ. Αλεξανδρουπόλεως τοῦ ἔτους 1930 με βαθμὸν πτυχίου 7. Διωρόθη τὴν 20-11-1930, ἤτοι συμπληροῦ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1938 συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίας 8 ἔτων 1 μῆνος καὶ 11 ἡμερῶν. Θέρει τὸν τὸν βαθμὸν. Ἔχει ἔγγαμος μεθ' ἑνὸς τέκνου.

Ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ διδάσκει εἰς τὴν Παν τάξιν. ΔΙΔΑΚΚΑΛΙΑ α) Ἀναγνώσεως. Κατὰ τὴν προηγούμενην ἡμέραν εἶχε διδάξει τὸ ἥμιον τῆς ἐνότητος "ἡ κυρὰ-καλὴ καὶ οὐ μῆνες" κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ἡ διδάσκαλίσσα εἶπεν "ἔξ εἶδομεν τί ἔγινε".

Ἀνάγνωσε τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ κεφαλαίου, ἀνάγνωσαν οἱ μαθηταί, ἔγινε συζήτησις κατὰ τὴν ὁποίαν εἶπον ποῦ μέρη ἤρσαν εἰς αὐτοῦς: καὶ ὅν ἤρσαν, ἐτόνισαν τὴν καλὴν συμπεριφορὰν τῆς γραφῆς καὶ ἀνέφερον εἰκόνα ἀπεδόθη τὸ περιεχόμενον καὶ τέλος ὤρισε τὰ πρὸς ἀντιγραφὴν καὶ ὄρε γραφικὴν ἐκμάθησιν μέρη.

β) Δοκτικῶς ἀσκήσεων.

Διηγήθη μικρὸν διδακτικὸν διήγημα καὶ ἔκαμε συζήτησιν ἐπὶ τοῦ περιεχόμενου μετὰ τῶν μαθητῶν της.

Παρατηρήσεις.

Γενικῶς αἱ διδασκαλαὶ διετέθησαν καλῶς. Ἐπρεπε βεβαίως νὰ ἀρνηθῶς τὰς ἀγνώστους λέξεις καὶ νὰ λῶσιν πῶσαν ἀπορίαν τῶν μαθητῶν.

Ἐπίσης καλὸν ἦτο νὰ ἀπέφυγε τὴν μεγάλην συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῶς καὶ νὰ ἐκάλει τὰ παιδιὰ νὰ διηγηθῶσιν αὐτὸ καὶ ἕτερα γνωστὰ εἰς αὐτὰ.

Πρόσδοος τῶν μαθητῶν

Οἱ μαθηταί τῆς Βασ τάξεως ἀπέγνωσαν μῆλλον εὐχερῶς. εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα εἶχον κόμει πρόσδοον τινα.

Χαρακτηριστικὸς τῆς διδ/σης.

I. Θεμελιώδη καθήκοντα.

Ἔχει ἀντικείμενον καὶ παιδαγωγικὴν. Ἄν ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν της, δι' ἀσχολεῖται με πολιτικὰς συζητήσεις, ἐπιδεικνύει καλὴν διαγωγὴν ἐντός ἐκτός ὑπηρεσίας καὶ ὅν ἀσκεῖ ἕτερον ἐπάγγελμα.

II. Εἰδικὰ καθήκοντα.

Ἐπιδεικνύει ὑπηρεσιακὸν τινα κτλ. Κατέχει ἐπαρκῆ διδακτικὴν ἔκαστα, διοικεῖ δεξιῶς τὴν τάξιν της καὶ βοηθεῖ τὸν ἀ/τήν τῶς

είναι πᾶσαν προσκείμενόν του (ἀνέγνωσε νέου διδασκλήρου, ἰδίως εἰς σχολ. κτῆ
κν κ.λ.κ.)

~~ΙΙ. Διδακτορική καὶ ἑξουσιοδότησις διδασκλήρος.~~

~~Ποιναὶ ἀποκρίσεως οὐδὲ ἐκκρεμῆ εἰς βάρος τῆς κατηγορίας τῆς.~~

~~ΙΙΙ. Οὐκ ἐπισημοὶ κριτικοὶ κριτικὰ.~~

Εἶναι φιλικὸς καὶ ἐπισημολογῶν.

Θαύμαται ἐπισημοὶ καὶ ἐπὶ γενέσεως. Εἶναι ἑξουσιοδοτητὸς καὶ ἄλλαν ἐξουσιοδοτητὸς εἰς τὴν
συμπεριφορὰν τῆς. Κατέχει ἐπαρκῆ γενικὴν μόρφωσιν.

Υ. Συμπέρασμα

Ἡ διδασκαλία τῆς Κυριακῆς Σχολῆς κρίνεται ἐπιστημονικῶς καὶ διδακτικῶς
ἐπαρκῆς, διοικητικῶς ἀεὶ ἐπισημολογῶν, ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν συμπεριφορὰν
τῆς καὶ ἐργατικῆς.

Ημερομηνία επιθεωρήσεως 7-6-1965.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α.

Γεννήθη εν Καυκάσω τό έτος 1914. Τυχάνει πτυχιούχος του 6/ταξίου Διδασκαλείου θλωρίνης του έτους 1933, με βαθμόν πτυχίου 9,48.

Διωρίσθη την 8-II-1934, ήτοι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1965 συμπληροῦσιν συνολικῆν ὑπηρεσίαν 31 ἐτών, 1 μηνός καί 23 ἡμερῶν.

ἔχει τόν 4ον βαθμόν. Τυχάνει ἑγγαμος μετά δύο τέκνων, ὄγιός καί ὀριμελής. Ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τό Λον Δημ. Σχολεῖον Πτολεμαΐδος, εἶναι Δ/ντής αὐτοῦ καί διδάσκει εἰς τήν 5Την τάξιν.

Ἐδρέθησαν εἰς τήν τάξιν του παρόντες 31 μαθηταί ἐκ τῶν 32 ἐγγεγραμμένων.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ Γραμματικῆς.

Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιθεωρήσεως εἶχε διδάξει ἅπασαν τήν ὕλην τῆς Γραμματικῆς τῆς 5Της τάξεως. Κατά τήν ἐπιθεωρήσιν του ἐκδεδασε μαθητήν τινά, ὁ ὁποῖος ἔγραψε εἰς τόν μαυροπίνακα περίοδόν τινά ἐκ τοῦ ἀναγνωστικοῦ των καί ἔγινεν ὑπότῶν μαθητῶν τεχνολογία αὐτῆς. Τοιοῦτοτρόπως ἔγινεν ἐπανέληψις πλείστων ἐκ τῶν διδαχθέντων.

Παρατηρήσεις.

Ἡ διδασκαλία διεξήχθη ἐπιτυχῶς. Οἱ μαθηταί παρηκολούθησαν αὐτήν μετά διαφέροντος καί ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν.

ΠΡΟΒΑΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἡ πρόδοσ τῶν μαθητῶν τῆς 5Της τάξεως χαρακτηρίζεται ἑκανοποιητική.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

7-6-65
20

I. Θεμελιώδη καθήκοντα.

Είναι νομιμόφρων και πειθαρχικός. Δεν εγκαταλείπει άδικαιολογήτως τήν θέσιν του. Δεν άσκει έτερον επάγγελμα και διαγει φιλήσυχον βίον.

II Ειδικά καθήκοντα και όρσεις.

Διδακτικώς χαρακτηρίζεται άριστος. Ο χαρακτηριςμός του ούτος δεν έξάγεται μόνον εκ τής άνωτέρω διδασκαλίας, αλλά και εκ άλλων, αι όποιαι διεξήχθησαν ενώπιον ήμών κατά τό παρελθόν.

Εργάζεται μετά ζήλου και επιτυγχάνει ύκανοποιητικά αποτελέσματα. Διοικει ήσαν δεξιώς τό σχολείον του και επιβάλλεται εύχερως και διά καταλλήλων μέσων εις τούς διδασκάλους και μαθητάς αυτού.

Προστίζει διά τήν συντήρησιν του διδακτηρίου. Τη ενεργεία του έχορηγήθησαν υπό του οργανισμού σχολικών κτιρίων εις τό σχολείον του 200.000 δραχμαί διά τήν γενικήν επισκευήν του διδακτηρίου.

Τη μερίμνη του συντάγη και ή σχετική μελέτη. Κατόπιν παρακλησεώς του ό σύλλογος γονέων και κηδεμόνων προσέφερεν εις τό σχολείον I σημαίαν και βιβλία αξίας 1800 δραχμών.

Εδήγησε τούς μαθητάς του εις ήμερησίαν έκδρομήν εις Πόρτσον, Έδεσσα και λοιπάς πόλεις τής Δ. Μακεδονίας.

III Πειθαρχικά άδικήματα και ήθικαι άμοιβαι

Διά τής υπ' αριθ. 10/25-6-1952 πράξεως του Π.Υ.Σ.Ε. Κοζάνης έπροτάθη ή άπονομή α) αὐτῷ πληθῆς εὐαρεσκεία . 2) Διά τής υπ' αριθ. 4/28-7-51 πράξεως του ΠΥΣΣΕ Κοζάνης έπροτάθη ή άπονομή αὐτῷ εὐαρεσκείας , διά ποικίλην έξωσχολικήν όρσιν.

Γοιναί : 0

IV. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Μετ' εκπαιδευθη εις τό πανεπιστήμιον. Κατέχει άριτόν γενικήν και ειδικήν μόρφωσιν. Συνέταξε πολλάς μελέτας. Είναι εθγενής. Έπιδεικνύει έξαιρετόν συμπεριφοράν εντός και έντός υπηρεσίας.

Ούτος υπηρέτησεν επί σειράν ετών ως άναπληρωτής 'Επιθεωρητοῦ, έμοίωτο δέ υπό τών γενικών 'Επιθεωρητῶν εις όλα τά σημεία άριστος.

Και κατά τήν ήμέραν τής συντάξεως τής παρούσης έμθέσεως έλαβεν διαίτην δι' ης διορίζεται 'Αναπληρωτής 'Επιθεωρητοῦ περιφερείας Κοζάνης.

Συμπέρασμα.

Ο διδασκαλος 'Ανδρεάδης Κων/τινος κρίνεται έπιστημονικώς άριστος(5), διδακτικώς άριστος (5), διοικητικώς ήσαν δεξιός (5), ήσαν εθσυνεβήτος (5), έξαιρετος (5) και έπωρετής (5).

Εύνολον βαθμολογίας (25).

*10/25/52 αναλ. Κων/τινος
Παράρτ. αριθ. 4/28-7-51
Επιθεωρητής
Κ. Κ. Κων/τινος
Α. Κων/τινος*

I. Θεμελιώδη καθήκοντα.

Είναι νομιμόφρων και πειθαρχικός. Δεν εγκαταλείπει άδικαιολογήτως τήν θέσιν του. Δεν άσκει έτερον επάγγελμα και διαγει φιλήσυχον βίον.

II Ειδικά καθήκοντα και όρσεις.

Διδακτικώς χαρακτηρίζεται άριστος. Ο χαρακτηρισμός του ούτος δεν έξάγεται μόνον εκ τής άνωτέρω διδασκαλίας, αλλά και εκ άλλων, αι όποιαι διεξήχθησαν ενώπιον ήμών κατά τό παρελθόν.

Ήργάζεται μετά ζήλου και επιτυχάνει έκानοποιητικά αποτελέσματα. Διοικει λίαν δεξιώς τό σχολείον του και επιβάλλεται εύχερως και διά καταλλήλων μέσων εις τούς διδασκάλους και μαθητάς αυτού.

Ήροντίζει διά τήν συντήρησιν του διδακτηρίου. Τη ένεργεία του έχορηγήθησαν υπό του όργανισμού σχολικών κτιρίων εις τό σχολείον του 200.000 δραχμαί διά τήν γενικήν έπισκευήν του διδακτηρίου.

Τη μερίμνη του συντάγη και η σχετική μελέτη. Κατόπιν παρακλησεώς του ό σύλλογος γονέων και κηδεμόνων προσέφερεν εις τό σχολείον I σημαίαν και βιβλία αξίας 1800 δραχμών.

Ήδηγησε τούς μαθητάς του εις ήμερησίαν έκδρομήν εις Πόρσαν, Έδεσσαν και λοιπάς πόλεις τής Δ. Μακεδονίας.

III Πειθαρχικά άδικήματα και ήθικαι άμοιβαι

Διά τής υπ' αριθ. 10/25-6-1952 πράξεως του Π.Υ.Σ.Σ.Ε. Κοζάνης έπροτάθη ή άπονομή α) αὐτῆς πλήρης εδαροσεια . 2) Διά τής υπ' αριθ. 4/28-7-51 πράξεως του ΠΥΣΣΕ Κοζάνης έπροτάθη ή άπονομή αὐτῆς εδαροσειας , διά ποικίλην έξωσχολικήν όρσειν.

Γοιναί : 0

IV. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Μετ' εκπαιδευθη εις τό πανεπιστήμιον. Κατέχει άριτόν γενικήν και ειδικήν μόρφωσιν. Συντάξε πολλὰς μελέτας. Είναι εθγενής. Ήπιδεικνύει έξαιρετόν συμπεριφοράν εντός και έκτός τάξεως.

Ούτος ήπηρέτησεν επί σειράν ετών ως άναπληρωτής Ήπιθεωρητοῦ, έκείθι δέ υπό τών γενικών Ήπιθεωρητῶν εις όλα τά σημεία άριστος.

Και κατά τήν ήμέραν τής συντάξεως τής παρούσης έμθέσεως έλαθεν διαίγην δι' ης διορίζεται Άναπληρωτής Ήπιθεωρητοῦ περιφερείας Κοζάνης.

Συμπέρασμα.

Ο διδασκαλος Άνδρεάδης Κων/τινος κρίνεται έπιστημονικώς άριστος(5), διδακτικώς άριστος (5), διοικητικώς λίαν δεξιός (5), λίαν εθσυναείθητος (5), έξαιρετος (5) και έπωρετής (5).

Εόνολον βαθμολογίας (25).

*10/25/52 αναλ. Κων/τινος
Παράρτ. αριθ. 4/28-7-51
Επιθεωρητής
Μ. Κων/τινος*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ.

Γεννήθη εν Κονιαστρίω - Σερβίας τὸ ἔτος 1902. Πτυχίου ἐπιτυχτοῦχος τοῦ τριτοῦ ἐξέτου διδασκαλείου κοσάνης τὸ ἔτος 1925.

Διωρίσθη τὴν 24-9-1925 ἡσὺ κατέπαιξε μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1964 συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίης 39 ἔτων, 3 μηνῶν καὶ 6 ἡμερῶν.

Φέρει τὸν 4ον βαθμὸν εἰς τὸν ἔγγραφο. ὕγιης καὶ ἀρτιμελής.

Ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, εἶναι Δ/ντής αὐτοῦ καὶ διδάσκει εἰς τὴν Γ.τάξιν.

ΔΙΔΑΚΤΕΑΙΑ Ἱστορίας.

Ἐδίδαξε περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς οἰκίας, τὴν ὁποῖαν ἀκολούθησεν ὁ Ἡρακλῆς ὡς ἐξῆς:

«ἀποτήεις τις διηγήθη τὴν διδασκαλίαν εἰς προηγούμενον μάθημα ἐνότητι ἦτοι «ὡς ὁ Ἡρακλῆς ἐπινεκε τὸς οὐρανούς»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ διδάσκαλος ὑπέβαλε ἐρωτήσεις τινάς καὶ διηγήθη τὴν ὡς ὄνω ἐνότητα, ἐπηκολούθησε συζητήσεις καθ' ἣν ἐπηρεάθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἡρακλείδου νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς Ἀρετῆς, ἀνέφερον δὲ τὰς πράξεις τὰς ὁποίας πρέπει νὰ πράττῃ ὁ ἐνάρτεος ἄνθρωπος κ.τ.λ. Ἐν τέλει ἀνεδιηγήθησαν οἱ μῦθοι ἱ.

Παρατηρήσεις.

ἔξοδος
ἡμερῶν
1/10/64
4, 144

Ικανότητες

* Η διδασκαλία διεξήχθη επιτυχώς. Ο διδάσκαλος διηγήθη παραστατικώς οι μαθητές παρηκολούθησαν την διδασκαλίαν μετά διαφέροντος και έλαβον μέρος εις την συζήτησιν. Συζητούν δε κανονικώς.

ΠΡΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

* Η πρόδος των μαθητών τής Γης τάξεως χαρακτηρίζεται ικανοποιητική

ΠΑΡΑΚΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

I. Θεμελιώδη μαθήματα.

* Ο διδάσκαλος είναι έθνικόφρων. Φροντίζει διά την διδασίαν τής έθνικής ιδέας. Εθέσται τους νόμους και έντελει προθύμως τας διαταγάς των προϊσταμένων του. Δέν έγκαταλείπει άδικοιολογήτως την θέσιν του και δέν πολιτικολογεί. Διδάγει φιλήσυχον βίον.

II Ειδικά μαθήματα και άσσεις.

Αιδαντικώς χαρακτηρίζεται άριστος, διότι προετοιμάζεται διά την διδασκαλίαν και διδάσκει επιτυχώς και άποδοτικώς.

* Εργάζεται μετά ζήλου, έχει δε άνεπτυγμένον τό συναίσθημα τής εθούνης εις εύχάριστον σημείον. Διοικεί λίαν δεξιώς τό σχολείον του. * Ως Δ/ντής του σχολείου μεριμνή διά την καλήν λειτουργίαν αυτού εις τό σχολείον του λειτουργεί μαθητικός συνταγισμός, όπως Ε.Π.Σ Ν. κ.τ.λ. * Επιδεικνύει αξιόλογον έσωσχολικήν και έξωσχολικήν δραστηριότητα. Κατά τά δύο τελευταία έτη επέτυχε τά κατωτέρω:

* Επεξέτεινε τό διδασκλήριον κατά δύο αίθούσας, άνήγειρε 4/θέσι άποκηρήτρια, προσέθεσεν εις τό σχολείον του πολλά άποπτικ' μέσα, ίδίω όργανο φυσιαγωγής και άθλησας, διοργάνωσε και έπραγματοποίησε τριήμερον εκπαιδευτικήν έκδρομήν, ίδρυσε όρνιθοτροφείον εις τό σχολείον. έφύτευσεν 100 άκροφόρα δένδρα εις την μαθητικήν κατασκήνυσιν, άμιλλήσασαις συγαντρώσεις κατοίκων κ.τ.λ.

III Πειθαρχικά άδικήματα και ήθικαι άμοιβαι:

Ποιναι: 0

* Άμοιβαι: 7 τυχεν ένός άπαινου, δύο εδαρασκευαίων και μιας εύφημου μνείας.

IV. Καρικτεριστικά γνωρίσματα

Κατέχει λιανήν γενικήν μόρφωσιν, μεριμνή δέ διά την άπιδόρυσιν τε συνέταξε πολλά και καλώς μελέτις, τό όποιας ότέβαλεν εις την ύπηρεσίαν μας. Κατά τά τελευταία έτη συνέταξε τας εξής: α) Διαοργωτικήν μελέτην. β) περί τής 'ελληνικότητας τής πατριωτικής, γ) περί τής διδασκαλίας των βιβλιομαθητικών θρησκευτικών και τής Γεωγραφίας.

* Επιδεικνύει έξαιρετον διαγωγήν έντός και έξτός ύπηρεσίας.

V. Συμπεράσματα.

* Ο διδάσκαλος κυρίως Κων/τινος κρίνεται επιστημονικώς λιανός (4),

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Κ.

44 γιος Δημήτριος 5-2-58
Βορδαράς

* Πρωτοβήθη εν Αρκαδοῦντι κέντρῳ τῶ ἔτους 1928. Πτυχιούχος τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης τοῦ ἔτους 1944 μὲ βαθμὸν πτυχίου ἁλῶν καλῶς (7,75)

Διωροδόχη τὴν 3-12-1948, ἤτοι συμπληροῦ μέχρι τέλους δεκεμβρίου 1958 συνολικῶν ὑπηρεσιῶν 10 ἐτῶν καὶ 23 ἡμερῶν. Φέρει τὸν ὄνον βαθμὸν εἶναι Ἐγγυρῶς ἄνευ τέλους, ὀγιῆς καὶ ἀρτιμελῆς.

* Ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, εἶναι διευθυντῆς αὐτοῦ καὶ διδάσκει εἰς τὴν Β' καὶ Γ' τὴν τάξιν.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ Πυρ. Πειραματικῆς

* Εὐλόγασε περὶ φυγοκέντρου δυνάμεως ὡς ἐξῆς:

" Εὐλόγησεν εἰς σχολικὸν βῆρος, περιέφερεν αὐτὸ κυκλικῶς καὶ ἐκάλεσε τοὺς μαθητὰς του νὰ εἶπουν τὲ παρατηροῦν.

Ὅτῳ προσεκήθη συζήτησις, διὰ διαλογικῆς δὲ συζητήσεως ἀπέλησαν περ τῆς φυγοκέντρου δυνάμεως καὶ τῶν ἐφαρμογῶν αὐτῆς.

Παρατηρήσεις.

* Ἡ διδασκαλία ἀνεξήγητη μὲ ἐπιτυχίαν τινά.

Προόδος τῶν μαθητῶν.

ἀνεπισημασμένον προόδον τῶν μαθητῶν τῆς Β' καὶ Γ' τῆς τάξεως εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα.

Χαρακτηρισμὸς τοῦ διδασκάλου.

I. Θεμελιώδη καθήκοντα

Ἄν κατηγορηθῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας οἱ ἄνθρωποι τῶν εἰς ἀντιδυναμικῶς ὀργανώσεις. εἶναι πειθαρχικῶς καὶ ἐκτελεῖ προθύμως τὰς διατάξεις τῶν προϊσταμένων του.

Ἄν ἐγκριταλέγει ἀδικοαιολογητῶς τὴν θέσιν του, δὲν πολιτικολογεῖ, ἐπιθῶν νθεὶ πολὺ καλὴν διαγωγὴν καὶ δὲν ἔχει ἕτερον ἐπάγγελμα.

II. Ἐξ ὀδικῶ καθήκοντα :

Διδάσκει μὲ ἐπιτυχίαν τινά καὶ ἐπιτυγχάνει καλὰ ἀποτελέσματα. Ἐπιθῶν νθεὶ πρωτοβουλίας καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ζητήματα τοῦ σχολείου καὶ τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ. Ὅτῳ κατασκευάσεν κατὰλληλον καθῆτ. Ἐπιθῶν ἔδωκε καθῆτ. Συνεταιρισμὸν, καθῆτ. Κοινότητα, ὀμάδας " . Γ. Ε. , μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς τάξεως. Ἐπίσης ἔδωκε ἁλῶν κατὰλληλον Γυμναστήριον. Διοικητικῶς χαρακτηρίζεται ἁλῶν δεξιός.

* Ἐμοιβαίῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/29-10-56 πράξεως τῆς Ν. Β. Δ. Α. Κοζάνης ἐπιθῶν μῆθῳ αὐτῶ ἀξιωματικῶς μνηστὶ ὀνότι συνετέλεσε εἰς τὴν μείωσιν τοῦ ἐπιθῶν

Δράσεις

Έχει νά επιδείξη τήν κατωτέρω δράσιν.

α. Αφήγειρε 3 αίθουσας του διδαστηρίου Αναφοράς και επέκτεινει ήδη κατά δύο.

β Περιέφραξε τό προαύλιον τής Έκκλησίας και έδενδροφύτευσεν αυτό.

γ Ίδρυσε σχολικόν κήπον

δ Τό σχολεϊόν του έπεσκέφθη πολλάκις τά συνοριακά φυλάκια και διένειμε δώρα είς τούς στρατιώτας.

ε Έπίσης κατά τό παρελθόν σχολικόν έτος τό σχολεϊόν του έκαμε πολυήμερον έκδρομήν είς Δελφούς, Αθήνας, Θεσσαλονίκης κ.λ.π.

στ. Καταπολεμεί μετά φανατισμού τήν ξενοφωνίαν.

ζ Ίδρυσε νυκτερινόν σχολεϊον τό όποϊον έλειτούργησεν επί πολλά έτη και είς τό όποϊον έδίδαξε.

Όμιλεϊ είς συγκεντρώσεις κατοίκων

Συγκεφαλαιωτικώς δυνάμεθα νά χαρακτηρίσωμεν αυτόν ως κάτωθι

- 1. Έπιστημονικώς έκανός 4
- 2 Διδακτικώς άξιός 5
- 3 Διοικητικώς Άίαν δεξιός 5
- 4 Τήν εύσυνειδήσιαν Άίαν εύσυνείδητος 5
- 5 Τήν συμπεριφοράν άεθλοέτα 5
- 6 Τήν δράσιν έπωφελής 5

Δι' ό προτεινόμεν τήν κατ' άπόλυτον έκλογήν προαγωγήν του είς τόν 3ον βαθμόν

έν Πτολεμαΐδι τή 27 Οκτωβρίου 1960

Β. Αμβροσίου

2

Έ

άρμ

τών

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Π.

Τμηματάρχης Α' του 2/ξίου ~~1952~~ Δημ. Σχολείου ΚΟΙΛΑΔΑΣ του έτους 1930 με βαθμό πτυχίου 7,25

Διωρίσθη το πρώτον τήν 7-4-24 και έχει μέχρι 31.12.52 συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἔτη 31 μῆνας 8 ἡμέρας 24

Εἰς τὸν ὄν φέρει βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' προήχθη τήν 9-2-48 καὶ ἔχει ἐν αὐτῷ μέχρι 31.12.52 ἔτη 4 μῆνας 10 ἡμέρας 21

α) Χαρακτήρ - ἦθος : Ὁ διδ/λος οὗτος παρουσιάζει διαμεμορφωμένον χαρακτήρα καὶ ἀξιόλογον ἦθος.

Εἶναι φιλόπρονος, εὐγενῆς τήν ἔκφρασιν, σοβαρὸς καὶ ἀξιοπρεπῆς τήν ἐμφάνισιν.

Διακρίνει αὐτόν φιλοπονίαν, δραστηριότητα καὶ πρωτοβουλία.

Εἶναι πολὺ καλὸς οἰκογενειάρχης καὶ ἐκτιμᾶται παρὰ τῶν συναδέλφων του δεδντως. Μεταξὺ τῶν κατοίκων ἀπολαμβάνει μεγίστης ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ.

β) Ἐπιστημονικὴ καὶ διδακτικὴ κατάρτισις : Κατέχει ἀρκετὰς γενικὰς καὶ εἰδικὰς διὰ τὸ ἔργον του γνώσεις. Περὶ τοῦτου ἐπελοσημεν ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς μεθοδικῆς καὶ ἀποδοτικῆς ἐργασίας του κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ σχολείου του καὶ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς του εἰς τὸ τοπικὸν παιδαγωγικὸν συνέδριον τοῦ παρελθόντος σχολ. ἔτους, ἐν ᾧ εἶδει ἔξ ὅτι διακατέχεται ἀπὸ διδακτικῆς ἀνησυχίας.

γ) Διοικητικὴ ἱκανότης : Τὴν τάξιν του καὶ τὸ σχολεῖον του διοικεῖ ἐξ ἑλῶς. Ὡς δ/ντῆς τοῦ σχολείου τηρεῖ ὑποδειγματικῶς τὸ ἀρχεῖον αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς σχολικῆς Ἐφορείας.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ διδακτηρίου καὶ τῶν συναφῶν χώρων, ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ σχολείου του, ἡ τακτικὴ φοίτησις καὶ ὁ ἐκκλησιασμοὸς τῶν μαθητῶν, ἀποτελοῦν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ φροντίδα.

δ) Ἀφοσίωσις εἰς τὸ κατῆκον : Εἶναι πειθαρχικὸς, διδ/λος καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του.

Ἰδιαιτέρα εἶναι ἡ μέριμνα αὐτοῦ διὰ τὴν ἡθικοποίησιν καὶ τὴν πρόδον τῶν μαθητῶν του.

ε) Παροχὴ ἑξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν : Ὁργάνωσεν κατ' ἐπανάληψιν συγκεντρωσεῖς γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν, ἐν αἷς ἀνέπτυξεν θέματα ἐθνικοπαιδαγωγικοῦ περιεχομένου.

Χάρις εἰς τὴν ἑξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἣν ἐπέδειξεν, κατὰ τὸ παρελθόν σχολ. ἔτος, τοὺς προσθέτους κόπους εἰς οὓς ὑπεβλήθη, τὰς εὐθύνας, ἅς ἐπωρίσθη, ἀλλὰ καὶ χάρις εἰς τὸ ἑξαιρετικὸν κῦρος του μεταξὺ τῶν κατοίκων, κατώρθωσεν νὰ συναγείρῃ αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς προϋποθέσεις πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ διδακτηρίου τῶν χωρίου του, εἰς συντεμώτερον τοῦ προβλεφθέντος χρόνον.

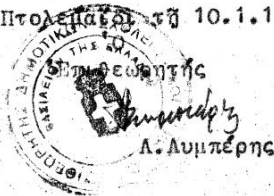
Ἐπρωτάθῃ ἔνεκεν τοῦτου, ὑπὸ τοῦ Π. Υ. Σ. Σ. Β. Κοζάνης, ἡ ἔκφρασις εὐφίμνι μνείας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/23.12.52 πράξεώς του.

ἔχει θέσει ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων, διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν ὑπόων ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως.

Οὐδέποτε ἐτιμωρήθη, οὐδέ ἐκκρεμεῖ εἰς βάρος του κατηγορία τις.

Προτείνομεν, ὅπως περιληφθῇ εἰς τοὺς πίνακας προακτῶν εἰς Δ/τάς Β' κατ' ἐκλογὴν.

Ἐν Πτολεμαίῳ, τῆ 10.1.1953

Περιφέρεια Ήφορδαίας

Ήφορδαία Ειδική Ήκθεση

Περί τής ύπηρεσιακής ικανότητος καί επίδόσεως του δημ/λου Σακαρίδη χαήλ, επί βαθμῆ 5ψ συνταχθεῖσα συμφώνως τής παραγράφου 1 του ἄρθρου 40 του ἀπό 12/25-6-1958 Β.Δ/τος.

.....

Βάσει τῶν ἐν τῇ φύλλῳ Μητρώου καί ἀτομικῶ στοιχείων καί τής μετ'α του προσωπικῆς ἀναστροφῆς κατὰ τήν μέχρι τουῦδε ἐνάσκησιν τῶν καθηκόν του, κρίνομεν τουῦτον ὡς κάτωθι:

1. Ἐπιστημονική συγκρότησις.

Χαρακτηρίζεται ἐπιστημονικῶς ικανός. Αἱ ἐκθέσεις του ἀναφοραί του κ.τ εἶναι ἀπληραγμέναι σολοικισμῶν καί βαρβαρισμῶν.

Ἡ ἀτομική του βιβλιοθήκη περιέχει 13 παιδαγωγικά βιβλία καί τό λεξ κόν του "ἡλίου".

Συνέταξεν ἔργασίαν μέ θέμα "ἡ ἔργασία εἰς τό Νέον Σχολεῖον"

Συνέταξεν πολλάς διαλέξεις τάς ὁποίας ἔδωσεν εἰς τήν πόλιν καί τὰ α.

2. Διδακτική ικανότης.

Διδακτικῶς ἔχαρακτηρίσθη εἰς τήν ἔκθεσίν μας του παρελθόντος ἔτους ἐπαρκῆς. Τοῦτο διεπιστώσαμεν διότι παρηκολουθήσαμεν ὄσο διδασκαλίαν "ἴσως ἡ κρίσις μας αὕτη νά εἶναι αὐστηρά διότι εἰς τάς πέντε τελεῖς περὶ αὐτοῦ ἐκθέσεις χαρακτηρίζεται ὡς ἄριστος ἢ ικανός διδακτικῶς.

3. Διοικητική ἐπιβολή.

Διοικεῖ λίαν δεξιῶς τό σχολεῖον του καί τήν τάξιν του.

Ἐπιβάλλεται εἰς τούς μαθητάς του μέ ἀγάπην καί καλωσύνην. Τήν διοικητικὴν δεξιότητα διεπιστώσαμεν κατὰ τήν ὑπηρεσίαν του ὡς στέλέχος τής Κατασκηνώσεως.

4. Ὡς πρὸς τήν εὐσυνειδησίαν

Εἶναι εὐσυνειδητός ὑπάλληλος. Κατὰ τήν ἐπιθεώρησιν τής τάξεώς του τῆ 20 Μαΐου ἐ.ἔ. διεπιστώσαμεν πρόδοον τῶν μαθητῶν του εἰς ὅλα τὰ μαθήματα πλὴν τής ἀριθμητικῆς. Ὡς ἀποθηκάριος τής Μαθ. Κατασκηνώσεως ἐξετέλεσεν νομικῶς τήν ὑπηρεσίαν του.

Ἡ εὐσυνειδησία του ἀποδεικνύεται καί ἐξ ὄσων ἀναφέρονται κατωτέρω.

5. Συμπεριφορά.

Ἐπιδεικνύει ἀρίστην συμπεριφορὰν ἐντός καί ἐκτός ὑπηρεσίας. Σεβεται τῶς προϊσταμένους του καί ἐκτελεῖ προθύμως τάς διατάγας αὐτῶν.

Δράσεις

Έχει νά επιδείξη τήν κατωτέρω δράσιν :

- 1) Ίδρυσεν Ξυκτερινόν Σχολεῖον καί ἔδιδάξεν εἰς αὐτό, τυχών εὐαρεσκείας
- 2) Ὁργάνωσε Μαθητ. Συσσίτιον .
- 3) Ίδρυσεν Σχολικόν κήπον.
- 4) Ἐτιμήθη διά μεταλλίου ἐξαιρέτων πράξεων καί διά χρηματικῆς ἀμοιβῆς διά τόν ἀγῶνά του ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν.
- 5) Δι' ἐνεργειῶν του πρὸς τήν Ο.Δ.Α.Φ.Ε. ἐπέτυχεν τό ἔτος 1956 νά ἀποσταλοῦν ἀνά ἕν κλινοσκέπασμα ρουχισμός κ.λ.π. εἰς τοὺς μαθητάς τοῦ σχολείου του.

Συγκεφαλαιωτικῶς δυνάμεθα νά χαρακτηρίσωμεν τοῦτον ὡς κάτωθι :

- 1. Ἐπιστημονικῶς ἱκανός 4
 - 2. Διδακτικῶς ἱκανός 4
 - 3. Διοικητικῶς λίαν δεξιός 5
 - 4. Τήν εὐσυνειδησίαν εὐσυνείδητος 4
 - 5. Τήν συμπεριφορὰν ἐξαίρετος 5
 - 6. Τήν δράσιν δραστήριος 4
- σύνολον 21,50

Δι' ὅ καί προτείνομεν τήν κατ' ἐκλογὴν προαγωγήν του εἰς τόν 4ον βαθμόν.

Ἐν Πτολεμαῖδι τῆ 22/9/58

Β. Ἀμβροσίου

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Α.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥΤΩΑΝΝΟΥ

Τμηματάρχης Β'

του 3ου 5/ξέλου Δημ. Σχολείου ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΟΣ

Πτυχιούχος του 39ου διδ/μας καλ. κατ. του 1930 με βαθμόν πτυχίου 7.76

Διωρίσθη το πρώτον την 10.11.1930 και έχει μέχρι 31.12.1952 συνολικὴν ὑπηρεσίαν 22 ἔτη 1 μήνα καὶ 21 ἡμέρας.

Εἰς τὸν ὄν ~~πρόσχηθη~~ φέρει βαθμόν τοῦ Τμηματάρχου Β' πρόσχηθη τὴν 2.9.47 καὶ ἔχει ἐν αὐτῷ μέχρι 31.12.52 ἔτη 5 μήνας 3 ἡμέρας 29.

α) Καρικτήρ - ἦθος : Ἡ διδ/σα αὐτὴ εἶναι φιλήσυχος, εὐγενής, συνετὴ, σοβαρὰ καὶ λίαν ἀξιοπρεπής.

Διακρίνει αὐτὴν πρωτοβουλία, δραστηριότης καὶ φιλοπονία.

Παρὰ τῶν συναδέλφων τῆς καὶ τῶν κατοίκων ἐκτιμᾶται προσηκόντως.

β) Ἐπιστημονικὴ καὶ διδακτικὴ κατάρτισις: Κατέχει ἀρκετὰς γενικὰς καὶ εἰδικὰς διὰ τὸ ἔργον τῆς γνώσεις, ἃς δεικνύει τάσεις, ὅπως ἐπαξίτησιν, ὡς διεπιστώσαμεν ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς μεθοδικῆς καὶ ἀποδοτικῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν τῆς, καὶ τῆς ~~πρόσχηθη~~ ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῆς κατὰ τὸ τοπικὸν παιδ/κὸν συνέδριον τοῦ παρελθόντος σχολικοῦ ἔτους, ἐν ᾧ ἔδειξεν ὅτι διακατέχεται ἀπὸ διδακτικῆς ἀνησυχίας.

γ) Διοικητικὴ (κανόντης): Τὴν τάξιν τῆς διοικητ. δεξιῶς καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς τῆς φέρεται μετὰ καλωσύνης.

δ) Ἀποσώσις εἰς τὸ καθήκον : Ἡ διδ/σα αὐτὴ εἶναι πρόθυμος, πειθαρχικὴ καὶ τακτικὴ εἰς τὸ ἔργον τῆς, μεριμνῶσα πάντοτε διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ.

*Ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύει διὰ τὰ ζητήματα τοῦ σχολείου τῆς, συμπαραισταμένη καὶ βοηθοῦσα τὸν Δ/ντὴν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν χάριν τοῦ σχολείου ἐνέργειαν.

*Ἡ ἠθικοποίησις καὶ ἡ πρόδοσις τῶν μαθητῶν τῆς, ἀποτελοῦν ἰδιαιτέραν φροντίδα αὐτῆς.

ε) Παροχὴ ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν: Παρέσχεν πολῦτιμον συμβολήν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν μαθητικοῦ συσσιτίου ἐν Πτολεμαΐδι κατὰ τὸ 1952, πρὸς παροχὴν μεσημβρινοῦ φαγητοῦ εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῆς πάλαι.

*Ἐτέραν ἐξωσχολικὴν ὁρᾶσιν αὐτῆς, ἢ ἄλλην τινὰ ἀξιολόγον ὑπηρεσίαν αὐτῆς δὲν διεπιστώσαμεν.

Οὐδέποτε ἐτιμωρήθη, οὐδέ ἐκκρεμεῖ εἰς βᾶρος τῆς κατηγορίας.

ροτείνομεν, ὅπως περιληφθῇ εἰς τοὺς πίνακας προακτέων εἰς Τμημ. Α' κατ' ἀρχαιότητα. -

Ἐν Πτολεμαΐδι τῆ 13.1.1953

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δ.

Τμηματάρχης Β'

του 2/εξου Δημ. Σχολείου ΘΥΜΑΡΙΑΣ

Πτυχιούχος του Αιθιοπικών Βιβλίων του έτους 1932 με βαθμό πτυχίου 7,51

Διαβίωση το πρώτον την 16.2.1937 και έχει μέχρι 31.12.52 συνολικήν υπηρεσίαν έτη 15 μήνας 10 ημέρας 15 .

Είς τον όν φέρει βαθμόν του Τμηματάρχου Β' προήχθη την 24.11.52 και έχει εν αύτῳ μέχρι 31.12.52 έτη 0 μήνας 1 ημέρας 6.

Αύτη υπηρετεί ήδη κατ' απόσπασιν εις την Έκπ/κήν περιφέρειαν Κοζάνη α) Χαρακτήρ - ήθος : Η διδ/σα αύτη διακρίνεται διά την εδγενή έκφρασιν και την αξιοπρεπή εμφάνισίν της.

Είναι φιλήσυχος, σοβαρά, πρόθυμος και πολύ καλή οίκογενειάρχης, έκτιμω μένη προσκόντως παρά των συναδέλφων της και των κατοίκων.

β) Έπιστημονική και διδασκτική κατάρτισις : Η διδ/σα αύτη κατέχει έπαρκώς διά τό έργοφτης γνώσεις και φαίνεται ένφιαφερομένη διά την έπαύξισιν αύτων, ως διεπιστώσαμεν έν της παρακολουθήσεως της έργασια της κατά την έπιθεώρησίν της του παρελθόντος σχολικού έτους.

γ) Διοικητική ικανότης : Την τάξιν της διοικεί έπαρκώς, φερομένη μετά καλωσύνης προς τους μαθητάς της και βοηθοῦσα τον Δ/ντήν του σχολείου. εις τά έν γένει ζητήματα του σχολείου.

δ) Αφοσίωσις εις καθήκον :

Είναι πειθαρχική διδ/σα και μετά δραστηριότητος μεριμνά διά την ήθικοποίησιν και την πρόδοον των μαθητών της.

ε) Παροχή έξαιρετικῶν υπηρεσιῶν : Δέν διεπιστώσαμεν αξιόλογον έξωσχολικήν δράσιν, ή άλλην έξαιρετον υπηρεσίαν αύτης.

*Ετιμωρήθη κατά τό σχολικόν έτος 1949-50 διά 3μήνου απόλυσεως, δι' αβθαίρετον άπουσίαν έν των καθήκόντων της πέραν των 10 ήμερών.

Σήμερον δέν έκκρεμεῖ εις βάρος της κατηγορία τις.

Προτείνομεν, όπως περιληφθῆ εις τον πίνακα προακτέων εις Τμημ. Α' κατ' άρχαιότητα.-

Έν Πτολεμαΐδι τῆ 14.1.1953

Α. Λυμπερης

ΔΩΡΟΘΕΑ Β.

ἐπί Βαθμῆ 5ῃ(Τμηματα. Β.)

τοῦ 3ου 5/ξίου Δημοτικοῦ σχολείου Πτολεμαῖδος
Ἡμερομηνία Ἐπιθεωρήσεως 18-1-1955

Ἐπιθεωρησας Ἐπιθεωρητῆς Α. Λυμπερης

Ἡ διδασκάλισσα Βούρνα Δωροθέα εἶναι πτυχιούχος τοῦ 3/ξίου Διδασκαλοῦ Κοζάνης τοῦ ἔτους 1929 με βαθμὸν πτυχίου 7,71
Διωρίσθη τὴν 8-1-1930 καὶ ἔχει μέχρι 31-12-1955 ὑπηρεσίαν 25 ἐτῶν
11 μηνῶν καὶ 23 ἡμερῶν, ἐξ ἧς ὑπεροκταετῆ εἰς τὸ ἐπιθεωρούμενον σχολεῖον.

Προήχθη εἰς Τμηματάρχην Β. τὴν 1-11-1945 καὶ ἔχει ἐν τῇ Βαθμῇ τούτῃ μέχρι 31-12-1955 ὑπηρεσίαν 10 ἐτῶν 1 μηνός καὶ 29 ἡμερῶν.

Κατάγεται ἐκ Κοζάνης καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ Δημοτολόγια τοῦ Δήμου Κοζάνης ὑπὸ ἔτος γεννήσεως 1909

Εἶναι ἀρτιμελῆς σωματικῶς, ὑγιῆς καὶ τυγχάνει ἕγγαμος μετὰ δύο τέκνων.

Διδόσκει εἰς τὴν Γ τάξιν τοῦ ἐπιθεωρουμένου σχολείου, παρακολουθήσαμεν δὲ τὴν ἐργασίαν ταύτης, ὡς κάτωθι:

Διδακτικὴ ἐνέργεια τῆς διδασκαλίας

Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἐδίδαξεν τὸ κεφάλαιον "Δήμητρα καὶ Περσεφόνη" σελίδς ἀναγνωστικοῦ Γ. 116-118

Ἡκολούθησεν τριμερῆ πορείαν μεθοδικῶς.

Παραλείψεις τινές καὶ ἀποκλίσεις δὲν ἐμείψαν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διδασκαλίας

Εἰς τὴν Ἀριθμητικὴν ἐδίδαξεν πολλαπλασιασμὸν ἐπὶ διψήφιοι.

Ἐπαρκῶς ἐξήγησεν τὸν τρόπον πολλαπλασιασμοῦ τῶν δεκαδῶν τοῦ πολλαπλασιαστοῦ καὶ τὴν θέσιν τοῦ γινομένου των κατὰ τὴν γραφὴν τῶν μερικῶν γινομένων.

Τὸ μαθημα ἐτελείωσεν με ἐπιτυχή λύσιν συνθέτου προβλήματος εἰς ὅπερ ἡ διδ/σα εἶχεν ἐνυφάνει καὶ πολλαπλασιασμὸν ἐπὶ διψήφιοι πολλαπλασιαστήν

Εἰς τὴν Ἱστορίαν ἐδίδαξε διὰ τῆς διηγηματικῆς μορφῆς, ἀκολούθησα σα τριμερῆ πορείαν, ἐπιτυχῶς, τὰ κατὰ τὴν "Ἀλληστιν.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἐργασίαν τῆς ἡ διδ/σα ἦτο ζωηρὰ, κατεῦχεν τὰ διδασκόμενα καὶ ἐδείκνυεν διαφέρον πρὸς αὐτά.

Αἱ ἐρωτήσεις τῆς εὐστοχοί, ἀπηθύνοντο εἰς τὸ σύνολον τῆς τάξεως καὶ ἐπρόκάλουν τὴν αὐτενεργὸν συμμετοχὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ διδασκόμενα.

Ἐποίησατο κυρίως χρῆσιν τῆς ἐρωτηματικῆς μορφῆς, οὐχ ἥττον ὅμως ἐνετο καὶ χρῆσις διαλογικῆς μεταξὺ τῶν μαθητῶν συζητήσεως, εἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν διδαχθέντων.

Ἐπίδοσις τῶν μαθητῶν.

Τόσον ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ὡς ἄνω ἐργασίας τῆς ἐν λόγῳ διδασκαλίας, ὅσον καὶ ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῆς γραφῆς καὶ τῶν χειροτεχνημάτων τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν παρ' ἡμῶν εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, ἐμείναμεν ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι, ἀνακοινώσαντες τοῦτο καὶ εἰς τὴν διδασκάλισσαν.

Οἱ μαθηταὶ παρουσιάζουν ἱκανοποιητικὴν ἐπίδοσιν καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν κατ' ἐννοίαν ἀνάγνωσιν καὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν διὰ λόγου ἐν συνεχείᾳ καὶ εἰς τὸ μεταξὺ των διαλέγεσθαι.

Ὡσαύτως ἡ ἀριθμητικὴ των σκέψις εἶναι ἀρκούντως προαγμένη

Λοιπαὶ ἐκδηλώσεις τῆς διδασκαλίας

Ἡ διδασκάλισσα Βούρνα εἶναι ἐκ τῶν πολὺ καλῶν διδασκαλισσῶν.

Διακρίνεται διά τό συνετόν καί σεμνόν τοῦ χαρακτήρος της καί τοῦς εὐγενικοῦς τῆς τρόπους πρός πάντας.

Συνεργάζεται ἁρμονικῶς μετά τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου καί τῶν λοιπῶν συναδέλφων της καί προθύμως μετέχει εἰς πᾶσαν ὑπέρ τοῦ σχολείου ἐνέργειαν.

Ἀγαπᾷ τό ἔργον της καί τοῦς μαθητάς τῆς καί ἐνδιαφέρεται διά τήν περαιτέρω αὐτεπιμόρφωσίν της, μετέχουσα ἐνεργῶς τῶν ἑαγωγικῶν Συνεδρίων.

Εἶναι πολύ καλή οἰκογενειάρχισ καί ἐκτιμᾶται δεόντως παρά τῶν συναδέλφων της καί τῆς κοινωνίας Πτολεμαΐδος.

Ἡθικά ἀμοιβαί: Δέν ἔτυχεν τοιοῦτων.

Ποιναί Δέν ἐτιμωρήθη οὐδέ ἐκκρεμεῖ εἰς βάρος της κατηγορία τις.

Συμπέρασμα

Βάσει τῶν ἄνωτέρω ἡ διδασκάλισσα αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς κατωτέρω

Ἐπιστημονικῶς ἐπαρκῆς, διδακτικῶς ἱκανή, διοικητικῶς δεξιᾷ, εὐσυνείδητος, ἀξιοπρεπῆς καί δραστηρία.

Προτείνομεν ὅθεν ὅπως ἡ διδασκάλισσα Βούρκα Δωροθ' α περιληφθῆ εἰς τοῦς κατ' ἀρχαιότητα πίνακας προακτέων εἰς Τμηματάρχην Α.

Ἐν Πτολεμαΐδι τῆ 20-I-1956

ο

Ἐπιθεωρητής

Α. Λυμπέρης

ΘΑΛΕΙΑ Β.

19/π

Τμήματάρχης Β. Σχολείου ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ

Πτυχιούχος διδ/λείου Κοζάνης πτυχίου 7,67 του έτους 1933 με βαθμόν

Διωρίσθη τό πρώτον τήν 17-4-34 καί έχει μέχρι τής 31.12.1952 συνολικήν ύπηρεσίαν έτη 18 μήνας 8 ημέρας 14

Είς τόν όν φέρει βαθμόν Τριμ. Β! προήχθη τήν 20-8-49 καί έχει έν αύτῳ μέχρι 31.12.1952 έτη 3 μήνας 4 ημέρας 11

α) Χαρακτήρῳ - ήθος : Η διδ/σα Βούλγαρη παρουσιάζει πλήρως διαμεμορφωμένον χαρακτήρα καί ήθος έξαιρετον.

Πρωτοβουλία καί σύνεσις, φιλοπονία, δραστηριότης καί έτοιμότης, ευγενής έκφρασις, σοβαρότης καί αξιοπρεπής εμφάνισις συνιστούν τάς έκδηλώσεις αύτης, ένεκεν τών όποιων ιδιαιτέρως έκτιμᾶται παρά τών συναδέλφων της καί τής κοινωνίας Πτολεμαΐδος.

β) Επιστημονική καί διδακτική κατάρτις : Κατέχει πλείστας γενικές καί ειδίκες διδ τό έργον της γυδάσεις, άς προσπαθεΐ διδ τής μελέτης παιδαγωγικών κλπ. βιβλίων καί περιοδικών νά έπαυξήση, ώς διεπιστώσαμεν έν τής μεθοδικής καί άποδοτικής έργασίας της κατά τήν επιθεώρησίν της.

Διακατέχεται άπό διδακτικής άνηouxίας καί είναι θαυμάτης πάσης προοδευτικής μεθόδου, ώς κατεδείχθη έν τής ένεργού συμμετοχής της, τόσον είς τό τοπικόν παιδαγωγικόν συνέδριον, όσον καί είς τό Γενικόν τοιόυτον τής περιφερείας, τοῦ Ιουνίου 1952.

Τούτου ένεκεν ανάθεσαμεν αύτῃ κατά τό τρέχον σχολ. έτος τήν Α' τάξιν τοῦ Προτύπου έν ή εργάζεται λίαν εύσυνειδήτως άκολουθοῦσα τήν Ένιστάσαν διδ/λίαν καί τήν δλικήν μέθοδον διδ τήν πρώτην άνάγνωσιν.

γ) Διοικητική ικανότης : Διοικεΐ τήν τάξιν της δεξιώς καί ώς έφημερεύουσα έπισκοπεΐ τούς μαθητάς της έν τῳ συνόλω των. Είναι πολύτιμος συμπαραστάτης καί βοηθός τοῦ Δ/νοῦ τοῦ σχολείου είς πάσαν χάριν τών συμφερόντων τοῦ σχολείου, προσπάθειαν.

δ) Αποσίωσις είς τό καθήκον : Είναι πειθαρχική καί ένθουσιώδης διδ/σα, άπολύτως προσηλωμένη είς τήν εύσυνειδήτον έκπλήρωσιν τοῦ έργου της. Κύριον μέλημα αύτης είναι ή ήθικοποίησις καί ή πρόδοος τών μαθητῶν της.

ε) Παροχή έξαιρετικῶν ύπηρεσιῶν : Παρέσχεν πολύτιμον συμβολήν είς τήν όργάνωσιν καί λειτουργίαν τοῦ μαθητικού συσσιτίου Πτολεμαΐδος. Μετέσχεν κατ'έπανάληφιν είς τάς οργανωθείσας συγκεντρώσεις τών γονέων καί κηδεμόνων τών μαθητῶν τοῦ σχολείου της άναπτύξασα θέματα σχετιζόμενα μέ τήν έν γένει άγωγήν τών παιδιών.

Μετέσχεν είς τήν καλλιέργειαν τοῦ σχολικῆ κήπου καί τήν δενδροφύτευσιν αύτοῦ διδ καλλωπιστικῶν καί όπωροφόρων δένδρων καί έκπαιξεν σπουδιαστάτον ρόλον είς τήν όργάνωσιν σχολικῶν έορτῶν καί θεατρικῶν παραστάσεων έν τῳ σχολείῳ της, πρός ένίσχυσιν τοῦ σχολικῆ ταμείου.

Οδδέποτε έτιμωρήθη, οὔδέ έκκρεμεΐ είς βάρος του κατηγορία τις. Προτείνομεν, όπως περιληφθῆ αύτη είς τούς πίνακας προακτέων είς τόν βαθμόν τοῦ Τμηματάρχου Α' κατ'έκλογήν.

Έν Πτολεμαΐδῳ τῆ 9.1.1953

Επισημειώθηκε Α. Λυμπερης

15.6.64
9. 338

Διάρκεια τήν 14-4-1934 ητοι συμπληρωσών
συμπληρωσών χρονών διαρκείας 30 ετών, 8 μηνών και 17 ημερών.
Θέσει τόν 4ον βαθμόν. Είναι άγαμος, υγιής και άρτιμαλής.
*Αυτίαι άσταντιώς εις τό Β. Σχολείον και διδάσκει εις τό 2ον τμήμα
τής Γης τάξεως.

ΔΙΔΑΚΤΕΑΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ.

*Εδόδαε περί τού προφήτου *Ιερραίου ός έδής:
Κατόπιν σμετιλής έρωτήσεως τής διδασκαλίσσεως, οι μαθηταί άνέσφρον τό
ένόματα τήν διδαχθέντων προφητών ή δέ διδοσάμισσα ειπε" εήμερα θά
μείωμε διά τόν προφήτη *Ιερραίο Γ. Διηγθήη ή διδοσάμισσα, διαηολού-
θησε συζήτησις καθ'ήν έλδθησαν άπορταί, διατεκώθησαν εδάρεστα ή δυσά-
ρεστα συναισθήματα, έξήχθησαν διδάγματα.τ.λ.
*Εν τέλει άνεδιηγθήσαν όδο μαθηταί.

Παρατηρήσεις.

*Η διδασκαλία διεξήχη έπιτυχώς. Οι μαθηταί περιηολούθησαν με διαρέ-
ρον και έλ-ρον μέρες εις τήν διδαχθένσαν συζήτησιν.

ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΜΑΘΗΣΕΩΣ/

Οι μαθηταί τής έν λόγω διδασκαλίσσεως άπέκτησαν τήν συνήθειαν να εισέρχων
ται και έξέρχωνται με τάξιν. *Επίσης παρέμειναν ήσυχαι έν τή είσοδω
διδασκαλίας.

*Η πρόδοος ατόων χαρακτηρίζεται ός λίαν ίκανοποιητική.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΙΑΣ

I. Θεμελιώδη μαθήματα.
Είναι άποσιγνών έθνικών φρονημάτων, φροντίζει δέ διά τήν διάδοσιν τής
*Εθνικής Ιόδας. Εξέρται τούς ήρόους και έτελει προθύμως τής διαταγής
τόν προύστομένον της. Δέν έγκαταλείπει τήν θέσιν της άδυνατολογήτως
και έπιδεικνύδει άρίστην διαγωγήν έντός και έντός υπηρεσίας.

II Βιβλική μαθήματα και όρεσις

Διδακτικώς χαρακτηρίζεται άρτια, δίδει προετοιμάζεται έν καταλλήλων
βιβλίων και διδάσκει έπιτυχώς και άποδοτικώς. *Εργάζεται μετά ζήλου και

και επιτυχόνες Ικανοποιητικά αποτελέσματα. Διοικητ ήσαν δεξιάς την τάξιν της - δόξαται κατά στερήσε εις τούς μεθόδους της.

Οι μεθόδοι της προσέφερον εΐδη δραστηριοτήτων και γραμμής ύλης εις πτωχούς συμμαθητάς των κατά τής ημέρας των Χριστουγέννων.

Συνετίλη εν εις την καλήν οργάνωσιν και επιτυχήν εκτέλεσιν διδουμένης εις ~~παιδαγωγική~~ τής πόλεως της Θεσσαλίας. Δοηθεί τόν Δ/ντήν του σχολείου εις πᾶσαν προσπάθειάν του.

III. Παιδαγωγικά ἀδικήματα και ήθικαί άπειραί:

Γοιναί: θ

*Αμοιβαί: I εΐδημος μωσα, 2 συγχορηγήρια έγγραφα.

IV. Παιδαγωγική γνώρισματα.

Κατέχει ήσαν ήκονήν μόρφωσιν. Καλή διάφορη βιβλία και συντάσσει αξιολόγους μελέτας.

Κατά τή τελευταία Έτη συντάσσει τής κατωτέρω ~~εργασιών~~ Βεβλήσεις, Έννοια τής διδασκαλικής προσωπικότητας, διδασκαλία τού μαθήματος τής Παιδαγωγικής, άνάλυσις τού βιβλίου " Προσεχή εις την Εδρεϊον "Ελλάδα" τού θ. Δραγοβιτη, διδασκαλία τού μαθήματος τών θρησκευτικών και διδασκαλία τής Γεωγραφίας.

Εΐναι σωματικώς και ψυχικώς υγιής. Συνεργάζεται αρμονικώς μετ' τών συνοδών των . *Παιδεινύσει δεξιότερον συμπεριφοράν εντός και εκτός σχολείου.

V. Συντάσσει.

*Η διδασκαλική τάξις Βεβλήσων κόνεται επιστημονικώς λ. ήκονή (4,50) διδακτικώς άρτια(5), διοικητικώς ήσαν δεξιά (5), ήσαν εθουσεβόητος (5), δεξιότερος (5) και δραστηρία (4). Έννοιαν διδασκαλίας (24).

Κατά τήν 7η 10η 20η 30η 40η 50η 60η 70η 80η 90η 100η 110η 120η 130η 140η 150η 160η 170η 180η 190η 200η 210η 220η 230η 240η 250η 260η 270η 280η 290η 300η 310η 320η 330η 340η 350η 360η 370η 380η 390η 400η 410η 420η 430η 440η 450η 460η 470η 480η 490η 500η 510η 520η 530η 540η 550η 560η 570η 580η 590η 600η 610η 620η 630η 640η 650η 660η 670η 680η 690η 700η 710η 720η 730η 740η 750η 760η 770η 780η 790η 800η 810η 820η 830η 840η 850η 860η 870η 880η 890η 900η 910η 920η 930η 940η 950η 960η 970η 980η 990η 1000η

Ειδική Έκθεση

Περί της υπηρεσιακής ικανότητας και επιδόσεως του δημ/λου Κούρτη Παναγιώτου, επί βαθμῶ 5^η συνταχθεῖσα συμφώνως τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 40 τ οῦ ἀπὸ 12/25-6-1958 Β.Δ/τος.

Βάσει τῶν ἐν τῷ ὄσῳ μητρώου καὶ ἀτομικῶ φακέλλω στοιχείων καὶ τῆ μετ' αὐτοῦ προσωπικῆς ἀναστροφῆς κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐνάσῃσιν τῶν καθηκόντων του, κρίνομεν τοῦτον ὡς κατῶτι:

1. Ἐπιστημονικὴ συγκρότησις.

Χαρακτηρίζεται ἐπιστημονικῶς ἱκανός. Ἐισηγήθη τὰ κατωτέρω θέματα εἰς διάφορα παιδαγωγικά συνέδρια:

- α) Τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας, β) Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα, γ) Ἀτομικὰ ἔργα σὺν τῶν μαθητῶν, δ) Τὸ ποίημα, ε) Σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς καὶ ἀνέλυσεν ἕν παιδαγωγικὸν βιβλίον.

Ὁμιλεῖ εἰς συγκεντρώσεις κατοίκων τῆς πόλεως.

Ἡ ἀτομικὴ του βιβλιοθήκη περιέχει 100 βιβλία.

2. Διδακτικὴ ἱκανότης.

Διδακτικῶς κρίνεται ἱκανός. Παρακολούθησεν κατὰ τὸ παρελθόν σχολικῶν ἔτος δύο διδασκαλίας του. Ἐδίδαξεν ἐπιτυχῶς. Ἐπιτυχῶς δὲ κατὰ ἀποτελέσματα.

3. Διοικητικὴ ἐπιβολή

Διοικητικῶς εἶναι λίαν δεξιός. Ἡ ἱκανότης αὐτοῦ ἐδείχθη κατὰ τὴν δ ἀρκειαν τῆς υπηρεσίας του ὡς βοηθοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς μαθητὰς του ἄνευ βιαίων μέσων.

4. Ὡς πρὸς τὴν εὐσυνειδήσιαν

Εἶναι λίαν εὐσυνείδητος ὑπάλληλος. Οἱ μαθηταὶ ἀποκτοῦν τὰς ἀπαραίτητους γνώσεις καὶ δεξιότητας. Ἐκτελεῖ τὴν υπηρεσίαν τοῦ Πραγματέω τῆς Ε.Μ.Σ. εὐσυνειδήτως.

5. Συμπεριφορά.

Ἐπιδεικνύει καλὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς προϊσταμένους του, τοὺς συναδέλφους του καὶ τοὺς πολίτας.

6. Δράσις.

Συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου Ἁγίου Χριστοφδρου Ἐφορδίας ὡς καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

Συνέδραμεν διά τήν Ύδρυσιν κήπων εἰς τά σχολεῖα Ἀγίου Χριστοφόρου καί τοῦ 2ου καί 3ου Πτολεμαΐδος .

Ἐδίδαξεν ἐπί σειράν ἐτῶν εἰς τά Νυκτερινόν καί Κατηχητικόν σχολεῖα . Διά τήν ὄλην του δρᾶσιν ἔτιμήθη διά δύο ἡθικῶν ἀμοιβῶν . Συγκεφαλαιωτικῶς δυνάμεθα νά χαρακτηρίσωμεν τοῦτον ὡς κάτωθι :

- 1) Ἐπιστημονικῶς ἱκανός 4
 - 2) Διδακτικῶς ἱκανός 4
 - 3) Διοικητικῶς λίαν δεξιός 5
 - 4) Τήν εὐσυνειδησίαν λίαν εὐσυνείδητος 5
 - 5) Τήν συμπεριφοράν ἐξαιρετος 5
 - 6) Τήν δρᾶσιν *ἐκτελεσῶν* 4
- Σύνολον 23,00

Δι' ὅ καί προτείνομεν τήν κατ' ἐκλογήν προαγωγήν του εἰς τόν 4ον βαθμόν .

Ἐν Πτολεμαΐδι τῇ 22/9/58

Ἐπιθεωρητής

Β. Ἀμβροσίου

Β. Ἀμβροσίου

1. Διδακτική ἱκανότης.

Διδακτικῶς κρίνεται ἱκανός . Παράκει οὐδέποτε κατά τήν ποσότητα καί τήν ἴσος τῶν διδασκαλίᾶς του . Βοηθεῖ ἐκ τῆς ἰσχυρῆς ἐπιτηγῆς αἰ κα λή ἀποτελέσματα .

2. Διοικητική ἐπιβολή

Διοικητικῶς εἶναι λίαν δεξιός . Ἡ ἱκανότης αὐτοῦ ἐδείχθη κατ' ἐπιβολήν τῆς ὑπηρεσίας του ὡς βοηθοῦ Ἐπιθεωρητοῦ . Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς μαθητάς του ὄχι μόνον βιαίαν μέτρον .

3. Ὅσον πρός τήν εὐσυνειδησίαν

Εἶναι λίαν εὐσυνείδητος ὑπάλληλος . Οἱ μαθηταί αὐτοῦ εἰς ἕκαστον τῆτος γνῶσεις καί δεξιότητες . Ἐκτελεῖ τήν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀκριβῶς καί τῆς Ε.Μ.Σ. εὐσυνείδητος .

4. Συμπεριφορά.

Ἐπιτελεῖ καλῶς καί τήν συμπεριφοράν πρός τοὺς κοῦσταντίνους του , τοὺς συναδέλφους του καί τοὺς πολιτάς .

5. Ἀξιολογία.

Συντελεῖσεν εἰς τήν ἀνάγεισιν τοῦ διοικητοῦ Ἀγίου Χριστοφόρου ἕως αὐτοῦ ὡς καί τῶν ἀποχωρητηρίων τοῦ αὐτοῦ σχολεῖου .

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Λ.

Τμηματάρχης Α'

Πτυχιούχος του *διπλωματίου Αρχιμικροβιολογίας* του 1ου Δημ. Σχολείου Πτολεμαΐδος με βαθμόν πτυχίου 9.37

Διωρήθη τό πρώτον τήν 12-2-1935 καί ἔχει μέχρι 31.12.52 συνολικήν ὑπηρεσίαν ἔτη 31 μήνας 10 ἡμέρας 19
Εἰς τόν ὄν φέρει βαθμόν τοῦ Τμηματάρχου Α' προήχθη τήν 9.2.1948 καί ἔχει ἐν αὐτῷ μέχρι 31.12.1952 ἔτη 4 μήνας 10 ἡμέρας 21.

α) Χαρακτήρ - ἥθος : Ἡ διδ/σα αὕτη εἶναι φιλήσυχος, εὐγενής, συνετῆ, σοβαρά καί λίαν ἀξιοπρεπής.

Διακρίνει αὐτήν πρωτοβουλία, δραστηριότης καί φιλοπονία.

Παρά τῶν συναδέλφων τῆς καί τῶν κατοίκων ἐκτιμᾶται προσηκόντως.

β) Ἐπιστημονική καί διδακτική κατάρτησις: Κατέχει ἀρκετάς γενικάς καί εἰδικάς διὰ τό ἔργον τῆς γνώσεις, ἅς δεικνύει τάσεις, ὅπως ἐπαυξήσῃ, ὡς διεπιστώσαμεν ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς μεθοδικῆς καί ἀποδοτικῆς ἐργασίας τῆς κατά τήν ἐπιθεώρησίν τῆς καί ἐκ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῆς κατά τό τοπικόν παιδ/κόν συνέδριον τοῦ παρελθόντος σχολ. ἔτους, ἐν ᾧ ἔδειξεν ὅτι διακατέχεται ἀπό διδακτικῆς ἀνησυχίας.

γ) Διοικητική ἱκανότης: Τήν τάξιν τῆς διοικεῖ δεξιῶς καί πρός τοὺς μαθητάς τῆς φέρεται μετὰ καλωσύνης.

δ) Ἀποσώσις εἰς τό καθήκον : Ἡ διδ/σα αὕτη εἶναι πρόθυμος, πειθαρχικῆ καί τακτικῆ εἰς τό ἔργον τῆς, μεριμνῶσα πάντοτε διὰ τήν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύει διὰ τά ζητήματα τοῦ σχολείου τῆς, συμπαρασταμένη καί βοηθοῦσα τόν Δ/ντήν αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν χάριν τοῦ σχολείου ἐνέργειαν.

Ἡ ἠθικοποίησις καί ἡ πρόδος τῶν μαθητῶν μαθητῶν τῆς, ἀποτελοῦν ἰδιαίτεραν φροντίδα αὐτῆς.

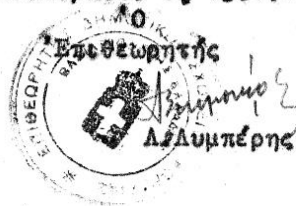
ε) Παροχή ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν : Παρέσχευεν πολύτιμον συμβολήν εἰς τήν ὀργάνωσιν καί τήν λειτουργίαν μαθητικοῦ συσσιτίου ἐν Πτολεμαΐδι κατά τό 1952, πρός παροχήν μεσημερινοῦ φαγητοῦ εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητάς τῆς πόλεως.

Ἐτέραν ἐξωσχολικήν δράσιν αὐτῆς ἢ ἄλλην τινά ἀξιόλογον ὑπηρεσίαν τῆς δέν διεπιστώσαμεν.

Οὐδέποτε ἐτιμωρήθη, οὐδέ ἐκκρεμεῖ εἰς βάρος τῆς κατηγορίας.

Προτείνομεν, ὅπως περιληφθῇ εἰς τοὺς πίνακας προακτέων εἰς Α'/ντάς Β' κατ'ἀρχαιότητα.-

Ἐν Πτολεμαΐδι τῆ 13.1.1953

ΕΛΕΝΗ Θ.

*Γεννήθη εν κώρυ-Καυκάσου τῷ ἔτει 1908. Συγχάνει πτυχιούχος τοῦ διδασκαλείου Κοζάνης τοῦ ἔτους 1930 μὲ βαθμὸν πτυχίου θ.16. Διπλώσει τὴν 1-11-1930, ἦτοι συμπληροῦς μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1958 συνολικὴν ὑπηρεσίαν 28 ἔτων 1 μηνός καὶ 30 ἡμερῶν. Φέρει τὸν βῶν βαθμὸν. Εἶναι ἔγγαμος μετὰ δύο τέκνων. Εἶναι ἀρτιμελὴς ἀσθενική. Ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ διδάσκει εἰς τὴν Γην τάξιν.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ἢ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

*Ἡ διδ/σθὰ διηγήθη περιληπτικῶς ὅσα τὰ γεγονότα ἀπὸ τῆς Κυριακῆ τῶ Βαθῶν μέχρι τῆς Ἐναστάσεως τοῦ Κυρίου. *Ἡ διδ/σθὰ ἐπέσπευσε ἐπὶ τὴν Γην τάξιν, ὡς γνωστὸν διδάσκει τὴν Παλαιὰ Διαθήκην. *Ἡ διδ/σθὰ ἐβέλησε νὰ διδάσῃ ἐπικαιρῶς τὰ περὶ τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ἐπειφὴ ἐπὶ σιζαζον αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα.

*Ἐπειδὴ ὅμως προσέφερε πολλά δὲν ἐπέτυχεν ἐκεῖνο, τὸ ὅποσον ἐπεδόμω *Ἐπρεπεν ν' εἰς περισσοτέρω μαθήματα νὰ διδάσχοι τὰ ἀνωτέρω.

Πρόδοσι τῶν μαθητῶν

Οἱ μαθηταὶ τῆς Γης τάξεως ἀνέγνωσαν με εὐχέρειάν τινα.

Οἱ περισσοτέροι ἔβυσαν πρόβλημα, τὸ ὅποσον ἐτίθη εἰς αὐτοὺς.

Εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα παρουσίασαν πρόδοσιν ἡμῶν εἰς τινα μάλιστα θρησκευτικὰ καὶ ἱστορικὰ) ἱκανοποιητικὴν τοιαύτην.

Χαρακτηρισμὸς τῆς διδ/σθας.

I. Θεμελιώδη καθήκοντα

Εἶναι ἐθνηκόφρων. ἔχει ἀνεπτυγμένον εἰς βαθμὸν τινα τὸ συναίσθημα τ εὐθύνης. Δὲν ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν τῆς ἑνευ ἀδελφας, δὲν πολιτικολογ ἐπιδεικνύει δὲ καλὴν διαγωγὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

II. Εἰδικὰ καθήκοντα

*Ἐκ τῆς ὡς ἔνω διδασκαλίας δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξαχθῇ συμπέρασμα π τῆς διδακτικῆς ἱκανότητος. *Ὁ προϊάτοχος ἡμῶν χαρακτηρίζει αὐτὴν ἐπ στημονικῶς ἱκανήν.

*Ἐπιτυχάνει καλὰ ἀποτελέσματα, διοικεῖ δὲ λίαν δεξιῶς τὴν τάξιν τῆς Ἰδρυσε μαθητικὴν κοινότητα εἰς τὴν τάξιν τῆς.

*Ἀμολβαί: Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 34/20-7-48 πράξεως τοῦ Ἐπιθ. Δημ. Σχολεῶν θαλας ἀπενεμήθη αὐτῇ ἔπαινος, διότι παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν τῆς πρ

τους ένδεχομένους κινδύνους ή συμμοριακών προσβολών.

2) αιτά της υπ' αριθ. 10/25-52 πράξεως του Π.Υ.Σ.Σ.Α. Κοζάνης έπρωτά άπονομή αύτη πλήρους έδαρεσκείας διά τήν δραστηριότητα καί τάς προθεσίας της πρός άποπεράτωσιν του διδακτηρίου της. 3) αιτά της υπ' αριθ. 11/6-8-56 πράξεως του Π.Υ.Σ.Σ.Α. Κομοτηνής, έπρωτά ή άπονομή ή εύφήμου μνεσίας, δι' όργάνωσιν Κατηχητικού σχολείου καί Κορφωτικού εν Πολιναί ουδέποτε έτιμωρήθη, ουδέ έκπερεμεί εις βάρος της κατηγορία της

ΙΥ. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα :

Κατέχει έκανήν γενικήν μόρφωσιν. Είναι άσθενική. Φαίνεται εύφυής, διεύμως αύτην άγένειά της εις τήν συμπεριφοράν της πρός άνωτέρους καί τέρους της. Παρεκονέρη εις ήμάς μέλος της σχολ. Έφορείας ότι είσελθε τό Γραφείον του σχολείου, έφέρθη εις αυτόν κατά τρόπον άνάρμοστον. Η χαρακτηρισμένη αύτην άξιολογητή μέ έπιφύλαξιν, τά παρακολουθήσωμεν ή διαπιστώσωμεν εάν θα συμμορφωθή κατόπιν των δοθειών εις αύτην ενστασιών.

Υ. Συμπέρασμα

Η διδασκάλισσα Θεοδορέδου Έλένη κρίνεται έπιστημονικώς καί διδασκ. έκανή, διοικητικώς λίαν άεξιά, εύσυνείλητος, άξιολογητής καί έργατική.

Αυτός ή άν έίγραψεν
Εν Πρωτ. αριθ. 27/4-8

